

Teataja

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

57. aastakäik

27. mai 2014

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/66/EL, 15. mai 2014, kolmandate riikide kodanike liikmesriiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta ettevõtjasisese ülevõimise korral 1

OTSUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 565/2014/EL, 15. mai 2014, millega kehtestatakse välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord, mille alusel Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia tunnustavad ühepoolset teatavaid dokumente võrdväärseks oma riigi viisadega, mille nad on välja andnud oma territooriumilt läbisõiduks või kuni 90-päevaseks kavatsetavaks viibimiseks oma territooriumil mis tahes 180-päevase perioodi jooksul, ning millega tunnustatakse kehtetuks otsused nr 895/2006/EÜ ja nr 582/2008/EÜ 23

II Muud kui seadusandlikud aktid

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

2014/300/EL:

- ★ Nõukogu otsus, 15. juuli 2013, Euroopa Liidu ja Sri Lanka Demokraatliku Sotsialistliku Vabariigi valitsuse vahelise teatavaid lennundusküsimusi käsitleva lepingu sõlmimise kohta 31

2014/301/EL:

- ★ Nõukogu otsus, 19. mai 2014, Euroopa Liidu ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu, mis käsitleb Norra Kuningriigi Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametis osalemise üksikasju, sõlmimise kohta 33

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

MÄÄRUSED

★ Nõukogu määrus (EL) nr 566/2014, 26. mai 2014, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 617/2007 seoses 10. EAFi ja 11. EAFi vahelise üleminekuperioodi kohaldamisega kuni 11. EAFi sisekokkuleppe jõustumiseni	35
★ Nõukogu määrus (EL) nr 567/2014, 26. mai 2014, millega muudetakse 18. veebruari 2008. aasta määrust (EÜ) nr 215/2008 (mis käsitleb 10. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust) seoses 10. ja 11. Euroopa Arengufondi vahelise üleminekuperioodi kohaldamisega kuni 11. Euroopa Arengufondi sisekokkuleppe jõustumiseni	52
★ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 568/2014, 18. veebruar 2014, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 305/2011 V lisa seoses ehitustoodete toimivuse püsivuse hindamise ja kontrollimisega	76
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 569/2014, 23. mai 2014, millega muudetakse nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 1389/2011 ja kehtestatakse pärast nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 4 kohast uut eksportijat käsitlevat läbivaatamist Hiina Rahvavabariigist pärit trikloroisotsüanuurhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks	80
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 570/2014, 26. mai 2014, teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit rasvalkoholide ja nende segude impordi käsitleva dumpinguvastase uurimise osalise taaslustamise lõpetamise kohta	85
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 571/2014, 26. mai 2014, millega kiidetakse kooskõlas taimekaitsevahendite turulelaskmist käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1107/2009 heaks toimeaine ipkonasool ning muudetakse komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa ⁽¹⁾	96
Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 572/2014, 26. mai 2014, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril	101

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/66/EL,

15. mai 2014,

kolmandate riikide kodanike liikmesriiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta ettevõtjasisese üleviimise korral

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 79 lõike 2 punkte a ja b,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala järkjärguliseks loomiseks on Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping) sätestatud meetmed, mis tuleb võtta sisserände valdkonnas ja mis on kolmandate riikide kodanike suhtes õiglased.
- (2) ELi toimimise lepingus sätestatakse, et liit töötab välja ühise sisserändepoliitika, mille eesmärk on tagada kõigil etappidel sisserändevõogude tõhus juhtimine ja liikmesriikides seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õiglase kohtlemine. Selleks võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu vastu meetmed, mis käsitlevad liikmesriiki sisenemise ja seal elamise tingimusi ning liikmesriikide poolt pikaajaliste viisade ja elamislubade andmist käsitlevaid norme, ning kolmandate riikide kodanike õiguste määramist, mis hõlmab nende teistes liikmesriikides liikumise ja elamise vabadust reguleerivaid tingimusi.
- (3) Komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatises „Euroopa 2020. aastal: aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” seatakse eesmärgiks rajada liidu majandus teadmiste ja innovatsioonile, vähendada ettevõtjate halduskoormust ning ühtlustada tööjõu nõudluse ja pakkumise suhet. Meetmeid, millega lihtsustatakse kolmandate riikide kodanikest juhtivtöötajate, spetsialistide ja praktikantide sisenemist liitu ettevõtjasisese üleviimise raames, vaadeldakse laiemas kontekstis.

⁽¹⁾ ELT C 218, 23.7.2011, lk 101.

⁽²⁾ ELT C 166, 7.6.2011, lk 59.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 13. mai 2014. aasta otsus.

- (4) 11. detsembri 2009 Euroopa Ülemkogu vastu võetud Stockholmi programmis tunnistatakse, et tööjõu sissearanne võib toetada konkurentsivõime ja majandusaktiivsuse suurenemist ning et paindlik sissearandepoliitika annab tulevikus liidu ees seisvate oluliste demograafiliste probleemide ning tööjõunõudluse suurenemise tingimustes olulise panuse liidu majandusarengusse ja majandustulemustesse pikemas perspektiivis. Stockholmi programmiga kutsutakse seega komisjoni ja nõukogu jätkama komisjoni 21. detsembri 2005. aasta teatise sätetatud seadusliku rände poliitikakava elluviimist.
- (5) Rahvusvaheliste kontsernide filiaalide ja tütarettevõtjate ajutiselt ettevõtja teistesse üksustesse lühikesteks lähetusteks üleviidud juhtivtöötajate, spetsialistide ja praktikantide liikumine on viimastel aastatel äritegevuse üleilmastumise, kaubanduse hoogustumise ning rahvusvaheliste ettevõtjate kasvu ja laienemise tulemusena üha sagedasem.
- (6) Juhtivtöötajate niisuguste ettevõtjasiseste üleviimiste tulemusena antakse vastuvõtivatele üksustele edasi uusi oskusi ja teadmisi, innovaatilisi ideid ja paremaid majanduslikke võimalusi, edendades seega liidu teadmistel põhinevat majandust ning investeeringuid kogu liidus. Ettevõtjasisesed üleviimised kolmandatest riikidest võivad lihtsustada ka ettevõtjasisesid üleviimisi liidust kolmandate riikide ettevõtjatesse ning tugevdada liidu positsiooni suhtes rahvusvaheliste partneritega. Ettevõtjasiseste üleviimiste lihtsustamine võimaldab rahvusvahelistel ettevõtjatel oma inimressursse paremini hallata.
- (7) Käesoleva direktiiviga kehtestatud eeskirjadest võivad kasu saada ka rändajate päritoluriigid, kuna see ajutine ränne võib sellekohaste väljakujunenud eeskirjade alusel edendada oskuste, teadmiste, tehnoloogia ja oskusteabe edasiandmist.
- (8) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei tohiks piirata liikmesriikide tööturule juurdepääsu suhtes kohaldatavat liidu kodanike eelistamise põhimõtet, nagu seda on väljendatud asjakohaste ühinemisaktide vastavates sätetes.
- (9) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide õigust väljastada mis tahes töötamiseks lube, mis ei ole ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja load, kui kolmanda riigi kodanik ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.
- (10) Käesoleva direktiiviga tuleks luua ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate riiki lubamiseks läbipaistev ja lihtsustatud menetlus, mille aluseks on ühine määratlus ja ühtlustatud kriteeriumid.
- (11) Liikmesriigid peaksid tagama, et käesoleva direktiivi nõuetekohase jõustamise tagamiseks tehakse asjakohased uurimised ja tõhusad kontrollid. Asjaolu, et on väljastatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba, ei tohiks liikmesriike mõjutada või takistada neil ettevõtjasisese üleviimise kestel kohaldada siseriikliku tööõiguse sätteid, kui kooskõlas liidu õigusega on nende eesmärk kontrollida vastavust artikli 18 lõikes 1 sätetatud töötingimustele.
- (12) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriigi võimalust kehtestada siseriikliku õiguse alusel karistusi ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja tööandjale, kes asub kolmandas riigis.
- (13) Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaksid ettevõtjasiseselt üleviidud töötajad tähendama juhtivtöötajaid, spetsialiste ja praktikante. Nende määratluste aluseks peaks olema teenustekaubanduse üldlepingu (GATS) ja kahepoolsete lepingute raames võetud kohustused. Kuna need GATSi alusel võetud kohustused ei hõlma riiki sisenemist, seal viibimist ja töötamist käsitlevaid tingimusi, tuleks käesoleva direktiiviga täiendada ja lihtsustada nende kohustuste rakendamist. Direktiivi reguleerimisalasse kuuluvad ettevõtjasisesed üleviimised peaksid olema ulatuslikumad kui kaubanduskohustustes ette nähtud, kuna üleviimised ei pea tingimata toimuma teenustesektoris ning neid võib teostada kolmandast riigist, mis ei ole lepinguosaline kaubanduslepingus.
- (14) Selleks et kvalifikatsiooni võrreldaval ja läbipaistval viisil hinnata, peaksid liikmesriigid ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate kvalifikatsiooni hindamiseks vajaduse korral kasutama pidevõppe Euroopa kvalifikatsiooniraamistikku (EQF). Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku riiklikud koordineerimisasutused võivad anda teavet ja juhiseid selle kohta, kuidas riiklikud kvalifikatsioonitasemed Euroopa kvalifikatsiooniraamistikuga vastavuses on.

- (15) Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate teenistustingimused peaksid olema vähemalt samasugused kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 96/71/EÜ⁽¹⁾ määratletud lähetatud töötajatel, kelle tööandja asub liidu territooriumil. Liikmesriigid peaksid nõudma, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaid koheldaks kogu üleviimise vältel makstava töötasu osas võrdselt võrdväärset ametikohal töötavate kodanikega. Iga liikmesriik peaks olema vastutav ettevõtjasiseselt üleviidud töötajatele tema territooriumil viibimise vältel makstava töötasu kontrollimise eest. Selle eesmärk on kaitsta töötajaid ja tagada liikmesriikides asuvate ja kolmandates riikides asuvate ettevõtjate aus konkurents, kuna sellega tagatakse, et viimati nimetatud ei saa vähem rangete töönormide tõttu konkurentsieelist.
- (16) Tagamaks, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal on vastuvõtva üksuse jaoks vajalikud oskused, peaks üleviidav töötaja olema enne üleviimist töötanud samasse kontserni kuulavas ettevõtjas juhtivtöötajate ja spetsialistide puhul vähemalt kolm kuni 12 kuud järjest ning praktikantide puhul vähemalt kolm kuni kuus kuud järjest.
- (17) Kuna ettevõtjasisesed üleviimised kujutavad endast ajutist rännet, ei tohiks ühe liitu üleviimise maksimaalne kestus, mis hõlmab ka liikmesriikidevahelist liikuvust, ületada juhtivtöötajate ja spetsialistide puhul kolme aastat ning praktikantide puhul üht aastat, pärast mida asjaomased isikud peaksid lahkuma kolmandasse riiki, välja arvatud juhul, kui nad saavad kooskõlas liidu või siseriikliku õigusega elamisloa muul alusel. Üleviimise maksimaalne kestus hõlmab kumuleeruvalt üksteisele järgnevate ettevõtjasisese üleviimise lubade kestusi. Veelkordne liitu üleviimine võib toimuda pärast kolmanda riigi kodaniku liikmesriikide territooriumilt lahkumist.
- (18) Selleks et tagada ettevõtjasisese üleviimise ajutine laad ning vältida kuritarvitusi, peaks liikmesriikidel olema võimalus nõuda, et pärast maksimaalse üleviimisperioodi lõppu mööduks teatav ajavahemik, enne kui sama kolmanda riigi kodaniku kohta saab samas liikmesriigis teha käesoleva direktiivi kohase uue taotluse.
- (19) Kuna ettevõtjasisesed üleviimised kujutavad endast ajutist lähetamist, peaks taotleja esitama osana töölepingust või suunamiskirjast tõendid, et asjaomane kolmanda riigi kodanik saab pärast lähetuse lõppu naasta samasse kontserni kuuluvasse kolmandas riigis asuvasse üksusesse. Taotleja peaks esitama tõendid ka selle kohta, et kolmanda riigi kodanikust juhtivtöötajal või spetsialistil on vastuvõttavas üksuses töötamiseks vajalik kvalifikatsioon ja piisav asjakohane töökogemus.
- (20) Kolmandate riikide kodanikud, kes taotlevad riiki lubamist praktikantidena, peaksid esitama akadeemilist kraadi tõendava dokumendi. Lisaks sellele peaksid nad esitama nõudmise korral praktikalepingu koos praktika programmi kirjeldusega, kus on esitatud selle kestus ning tingimused, mille alusel teostatakse praktikantide üle järelevalvet, ning millest nähtub, et neid tõepoolest õpetatakse välja, mitte ei kasutata tavatöötajatena.
- (21) Juhul kui see ei ole vastuolus asjaomaste ühinemisaktide vastavates sätetes nimetatud liidu kodanike eelistamise põhimõttega, ei ole tööturu uuringu tegemine vajalik.
- (22) Liikmesriik peaks tunnustama kolmanda riigi kodaniku kutsekvalifikatsiooni, mis on saadud teises liikmesriigis, samal viisil kui liidu kodanike oma ning kolmandas riigis saadud kvalifikatsiooni tuleks võtta arvesse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2005/36/EÜ⁽²⁾. Niisugune tunnustamine ei tohiks piirata selliste reguleeritud kutsealadele juurdepääsupiirangute kohaldamist, mis tulenevad liidu või liidu ja tema liikmesriikide poolt kaubanduslepingute raames reguleeritud kutsealade osas võetud kohustuste suhtes kehtivatest reservatsioonidest. Igal juhul ei tohiks käesolevas direktiivis näha ette ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate eeliskohtlemist võrreldes liidu või Euroopa Majanduspiirkonna kodanikega seoses juurdepääsuga reguleeritud kutsealadele liikmesriigis.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.9.2005, lk 22).

- (23) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriikide õigust otsustada kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 79 lõikega 5 seda, kui palju lubada oma territooriumile kolmandate riikide kodanikke.
- (24) Et vältida käesoleva direktiivi võimalikku kuritarvitamist, peaks liikmesriikidel olema võimalik elamisloa väljastamisest keelduda, elamisluba kehtetuks tunnistada või seda mitte pikendada, kui vastuvõttev üksus on loodud peamiselt ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate riiki sisenemise hõlbustamiseks ja/või sellel ei ole reaalselt tegevust.
- (25) Käesoleva direktiivi eesmärk on hõlbustada ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate liikuvust liidu sees (ELi-sisene liikuvus) ja vähendada mitmes liikmesriigis tööülesannete täitmise seotud halduskoormust. Sel eesmärgil kehtestatakse käesoleva direktiiviga spetsiaalne ELi-sisese liikuvuse kava, mille kohaselt isik, kellel on liikmesriigi väljastatud kehtiv ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba, tohib siseneda ühte või mitmesse liikmesriiki, seal elada ja töötada vastavalt käesoleva direktiivi lühiajalist ja pikaajalist liikuvust reguleerivatele sätetele. Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaks lühiajaline liikuvus hõlmama viibimist muudes liikmesriikides kui selles, mis andis välja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa, kuni 90 päeva pikkusel ajavahemikul liikmesriigi kohta. Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaks pikaajaline liikuvus hõlmama viibimist muudes liikmesriikides kui selles, mis andis välja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa, rohkem kui 90 päeva pikkusel ajavahemikul liikmesriigi kohta. Et vältida kõrvalhoidmist vahe tegemisest lühiajalise ja pikaajalise liikuvuse vahel, peaks lühiajaline liikuvus ühes liikmesriigis olema piiratud kuni 90 päevaga mis tahes 180-päevase ajavahemiku jooksul ning lühiajalise liikuvuse teadet ja pikaajalise liikuvuse taotlust ei tohiks olla võimalik esitada samal ajal. Kui vajadus pikaajalise liikuvuse järele tekib pärast seda, kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja lühiajalise liikuvuse periood on alanud, võib teine liikmesriik nõuda, et taotlus esitataks vähemalt 20 päeva enne lühiajalise liikuvuse perioodi lõppu.
- (26) Käesolevas direktiivis ette nähtud spetsiaalse liikuvussüsteemi raames peaks kehtestatama sõltumatud eeskirjad, mis reguleerivad muusse kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa väljastanud liikmesriiki ettevõtjasiseselt üleviidud töötajana töötamise eesmärgil sisenemist ja seal viibimist, kuid samal ajal jäävad kõik muud asjaomastes Schengeni *acquis*' sätetes ette nähtud isikute üle piiri liikumist reguleerivad eeskirjad kehtima.
- (27) Kui üleviimine hõlmab mitmeid asukohti erinevates liikmesriikides, tuleks sellest kohaldatavuse korral teavitada teiste liikmesriikide pädevaid asutusi, et hõlbustada kontrolli.
- (28) Kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötajad on kasutanud oma liikuvuse õigust, peaks teisel liikmesriigil teatavatel tingimustel olema võimalik võtta meetmeid takistamiseks ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal rikkuda käesoleva direktiivi asjaomaseid sätteid.
- (29) Liikmesriigid peaksid ette nägema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused, näiteks rahatrahvid, mida kohaldatakse juhul, kui rikutakse käesoleva direktiivi sätteid. Need karistused võiksid muu hulgas hõlmata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/52/EÜ⁽¹⁾ artiklis 7 sätestatud meetmeid. Need karistused võidakse määrata asjaomases liikmesriigis asuvale vastuvõtvale üksusele.
- (30) Sellise ühtse menetluse sätestamine, mille tulemuseks on nii elamis- kui ka tööloa hõlmav ühtne luba (edaspidi „ühtne luba“), peaks kaasa aitama praegu liikmesriikides kohaldatavate eeskirjade lihtsustamisele.
- (31) Peaks olema võimalik seada sisse lihtsustatud menetlus üksuste või kontsernide suhtes, mida on sellel eesmärgil tunnustatud. Tunnustust tuleks korrapäraselt hinnata.
- (32) Kui liikmesriik on otsustanud riiki lubada kolmanda riigi kodaniku, kes vastab käesolevas direktiivis sätestatud kriteeriumidele, peaks kõnealune kolmanda riigi kodanik saama ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa, mis võimaldab tal täita teatud tingimustel tööülesandeid samasse rahvusvahelisse kontserni kuuluvates erinevates üksustes, kaasa arvatud teatavatel tingimustel teistes liikmesriikides asuvates üksustes.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta direktiiv 2009/52/EÜ, millega sätestatakse ebaseaduslikult riigis viibivate kolmandate riikide kodanike tööandjatele kohaldatavate karistuste ja meetmete miinimumnõuded (ELT L 168, 30.6.2009, lk 24).

- (33) Kui nõutav on viisa ning kolmanda riigi kodanik vastab ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa väljastamise kriteeriumidele, peaks liikmesriik tagama kolmanda riigi kodanikule kõik võimalused nõutava viisa saamiseks ning selle, et pädevad asutused teevad selle nimel tõhusalt koostööd.
- (34) Kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa on väljastanud liikmesriik, kes ei kohalda täielikult Schengeni *acquis*'d, ja kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ületab ELi-sise liikuvuse raames välispiiri Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 562/2006 ⁽¹⁾ tähenduses, peaks liikmesriigil olema õigus nõuda tõendeid, mis kinnitavad, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liigub tema territooriumile ettevõtjasisese üleviimise eesmärgil. Kui kõnealune isik ületab välispiiri määruse (EÜ) nr 562/2006 tähenduses, peaksid Schengeni *acquis*'d täielikult kohaldavad liikmesriigid tegema tema kohta otsingu Schengeni infosüsteemis ning keelduma riiki lubamast isikuid või esitama vastuväiteid selliste isikute liikuvusele, kelle kohta on nimetatud süsteemi sisestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1987/2006 ⁽²⁾ kohane hoiatusteade riiki sisenemise või riigis viibimise keelamiseks.
- (35) Liikmesriikidel peaks olema võimalus esitada täiendavat teavet paber kandjal või säilitada sellist teavet elektroonilisel kujul, nagu on osutatud nõukogu määruse (EÜ) nr 1030/2002 ⁽³⁾ artiklis 4 ja selle määruse lisa punkti a alapunktis 16, et anda täpsemat teavet ettevõtjasisese üleviimise kestel tehtava töö kohta. Sellise täiendava teabe esitamine peaks olema liikmesriikidele vabatahtlik ning sellest ei tohiks kujuneda täiendavat nõuet, mis seaks ohtu ühtse loa ja ühtse taotlusmenetluse.
- (36) Käesoleva direktiivi sätteid ei tohiks takistada ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaid täitmast spetsiifilisi ülesandeid klientide asukohas, kes asuvad vastuvõtva üksuse asukoha liikmesriigis, kooskõlas vastavas liikmesriigis sellise tegevuse suhtes kohaldatavate eeskirjadega.
- (37) Käesolev direktiiv ei mõjuta ELi toimimise lepingu artikli 56 kohaseid teenuste osutamise tingimusi. Eelkõige ei mõjuta käesolev direktiiv teenistustingimusi, mida vastavalt direktiivile 96/71/EÜ kohaldatakse töötajate suhtes, kelle on lähetanud liikmesriigis asuv ettevõtja teise liikmesriigi territooriumile teatavat teenust osutama. Käesolevat direktiivi ei tuleks kohaldada kolmandate riikide kodanike suhtes, kelle on direktiivi 96/71/EÜ alusel lähetanud liikmesriigis asuv ettevõtja seoses teenuste osutamisega. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba omavad kolmandate riikide kodanikud ei saa kasutada direktiivist 96/71/EÜ tulenevaid õigusi. Vastavalt direktiivi 96/71/EÜ artikli 1 lõikele 4 ei tohiks käesolevas direktiivis näha ette seda, et kolmandas riigis asuvaid ettevõtjaid koheldakse soodsamalt kui mõnes liikmesriigis asuvaid ettevõtjaid.
- (38) Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate piisav sotsiaalkindlustuskate, sealhulgas vajaduse korral nende pereliikmele pakutavad hüved, on olulised rahuldavate töö- ja elamistingimuste tagamiseks liidus viibimise ajal. Siseriiklike õigusaktidega tuleks tagada võrdne kohtlemine nendes sotsiaalkindlustuse valdkondades, mis on loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 ⁽⁴⁾ artiklis 3. Käesolev direktiiv ei ühtlusta liikmesriikide sotsiaalkindlustusalaseid õigusakte. Direktiivis piirdatakse sotsiaalkindlustusvaldkonnas võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamisega selle reguleerimisalasse kuuluvate isikute suhtes. Õigust võrdsele kohtlemisele sotsiaalkindlustusvaldkonnas kohaldatakse kolmandate riikide kodanikele, kes vastavad selle liikmesriigi õiguses, kus töid tehakse, ette nähtud objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele tingimustele, mis puudutavad sotsiaalkindlustussüsteemi kuulumist ja õigust saada sotsiaalkindlustushüvitisi.

Paljudes liikmesriikides on perehüvitiste saamise õiguse eeltingimuseks teatav seos asjaomase liikmesriigiga, sest hüvitiste eesmärk on toetada positiivset demograafilist arengut, et tagada liikmesriigis tulevikus tööjõu olemasolu. Kuna ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ja temaga kaasasolevad pereliikmed viibivad liikmesriigis ajutiselt, ei tohiks käesolev direktiiv mõjutada kõnealuses liikmesriigi õigust piirata teatavatel tingimustel võrdset kohtlemist perehüvitiste osas. Sotsiaalkindlustusalased õigused tuleks tagada, ilma et see piiraks nende siseriikliku õiguse

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 105, 13.4.2006, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1987/2006, mis käsitleb teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS II) loomist, toimimist ja kasutamist (ELT L 381, 28.12.2006, lk 4).

⁽³⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1030/2002, millega kehtestatakse ühtne elamisloavorm kolmandate riikide kodanike jaoks (EÜT L 157, 15.6.2002, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, 30.4.2004, lk 1).

ja/või kahepoolsete lepingute sätete kohaldamist, millega nähakse ette päritoluriigi sotsiaalkindlustusalaste õigusaktide kohaldamine. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate sotsiaalkindlustuse alaseid õigusi käsitlevates kahepoolsetes lepingutes või siseriiklikus õiguses, mis võetakse vastu pärast käesoleva direktiivi jõustumist, ei tohiks ette näha vähem soodsat kohtlemist kui see, mis saab osaks selle liikmesriigi kodanikele, kus tööd tehakse. Siseriikliku õiguse või selliste lepingute alusel võib näiteks olla ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja huvides jääda kindlustatuks oma päritoluriigi sotsiaalkindlustussüsteemis, kui tema kindlustussuhte katkestamine mõjutaks kahjulikult tema õigusi või kui tema kindlustussuhe tooks kaasa kahekordse kindlustuskatte kulud. Liikmesriikidel peaks alati olema võimalus anda ettevõtjasiseselt üleviidud töötajatele soodsamad sotsiaalkindlustusalased õigused. Miski käesolevas direktiivis ei tohiks mõjutada ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja surma korral tema ülalpidamisel olnud ja tema kaudu õigusi omavate isikute õigust saada kolmandas riigis elades toitjakaotuspensiononi.

- (39) Liikmesriikidevahelise liikumise puhul tuleks vastavalt kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1231/2010⁽¹⁾. Käesoleva direktiiviga ei tohiks kolmandate riikide kodanikele, kellel on liikmesriikidevahelisi piiriüleseid huviseid, anda sotsiaalkindlustuse valdkonnas ulatuslikumaid õigusi kui need, mis on ette nähtud kehtiva liidu õigusega.
- (40) Muutmaks käesoleva direktiiviga kehtestatud eeskirjad huvipakkumaks ning võimaldamaks neil tekitada liidu ettevõtjate konkurentsivõimele loodetud kasu, tuleks kolmandate riikide kodanikest ettevõtjasiseselt üleviidud töötajatele kehtestada soodsamad tingimused perekonna taasühinemiseks liikmesriigis, kes andis välja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa, ja liikmesriikides, kes lubavad ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal elada ja töötada oma territooriumil. Sellega kõrvaldataks potentsiaalsetelt ettevõtjasiseselt üleviidavatelt töötajatelt oluline põhjus lähetest loobuda. Pereliikmete kokkujäämise huvides peaks pereliikmetel olema võimalik ühineda ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaga teises liikmesriigis ning tuleks hõlbustada nende juurdepääsu tööturule.
- (41) Selleks et hõlbustada taotluste kiiret menetlemist, peaksid liikmesriigid eelistama elektroonilist teabe vahetamist ja asjakohaste dokumentide edastamist, välja arvatud juhul, kui ilmnevad tehnilised probleemid või kui olulised huvid nõuavad teisiti.
- (42) Dokumente ja andmeid peaks vastu võtma ning edastama vastavalt asjaomastele andmekaitseõuetele ja turvaeeskirjadele.
- (43) Käesolevat direktiivi ei tuleks kohaldada kolmandate riikide kodanike suhtes, kes taotleavad teadlasena liikmesriigis elamise luba, et tegeleda uurimisprojektiga, kuna nad kuuluvad nõukogu direktiivi 2005/71/EÜ⁽²⁾ reguleerimisslasse.
- (44) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt riiki lubamise erimenetlust ning sissesõidu- ja elamistingimuste kehtestamist kolmandate riikide kodanikest ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate suhtes, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse või toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (45) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest, mis omakorda tuginevad õigustele, mis tulenevad liidu ja Euroopa Nõukogu poolt vastu võetud sotsiaalhartaadest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1231/2010, millega laiendatakse määrust (EÜ) nr 883/2004 ja määrust (EÜ) nr 987/2009 kolmandate riikide kodanikele, keda nimetatud määrused veel ei hõlma üksnes nende kodakondsuse tõttu (ELT L 344, 29.12.2010, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 12. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/71/EÜ kolmandate riikide kodanike teadusuuringute eesmärgil riiki lubamise erimenetluse kohta (ELT L 289, 3.11.2005, lk 15).

- (46) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (47) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt ning ilma, et see piiraks kõnealuse protokoll artikli 4 kohaldamist, ei osale kõnealused liikmesriigid käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole nende suhtes siduv ega kohaldatav.
- (48) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas direktiivis sätestatakse

- a) kolmandate riikide kodanike ja nende pereliikmete rohkem kui 90 päevaks ettevõtjasisese üleviimise eesmärgil liikmesriigi territooriumile sisenemise ja seal elamise tingimused ning nende õigused;
- b) tingimused, mis puudutavad punktis a osutatud kolmandate riikide kodanike riiki sisenemist ja elamist muus liikmesriigis kui see liikmesriik, kes annab esimesena kolmanda riigi kodanikule ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa käesoleva direktiivi alusel, ning nende kolmandate riikide kodanike õigused.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes, kes riiki lubamise taotluse esitamise ajal elavad väljaspool liikmesriikide territooriumi ning taotlevad liikmesriigi territooriumile lubamist või on liikmesriigi territooriumile lubatud käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel ettevõtjasisese üleviimise raames juhtivtöötajate, spetsialistide või praktikantidena.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata kolmanda riigi kodanike suhtes:

- a) kes taotlevad direktiivi 2005/71/EÜ tähenduses teadlasena liikmesriigis elamise luba, et tegeleda uurimisprojektiga;
- b) kellel on liidu ja selle liikmesriikide ning kolmandate riikide vaheliste lepingute alusel samasugune liikumisvabadus kui liidu kodanikel või kes on kolmandas riigis asuva ettevõtja teenistuses;

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

- c) kes on lähetatud direktiivi 96/71/EÜ kohaselt;
  - d) kes täidavad tööülesandeid füüsilisest isikust ettevõtjana;
  - e) kes täidavad tööülesandeid tööhõivebüroo, ajutist renditööd pakkuva agentuuri või muu ettevõtja ülesandel, kes pakub tööjõudu teise ettevõtja järelevalve ja juhendamise all töötamiseks;
  - f) kes on riiki lubatud täiskoormusega üliõpilastena või kes sooritavad osana oma õpingutest lühiajalist järelevalve all toimuvat õppepraktikat.
3. Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide õigust väljastada mis tahes töötamiseks elamislube, mis ei ole käesoleva direktiiviga kaetud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba, kolmanda riigi kodanikele, kes ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „kolmanda riigi kodanik” — isik, kes ei ole liidu kodanik ELi toimimise lepingu artikli 20 lõike 1 tähenduses;
- b) „ettevõtjasisene üleviimine” — ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlemise ajal mitte liikmesriikide territooriumil elava kolmanda riigi kodaniku ajutine lähetamine töö või praktika eesmärgil väljaspool liikmesriigi territooriumi asuvast ettevõtjast, millega kolmanda riigi kodanik enne üleviimist ja selle ajal oli seotud töölepingu kaudu, kõnealuses liikmesriigis asuvasse üksusesse, mis kuulub samasse ettevõtjasse või kontserni, ja vajaduse korral ühes või mitmes teises liikmesriigis asuvate vastuvõtivate üksuste vaheline liikuvus;
- c) „ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja” — kolmanda riigi kodanik, kes ei ela ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlemise ajal liikmesriikide territooriumil ja kes ettevõtjasiseselt üle viiakse;
- d) „vastuvõttev üksus” — üksus, sõltumata selle õiguslikust vormist, kuhu ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja üle viiakse ning mis on asutatud liikmesriigi territooriumil kooskõlas siseriikliku õigusega;
- e) „juhtivtöötaja” — juhtival ametikohal olev isik, kes tegeleb peamiselt vastuvõtva üksuse juhtimisega äriühingu juhatuse või aktsionäride nõukogu või samalaadse organi üldise järelevalve all või suunamisel; see ametikoht hõlmab järgmist: vastuvõtva üksuse või selle osakonna või allüksuse juhtimine, muude järelevalve-, spetsialisti või juhtivülesandeid täitvate töötajate töö järelevalve ja kontrollimine, pädevus anda soovitusi töötajate värbamiseks ja vallandamiseks või muude personaliga seotud meetmete võtmiseks;
- f) „spetsialist” — kontserni kuuluvas ettevõtjas töötav isik, kellel on vastuvõtva üksuse tegevusvaldkondade, tövõtete või juhtimise seisukohalt olulised eriteadmised. Selliste teadmiste hindamisel võetakse lisaks vastuvõtva üksuse seisukohalt olulistele teadmistele arvesse ka seda, kas isikul on kõrge kvalifikatsioon, sealhulgas piisav asjakohane töökoogemus, teatavat laadi töö või tegevuse alal, mis eeldab tehnilisi eriteadmisi, sealhulgas võimalikku kuulumist töötajate hulka, kelle erialal tegutsemiseks on nõutav luba;
- g) „praktikant” — akadeemilise kraadiga isik, kes viiakse vastuvõtvasse ettevõtjasse üle karjääri edendamiseks seotud eesmärkidel või saama äritegevuse korralduse ja meetoditega seotud väljaõpet ning kellele makstakse üleviimise ajal palka;
- h) „pereliikmed” — nõukogu direktiivi 2003/86/EÜ⁽¹⁾ artikli 4 lõikes 1 osutatud kolmandate riikide kodanikud;
- i) „ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba” — luba, millele on märgitud lühend „ICT” ning mis annab loa omanikule õiguse elada ja töötada esimese liikmesriigi, ja kui see on asjakohane, teise liikmesriigi territooriumil käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel;

⁽¹⁾ Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, 3.10.2003, lk 12).

- j) „pikaajalise liikuvuse luba” — luba, millel on märges „mobile ICT” ning mis annab ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa omanikule õiguse elada ja töötada teise liikmesriigi territooriumil käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel;
- k) „ühtne taotlusmenetlus” — menetlus, mille lõpus tehakse otsus taotluse kohta lubada kolmanda riigi kodanikul elada ja töötada liikmesriigi territooriumil;
- l) „kontsern” — kaks või enam ettevõtjat, mis on siseriikliku õiguse alusel omavahel otseselt või kaudselt seotud ühel järgmistest viisidest: kui ühel ettevõtjal on enamik teise ettevõtja märgitud kapitalist, kui ettevõtjal on kontroll teise ettevõtja emiteeritud aktsiakapitaliga seotud hääleteenamuse üle, kui ettevõtjal on õigus ametisse nimetada üle poole teise ettevõtja haldus-, juht- või järelevalveorgani liikmetest või kui mõlemat ettevõtjat juhib ühistel alustel emaettevõtja;
- m) „esimene liikmesriik” — vastuvõttev liikmesriik, kes väljastab esimesena kolmanda riigi kodanikule ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa;
- n) „teine liikmesriik” — iga liikmesriik, kus ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja kavatses teostada või teostab oma vaba liikumise õigust käesoleva direktiivi tähenduses ning mis on muu kui esimene liikmesriik;
- o) „reguleeritud kutseala” — reguleeritud kutseala direktiivi 2005/36/EÜ artikli 3 lõike 1 punkti a tähenduses.

Artikkel 4

Soodsamad sätted

1. Käesolev direktiiv ei piira järgmiste õigusaktide soodsamate sätete kohaldamist:
  - a) liidu õigus, sealhulgas ühelt poolt liidu ja tema liikmesriikide ning teiselt poolt ühe või enama kolmanda riigi vahel sõlmitud kahe- ja mitmepoolsed lepingud;
  - b) kahe- või mitmepoolsed lepingud, mis on sõlmitud ühe või mitme liikmesriigi ning ühe või mitme kolmanda riigi vahel.
2. Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide õigust võtta käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvate kolmanda riigi kodanike suhtes vastu soodsamaid sätteid või neid kehtima jätta seoses artikli 3 punktiga h ning artiklitega 15, 18 ja 19.

II PEATÜKK

RIIKI LUBAMISE TINGIMUSED

Artikkel 5

Liikmesriiki lubamise kriteeriumid

1. Ilma et see piiraks artikli 11 lõike 1 kohaldamist, peab käesolevas direktiivis sätestatud tingimuste alusel liikmesriiki lubamist taotlev kolmanda riigi kodanik või vastuvõttev üksus
  - a) esitama tõendid, et vastuvõttev üksus ja kolmandas riigis asuv ettevõtja kuuluvad samasse ettevõtjasse või kontserni;
  - b) esitama tõendid, et ta on vahetult enne ettevõtjasisese üleviimise kuupäeva töötanud samas ettevõtjas või kontserni kuulavas ettevõtjas juhtivtöötajate ja spetsialistide puhul vähemalt kolm kuni 12 kuud järjest ning praktikantide puhul vähemalt kolm kuni kuus kuud järjest;
  - c) esitama töölepingu ja vajaduse korral tööandja suunamiskirja, mis sisaldab järgmist:
    - i) üksikasjad üleviimise kestuse ja vastuvõtva üksuse või vastuvõtivate üksuste asukoha kohta;
    - ii) tõendid selle kohta, et kolmanda riigi kodanik võtab vastu juhtivtöötaja, spetsialisti või praktikandi ametikoha kõnealuses liikmesriigis asuvas vastuvõtvas üksuses või vastuvõtvides üksustes;

- iii) ettevõtjasisese üleviimise ajal makstav töötasu ja muud töötingimused;
- iv) tõendid, et kolmanda riigi kodanik saab pärast ettevõtjasisese üleviimise lõppu naasta samasse ettevõtjasse või samasse kontserni kuuluvasse kolmandas riigis asuvasse üksusesse;
- d) esitama tõendid, et kolmanda riigi kodanikul on vastuvõtvast üksuses, kuhu ta üle viiakse, juhtivtöötaja või spetsialistina töötamiseks vajalik kvalifikatsioon ja kogemused või praktikandi puhul nõutav akadeemiline kraad;
- e) esitama vajaduse korral dokumendid, mis tõendavad, et kolmanda riigi kodanik vastab tingimustele, mis on kehtestatud asjaomase liikmesriigi õigusega liidu kodanikele tegutsemiseks reguleeritud kutsealal, millega taotlus on seotud;
- f) esitama siseriikliku õigusega ette nähtud kehtiva kolmanda riigi kodaniku reisidokumendi ning vajaduse korral viisa-taotluse või viisa; liikmesriigid võivad nõuda, et reisidokument kehtiks vähemalt ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaja jooksul;
- g) ilma et see piiraks kehtivaid kahepoolseid kokkuleppeid, esitama tõendid, mille kohaselt taotlejal on ravikindlustus või, kui see on siseriiklikus õiguses ette nähtud, tõendid, mille kohaselt ta on taotlenud ravikindlustust, mis katab kõik tavaliselt asjaomase liikmesriigi kodanike puhul kaetud riskid ning kehtib ajavahemikul, mil sellist kindlustuskaitset ja vastavat õigust hüvitistele ei ole ette nähtud seoses kõnealuses liikmesriigis tehtava tööga või sellest tulenevalt.

2. Liikmesriigid võivad nõuda, et taotleja esitaks lõike 1 punktides a, c, d, e ja g nimetatud dokumendid asjaomase liikmesriigi ametlikus keeles.

3. Liikmesriigid võivad nõuda, et taotleja esitaks hiljemalt ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa väljastamise ajaks asjaomase kolmanda riigi kodaniku aadressi liikmesriigi territooriumil.

4. Liikmesriigid nõuavad, et:

- a) kõik asjaomastes tegevusvaldkondades kohaldatavate õigus- ja haldusnormide ja/või üldiselt kohaldatavate kollektiivlepingute kohaselt samalaadses olukorras olevate lähetatud töötajate suhtes kohaldatavad tingimused oleks ettevõtjasisese üleviimise kestel muude teenistustingimuste kui makstava töötasu osas täidetud.

Kui puudub kollektiivlepingute üldiselt kohaldatavaks tunnistamise süsteem, võivad liikmesriigid aluseks võtta kollektiivlepingud, mida tavaliselt kohaldatakse kõigi asjaomases geograafilises piirkonnas asuvate ja asjaomases valdkonnas või tööstusharus tegutsevate samalaadsete ettevõtjate suhtes, ja/või kollektiivlepingud, mille on sõlminud riigi tasandil kõige representatiivsemad tööandjate ja töötajate organisatsioonid ning mida kohaldatakse kogu riigi territooriumil;

- b) kolmanda riigi kodanikule kogu ettevõtjasisese üleviimise kestel makstav töötasu ei oleks väiksem kui tasu, mida makstakse samalaadsetel ametikohtadel töötavatele selle liikmesriigi kodanikele, kus tööd tehakse, vastavalt vastuvõtva üksuse asukohaliikmesriigis kohaldatavatele õigusaktidele, kollektiivlepingutele või tavadele.

5. Lõike 1 kohaselt esitatud dokumentide alusel võivad liikmesriigid nõuda, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal on liikmesriigis viibimise ajal piisavad rahalised vahendid, millega ta suudab ennast ja oma pereliikmeid ilma liikmesriigi sotsiaabisüsteemide abita ülal pidada.

6. Lisaks lõikes 1 sätestatud tõenditele võidakse kolmanda riigi kodanikult, kes taotleb riiki lubamist praktikandina, nõuda, et ta esitaks praktikalepingu, mis on seotud valmistumisega tema tulevaseks ametikohaks asjaomases ettevõtjasse või kontsernis ning milles on esitatud praktika programmi kirjeldus, millest nähtub, et liikmesriigis viibimise eesmärk on koolitada praktikanti tema karjääri edendamise eesmärgil või selleks, et ta saaks äritegevuse korralduse või meetodite alase väljaõppe, samuti praktika kestus ning tingimused, mille alusel teostatakse programmi raames praktikandi üle järelevalvet.

7. Taotleja teavitab asjaomase liikmesriigi pädevaid ametiasutusi kõigist taotlusmenetluse käigus toimunud muudatustest, mis mõjutavad käesolevas artiklis sätestatud riiki lubamise kriteeriume.

8. Kolmanda riigi kodanikke, kes võivad kujutada ohtu avalikule korrale, avalikule julgeolekule või rahvatervisele, ei lubata käesolevas direktiivis sätestatud eesmärgil riiki.

Artikkel 6

Riiki lubatavate kodanike arv

Käesoleva direktiiviga ei piirata liikmesriigi õigust otsustada kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 79 lõikega 5 seda, kui palju lubada oma territooriumile kolmanda riigi kodanikke. Sellel alusel võidakse ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlust pidada vastuvõetamatuks või see tagasi lükata.

Artikkel 7

Taotluse tagasilükkamise põhjused

1. Liikmesriigid lükkavad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotluse tagasi igal järgmisel juhul:
  - a) kui artiklit 5 ei täideta;
  - b) kui esitatud dokumendid omandati pettusega, võltsiti või neid muudeti omavoliliselt;
  - c) kui vastuvõttev üksus loodi peamiselt ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate riiki sisenemise hõlbustamiseks;
  - d) kui on saavutatud artikli 12 lõikes 1 kindlaks määratud maksimaalne riigis viibimise kestus.
2. Liikmesriigid lükkavad vajaduse korral taotluse tagasi juhul, kui tööandjat või vastuvõtvat üksust on kooskõlas sise-riikliku õigusega karistatud mitteametliku töö ja/või ebaseadusliku töölevõtmise eest.
3. Liikmesriigid võivad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotluse tagasi lükata igal järgmisel juhul:
  - a) kui tööandja või vastuvõttev üksus ei täida oma juriidilisi kohustusi seoses sotsiaalkindlustuse, maksustamise, tööõiguste või töötingimustega;
  - b) kui tööandja või vastuvõtva üksuse äritegevus lõpetatakse või on lõpetatud riiklike maksejõuetusalaste õigusaktide alusel või kui majandustegevust ei toimu;
  - c) kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ajutise kohaloleku eesmärk või tagajärg on sekkumine töötajate ja juhtkonna vaidlustesse või läbirääkimistesse või nende tulemuste mõjutamine muul viisil.
4. Liikmesriigid võivad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotluse tagasi lükata artikli 12 lõikes 2 sätestatud põhjusel.
5. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, võetakse igas taotluse tagasilükkamise otsuses arvesse juhtumi konkreetseid üksikasju ning austatakse proportsionaalsuse põhimõtet.

Artikkel 8

Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks tunnistamine või pikendamata jätmine

1. Liikmesriigid tunnistavad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks mis tahes järgmisel juhul:
  - a) kui see omandati pettusega, võltsiti või seda muudeti omavoliliselt;
  - b) kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja elab asjaomases liikmesriigis muul eesmärgil kui see, milleks tal lubati sinna elama asuda;
  - c) kui vastuvõttev üksus loodi peamiselt ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate riiki sisenemise hõlbustamiseks.

2. Liikmesriigid tunnistavad asjakohasel juhul ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks, kui tööandjat või vastuvõtvat üksust on kooskõlas siseriikliku õigusega karistatud mitteametliku töö ja/või ebaseadusliku töölevõtmise eest.
3. Liikmesriigid keelduvad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa pikendamisest mis tahes järgmisel juhul:
  - a) kui see omandati pettusega, võltsiti või seda muudeti omavoliliselt;
  - b) kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja elab asjaomases liikmesriigis muul eesmärgil kui see, milleks tal lubati sinna elama asuda;
  - c) kui vastuvõttev üksus loodi peamiselt ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate riiki sisenemise hõlbustamiseks;
  - d) kui on saavutatud artikli 12 lõikes 1 kindlaks määratud maksimaalne riigis viibimise kestus.
4. Liikmesriigid keelduvad vajaduse korral ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa pikendamisest juhul, kui tööandjat või vastuvõtvat üksust on kooskõlas siseriikliku õigusega karistatud mitteametliku töö ja/või ebaseadusliku töölevõtmise eest.
5. Liikmesriigid võivad ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks tunnistada või selle pikendamisest keelduda mis tahes järgmisel juhul:
  - a) kui artiklit 5 ei täideta või enam ei täideta;
  - b) kui tööandja või vastuvõttev üksus ei täida oma juriidilisi kohustusi seoses sotsiaalkindlustuse, maksustamise, tööõiguste või töötõingimustega;
  - c) kui tööandja või vastuvõtva üksuse äritegevus lõpetatakse või on lõpetatud siseriiklike maksejõuetusalaste õigusaktide alusel või kui majandustegevust ei toimu;
  - d) kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ei ole täitnud artiklites 21 ja 22 sätestatud liikuvust reguleerivaid eeskirju.
6. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 3 kohaldamist, võetakse igas ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks tunnistamise või selle pikendamisest keeldumise otsuses arvesse juhtumi konkreetseid üksikasju ning austatakse proportsionaalsuse põhimõtet.

Artikkel 9

Karistused

1. Liikmesriigid võivad pidada vastuvõtvat üksust vastutavaks käesoleva direktiiviga sätestatud riiki lubamise, seal viibimise ja liikuvuse tingimuste rikkumise eest.
2. Juhul kui vastuvõtvat üksust peetakse vastutavaks kooskõlas lõikega 1, näeb asjaomane liikmesriik ette karistused. Kõnealused karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
3. Liikmesriigid sätestavad meetmed, et hoida ära võimalikke kuritarvitusi ning karistada käesoleva direktiivi rikkumiste eest. Need meetmed hõlmavad järelevalvet, hindamist ja asjakohasel juhul kontrolli kooskõlas siseriikliku õiguse või haldustavadega.

III PEATÜKK

MENETLUS JA LUBA

Artikkel 10

Juurdepäas teabele

1. Liikmesriigid peavad tegema taotlejatele hõlpsalt kättesaadavaks teabe kõikide taotluse esitamiseks vajalike tõendavate dokumentide kohta ning riiki sisenemise ja seal elamise, sealhulgas ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ja tema pere liikmete õiguste, kohustuste ning menetluslike tagatiste kohta. Liikmesriigid peavad samuti tegema hõlpsalt kättesaadavaks teabe menetluste kohta, mida kohaldatakse artikli 21 lõike 2 kohaselt lühiajalise liikuvuse ja artikli 22 lõike 1 kohaselt pikaajalise liikuvuse korral.

2. Asjaomased liikmesriigid teevad vastuvõtvale üksusele kättesaadavaks teabe liikmesriikide õiguse kohta kehtestada vastavalt artiklile 9 ja artiklile 23 karistusi.

Artikkel 11

Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja või pikaajalise liikuvuse loa taotlus

1. Liikmesriigid määravad kindlaks, kas taotluse peab esitama kolmanda riigi kodanik või vastuvõttev üksus. Liikmesriigid võivad samuti otsustada, et taotluse võib esitada kumbki neist.
2. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlus esitatakse, kui asjaomane kolmanda riigi kodanik elab väljaspool selle liikmesriigi territooriumi, kuhu lubamist taotletakse.
3. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlus esitatakse selle liikmesriigi ametiasutustele, kus esimesena viibitakse. Kui esimene viibimine ei ole kõige pikem, esitatakse taotlus selle liikmesriigi ametiasutustele, kus üleviimise käigus kõige pikemalt kavatakse viibida.
4. Liikmesriik määrab ametiasutused, kelle pädevuses on vastu võtta taotlus ja anda välja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba või pikaajalise liikuvuse luba.
5. Taotlejal on õigus esitada taotlus ühtse menetluse raames.
6. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate lubade, pikaajalise liikuvuse lubade ja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja pereliikmetele antavate lubade ning samuti viisade väljastamisega seotud lihtsustatud menetlusi võidakse kohaldada teatavate üksuste või ettevõtjate või kontsernide suhtes, mida liikmesriigid on sellel eesmärgil tunnustanud vastavalt siseriiklikule õigusele või haldustavale.

Tunnustus vaadatakse korrapäraselt üle.
7. Lõikes 6 esitatud lihtsustatud menetlus hõlmab vähemalt järgmist:
  - a) taotleja vabastamine osade artiklis 5 või artikli 22 lõike 2 punktis a osutatud tõendite esitamisest;
  - b) riiki lubamise kiirmenetlus, mis võimaldab ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate lube ja pikaajalise liikuvuse lube väljastada kiiremini, kui on sätestatud artikli 15 lõikes 1 või artikli 22 lõike 2 punktis b, ja/või
  - c) lihtsustatud ja/või kiirendatud menetlus seoses vajalike viisade väljastamisega.
8. Üksused või ettevõtjad või kontsernid, mida on kooskõlas lõikega 6 tunnustatud, teavitavad asjaomast ametiasutust kõigist tunnustamise tingimusi mõjutavatest muudatustest viivitamata ja igal juhul 30 päeva möödudes.
9. Liikmesriigid näevad ette nõuetekohased karistused, mis hõlmavad tunnustuse äravõtmist, juhul kui asjakohast ametiasutust ei teavitata.

Artikkel 12

Ettevõtjasisese üleviimise kestus

1. Ettevõtjasisese üleviimise maksimumkestus on juhtivtöötajate ja spetsialistide puhul kolm aastat ning praktikantide puhul üks aasta, pärast mida asjaomased isikud lahkuvad liikmesriikide territooriumilt, välja arvatud juhul, kui nad saavad kooskõlas riigi või liidu või siseriikliku õigusega elamisloa muul alusel.

2. Ilma et see piiraks nende kohustusi seoses rahvusvaheliste kokkulepetega, võivad liikmesriigid nõuda, et pärast lõikes 1 osutatud üleviimise maksimaalse kestuse lõppu mööduks kuni kuue kuu pikkune ajavahemik, enne kui samas liikmesriigis saab sama kolmanda riigi kodaniku kohta teha käesoleva direktiivi kohaselt uue avalduse.

Artikkel 13

Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba

1. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajatele, kes täidavad artiklis 5 esitatud kriteeriumid ja kelle kohta pädevad ametiasutused on teinud positiivse otsuse, antakse ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba.
2. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaeg peab olema vähemalt üks aasta või võrdväärne asjaomase liikmesriigi territooriumile tehtava üleviimise kestusega, olenevalt sellest, kumb on lühem, ning seda võib pikendada juhtivtöötajate ja spetsialistide puhul maksimaalselt kolmeks aastaks ning praktikantide puhul üheks aastaks.
3. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa annavad liikmesriigi pädevad ametiasutused, kasutades selleks määruses (EÜ) nr 1030/2002 kindlaks määratud ühtset vormi.
4. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1030/2002 lisa punkti a alapunktile 6.4 teevad liikmesriigid rubriiki „Loa liik” kande „ICT”.

Liikmesriigid võivad lisada ka märkuse oma ametlikus keeles või ametlikes keeltes.

5. Liikmesriigid ei anna täiendavaid lubasid, eelkõige erinevaid töölubasid.
6. Liikmesriigid võivad esitada lisateavet kolmanda riigi kodaniku töölase tegevuse kohta ettevõtjasisese üleviimise kestel kas paber kandjal ja/või säilitada sellist teavet elektroonilisel kujul vastavalt määruse (EÜ) nr 1030/2002 artiklile 4 ja selle lisa punkti a alapunktile 16.
7. Asjaomane liikmesriik tagab kolmanda riigi kodanikule, kelle riiki lubamise taotlus on rahuldatud, kõik võimalused nõutava viisa saamiseks.

Artikkel 14

Muudatused riigis viibimise ajal, mis mõjutavad riiki lubamise tingimuste täitmist

Taotleja teavitab asjaomase liikmesriigi pädevaid ametiasutusi kõigist riigis viibimise ajal toimunud muudatustest, mis mõjutavad artiklis 5 sätestatud riiki lubamise tingimusi.

Artikkel 15

Menetluslikud tagatised

1. Asjaomase liikmesriigi pädevad ametiasutused võtavad vastu otsuse ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa väljastamist või selle pikendamist käsitleva taotluse kohta ning teavitavad taotlejat otsusest kirjalikult kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud teavitamismenetlusega niipea kui võimalik, kuid mitte hiljem kui 90 päeva jooksul alates täieliku taotluse esitamise kuupäevast.

2. Kui taotlusega seoses esitatud teave või dokumendid on puudulikud, teatavad pädevad ametiasutused taotlejale mõistliku aja jooksul, millist täiendavat teavet on vaja esitada, ning määravad selle esitamiseks mõistliku tähtaja. Lõikes 1 nimetatud tähtaja arvestamine peatatakse niikauaks, kui pädevad ametiasutused on saanud vajaliku täiendava teabe.
3. Taotluse vastuvõetamatuks tunnistamise või tagasilükkamise või loa pikendamisest keeldumise otsuse põhjused esitatakse taotlejale kirjalikult. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtetuks tunnistamise otsuse põhjused esitatakse kirjalikult ettevõtjasiseselt üleviidud töötajale ja vastuvõtvale üksusele.
4. Otsust, millega tunnistatakse ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlus vastuvõetamatuks või lükatakse see tagasi, millega keeldutakse luba pikendamast või millega luba tunnistatakse kehtetuks, on võimalik vaidlustada asjaomase liikmesriigi kohtus kooskõlas siseriikliku õigusega. Kirjalikus teates täpsustatakse kohus või haldusasutus, kuhu otsuse saab edasi kaevata, ja edasikaebuse esitamise tähtaeg.
5. Artikli 12 lõikes 1 nimetatud ajavahemikul lubatakse taotlejal esitada taotlus ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa pikendamiseks enne selle kehtivusaja lõppemist. Liikmesriigid võivad loa pikendamise taotluse esitamise jaoks kehtestada tähtaja, mis võib hõlmata maksimaalselt 90 päeva enne ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaja lõppemist.
6. Kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba aegub loa pikendamise menetluse kestel, lubavad liikmesriigid ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal oma territooriumile jääda, kuni pädevad asutused on teinud taotluse kohta otsuse. Sellisel juhul võivad liikmesriigid välja anda riigi ajutise elamisloa või võrdväarse dokumendi, kui see on siseriikliku õiguse kohaselt nõutav.

Artikkel 16

Tasud

Liikmesriigid võivad nõuda tasu maksmist käesoleva direktiivi kohase taotluste läbivaatamise eest. Sellise tasu suurus ei tohi olla ebaproportsionaalne ega liialdatud.

IV PEATÜKK

ÕIGUSED

Artikkel 17

Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loast tulenevad õigused

Ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusajal on selle loa omanikul vähemalt järgmised õigused:

- a) õigus siseneda esimese liikmesriigi territooriumile ja seal viibida;
- b) liikuda vabalt esimese liikmesriigi kogu territooriumil kooskõlas tema siseriikliku õigusega;
- c) õigus teha loaga lubatud konkreetset tööd vastavalt siseriiklikule õigusele vastuvõtvas üksuses, kes kuulub ettevõtjale või ettevõtjate kontserni esimeses liikmesriigis.

Käesoleva artikli esimese lõigu punktides a–c osutatud õigusi saab kasutada teises liikmesriigis kooskõlas artikliga 20.

Artikkel 18

Õigus võrdsele kohtlemisele

1. Olenemata töösuhte suhtes kohaldatavast õigusest ja ilma et see piiraks artikli 5 lõike 4 punkti b kohaldamist, koheldakse käesoleva direktiivi alusel riiki lubatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaid vähemalt võrdselt direktiiviga 96/71/EÜ hõlmatud isikutega ning neile tagatakse samad teenistustingimused, mida kohaldatakse vastavalt direktiivi 96/71/EÜ artiklile 3 töö asukohaliikmesriigis.

2. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaid koheldakse võrdselt töö asukohaliikmesriigi kodanikega järgmistes aspektides:
  - a) ühinemisvabadus, õigus liituda töötajate või tööandjate organisatsioonidega ja kutseühingutega ning olla nende liikmeks, sealhulgas selliste organisatsioonide pakutavad õigused ja eelised, ilma et see piiraks avalikku korda ja julgeolekut käsitlevaid siseriiklikke sätteid;
  - b) diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide tunnustamine asjaomase siseriikliku menetluse kohaselt;
  - c) siseriiklikud õigusnormid, mis käsitlevad neid sotsiaalkindlustuse valdkondi, mis on määratletud määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklis 3, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse selle liikmesriigi õigust, kus tööd tehakse, tulenevalt kahepoolsetest lepingutest või vastuvõtva liikmesriigi õigusest, millega tagatakse, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja suhtes kehtivad neist ühe riigi sotsiaalkindlustusalased õigusaktid. Ilma et see piiraks selliste kahepoolsete lepingute kohaldamist, millega tagatakse, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja suhtes kehtib päritoluriigi õigus, kohaldatakse ELi sisese liikuvuse puhul vastavalt määrust (EÜ) nr 1231/2010;
  - d) ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1231/2010 ja kahepoolsete lepingute kohaldamist, sellise vanadus-, invaliidsus- ja toitjakaotuspensioni ning kohustusliku pensioni maksmine, mis põhineb ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja varasematel töösuhetel ja mille kolmandasse riiki koliv ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja või ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ülalpidamisel olnud isikud, kes elavad kolmandas riigis ning kelle õigused tulenevad sellest ettevõtjasiseselt üleviidud töötajast, on omandanud kooskõlas määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklis 3 loetletud õigusaktidega, samadel tingimustel ja samas ulatuses kui asjaomase liikmesriigi kodanikele kolmandasse riiki kolimise korral;
  - e) juurdepääs kaupadele ja teenustele ning üldsusele kättesaadavate kaupade ja teenuste pakkumisele, välja arvatud siseriikliku õiguse kohased elamispinna saamisega seotud menetlused, piiramata liidu ja siseriikliku õiguse kohast lepinguvabaduse põhimõtet, ning riiklike tööhõiveametite pakutavad teenused.

Käesolevas lõikes osutatud kahepoolsed lepingud või siseriiklik õigus on rahvusvahelised lepingud või liikmesriikide eeskirjad artikli 4 tähenduses.

3. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1231/2010 kohaldamist, võivad liikmesriigid otsustada, et ei kohalda lõike 2 punkti c perehüvitiste osas selliste ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate suhtes, kellel on luba elada ja töötada liikmesriigi territooriumil ajavahemikul, mis ei ületa üheksat kuud.
4. Käesolev artikkel ei piira liikmesriigi õigust vastavalt artiklile 8 luba kehtetuks tunnistada või selle pikendamisest keelduda.

Artikkel 19

Pereliikmed

1. Esimeses liikmesriigis ja teises liikmesriigis, kes lubavad ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal elada ja töötada oma territooriumil kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 22, kohaldatakse direktiivi 2003/86/EÜ, võttes arvesse käesolevas artiklis sätestatud erandeid.
2. Erandina direktiivi 2003/86/EÜ artikli 3 lõikest 1 ja artiklist 8 ei seata perekonna taasühinemise eeltingimuseks liikmesriikide nõuet, mille kohaselt vastavate liikmesriikide poolt käesoleva direktiivi alusel antud loa omanikul on põhjust eeldada, et ta saab riigis alalise elamise õiguse ja ta on täitnud asjaomases liikmesriigis elamise miinimumperioodi nõude.
3. Erandina direktiivi 2003/86/EÜ artikli 4 lõike 1 kolmandast lõigust ja artikli 7 lõikest 2 võivad liikmesriigid seal nimetatud integratsioonimeetmeid kohaldada alles pärast seda, kui asjaomastele isikutele on antud luba perekonna taasühinemiseks.
4. Erandina direktiivi 2003/86/EÜ artikli 5 lõike 4 esimesest lõigust annab liikmesriik pereliikmete elamisloa, juhul kui perekonna taasühinemise tingimused on täidetud, 90 päeva jooksul alates täieliku taotluse esitamise kuupäevast. Liikmesriigi pädev ametiasutus menetleb ettevõtjasiseselt üleviidava töötaja pereliikmete elamisloa taotlust samal ajal

ettevõtjasiseselt üleviidava töötaja loa või pikaajalise liikuvuse loa taotlusega, juhtudel kui ettevõtjasiseselt üleviidava töötaja pereliikmete elamislubade taotlus esitatakse samal ajal. Sellisel juhul kohaldatakse artiklis 15 sätestatud menetluslikke tagatisi.

5. Erandina direktiivi 2003/86/EÜ artikli 13 lõikest 2 lõpeb pereliikmetele väljastatavate elamislubade kehtivusaeg liikmesriigis üldjuhul selle liikmesriigi poolt väljastatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa või pikaajalise liikuvuse loa kehtivusaja lõppemise kuupäeval.

6. Erandina direktiivi 2003/86/EÜ artikli 14 lõikest 2 ja ilma, et see piiraks asjakohaste ühinemisaktide vastavates sätetes väljendatud liidu kodanike eelistamise põhimõtet, on perekonna taasühinemise loa saanud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja pereliikmetel õigus töötada ja olla füüsilisest isikust ettevõtja perekonnaliikme elamisloa välja andnud liikmesriigi territooriumil.

V PEATÜKK

ELI-SISENE LIIKUVUS

Artikkel 20

Liikuvus

Kolmanda riigi kodanikud, kellel on kehtiv esimese liikmesriigi väljastatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba, võivad kõnealuse loa ja kehtiva reisidokumendi alusel ning artiklites 21 ja 22 sätestatud tingimustel ja kooskõlas artikliga 23 siseneda ühte või mitmesse liikmesriiki, seal viibida ja töötada.

Artikkel 21

Lühiajaline liikuvus

1. Kolmanda riigi kodanikel, kellel on kehtiv esimese liikmesriigi väljastatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba, on õigus viibida mis tahes teises liikmesriigis ja töötada mis tahes muus samasse ettevõttesse või kontserni kuuluvas viimati nimetatud liikmesriigis asuvas üksuses kuni 90 päeva iga 180-päevase ajavahemiku jooksul liikmesriigi kohta, võttes arvesse käesolevas artiklis sätestatud tingimusi.

2. Teine liikmesriik võib esimese liikmesriigi vastuvõtvalt üksuselt nõuda, et ta teavitaks esimest liikmesriiki ja teist liikmesriiki ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja kavatsusest asuda tööle üksusesse, mis asub teises liikmesriigis.

Sellistel juhtudel näeb teine liikmesriik ette, et teavitamine võib toimuda

- a) esimeses liikmesriigis taotluse esitamise ajal, kui liikuvus teise liikmesriiki on selles etapis juba kavandatud, või
- b) pärast ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja lubamist esimesse liikmesriiki, niipea kui on teada kavandatav liikuvus teise liikmesriiki.
3. Teine liikmesriik võib nõuda, et teavitamine hõlmaks järgmiste dokumentide ja teabe edastamist:
  - a) tõendid, et teise liikmesriigi vastuvõttev üksus ja kolmandas riigis asuv ettevõtja kuuluvad samasse ettevõtjasse või kontserni;
  - b) tööleping ja vajaduse korral suunamiskiri, mis esitatakse esimesele liikmesriigile, kooskõlas artikli 5 lõike 1 punktiga c;

- c) vajaduse korral dokumendid, mis tõendavad, et kolmanda riigi kodanik vastab tingimustele, mis on kehtestatud asjaomase liikmesriigi õigusega liidu kodanikele tegutsemiseks reguleeritud kutsealal, millega taotlus on seotud;
- d) kehtiv reisidokument, nagu on sätestatud artikli 5 lõike 1 punktis f, ning
- e) liikuvuse kavandatav kestus ja kuupäevad, kui neid ei ole üheski eelnevas dokumendis täpsustatud.

Teine liikmesriik võib nõuda, et need dokumendid ja see teave oleks esitatud asjakohase liikmesriigi ametlikus keeles.

4. Kui teavitamine on toimunud kooskõlas lõike 2 punktiga a ja teine liikmesriik ei ole esitanud esimesele liikmesriigile vastuväiteid kooskõlas lõikega 6, võib ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liikumine teise liikmesriiki toimuda mis tahes hetkel ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaja jooksul.

5. Kui teavitamine on toimunud kooskõlas lõike 2 punktiga b, võib liikuvuse algatada kohe pärast teise liikmesriigi teavitamist või hiljem mis tahes hetkel ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaja jooksul.

6. Lõikes 2 osutatud teate alusel võib teine liikmesriik 20 päeva jooksul pärast teate kättesaamist esitada vastuväiteid ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liikumise suhtes tema territooriumile, juhul kui

- a) artikli 5 lõike 4 punktis b või käesoleva artikli lõike 3 punktis a, c või d sätestatud tingimused ei ole täidetud;
- b) esitatud dokumendid omandati pettusega, võltsiti või muudeti omavoliliselt;
- c) on saavutatud artikli 12 lõikes 1 või käesoleva artikli lõikes 1 kindlaks määratud maksimaalne riigis viibimise kestus.

Teise liikmesriigi pädevad asutused teavitavad esimese liikmesriigi pädevaid asutusi ja esimese liikmesriigi vastuvõtvat üksust viivitamata oma vastuväidetest liikuvusele.

7. Kui teine liikmesriik esitab liikuvusele vastuväiteid kooskõlas käesoleva artikli lõikega 6 ja liikuvus ei ole veel toimunud, ei lubata ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal ettevõtjasisese üleviimise osana töötada teises liikmesriigis. Kui liikuvus on juba aset leidnud, kohaldatakse artikli 23 lõikeid 4 ja 5.

8. Kui esimene liikmesriik pikendab ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba selle maksimaalse kehtivusaja jooksul, mis on sätestatud artikli 12 lõikes 1, annab pikendatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba selle omanikule jätkuva õiguse töötada vastavalt teises liikmesriigis, kui peetakse kinni käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud maksimaalsest kestusest.

9. Ettevõtjasiseselt üleviidud töötajatel, keda peetakse ohtlikuks avalikule korrale, avalikule julgeolekule või rahvatervisele, ei lubata siseneda teise liikmesriigi territooriumile ega seal viibida.

Artikkel 22

Pikaajaline liikuvus

1. Seoses kolmanda riigi kodanikega, kellel on kehtiv esimese liikmesriigi välja antud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba ning kes kavatsevad viibida igas teises liikmesriigis ja töötada mis tahes muus samasse ettevõtjasse või kontserni kuuluvas viimati nimetatud liikmesriigis asuvas üksuses või üksustes kauem kui 90 päeva liikmesriigi kohta, võib teine liikmesriik otsustada

- a) kohaldada artikli 21 sätteid ja lubada ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal elada ja töötada oma territooriumil liikmesriigi väljastatud üleviidud töötaja loa alusel ja selle kehtivusaja jooksul, võttes aluseks esimese kehtiva ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa ja selle kehtivusaja, või
- b) kohaldada lõigetes 2–7 sätestatud menetlust.

2. Kui esitatakse pikaajalise liikuvuse taotlus, kehtivad järgmised sätted:
- a) teine liikmesriik võib nõuda, et taotleja edastaks osa järgmistest dokumentidest või kõik järgmised dokumendid, kui need on teises liikmesriigis nõutavad esmakordse taotluse jaoks:
    - i) tõendid, et teise liikmesriigi vastuvõttev üksus ja kolmandas riigis asuv ettevõtja kuuluvad samasse ettevõtjasse või kontserni;
    - ii) tööleping ja vajaduse korral suunamiskiri, nagu on sätestatud artikli 5 lõike 1 punktis c;
    - iii) vajaduse korral dokumendid, mis tõendavad, et kolmanda riigi kodanik vastab tingimustele, mis on kehtestatud asjaomase liikmesriigi õigusega liidu kodanikele tegutsemiseks reguleeritud kutsealal, millega taotlus on seotud;
    - iv) kehtiv reisidokument, nagu on sätestatud artikli 5 lõike 1 punktis f;
    - v) tõendid, mille kohaselt taotlejal on ravikindlustus või, kui see on siseriiklikus õiguses ette nähtud, tõendid, mille kohaselt ta on taotlenud ravikindlustust, nagu on sätestatud artikli 5 lõike 1 punktis g.

Teine liikmesriik võib nõuda, et taotleja esitaks hiljemalt pikaajalise liikuvuse loa väljastamise ajaks asjaomase ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja aadressi teise liikmesriigi territooriumil.

Teine liikmesriik võib nõuda, et need dokumendid ja see teave oleks esitatud asjaomase liikmesriigi ametlikus keeles;

- b) teine liikmesriik võtab vastu pikaajalise liikuvuse taotlust käsitleva otsuse ja teavitab taotlejat sellest otsusest kirjalikult nii kiiresti kui võimalik, aga mitte hiljem kui 90 päeva pärast taotluse ja punktis a ette nähtud dokumentide esitamist teise liikmesriigi pädevatele asutustele;
  - c) taotluse esitamiseks ei pea ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liikmesriikide territooriumilt lahkuma ja temalt ei nõuta viisat;
  - d) ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal lubatakse teises liikmesriigis töötada niikaua, kuni pädevad asutused on vastu võtnud otsuse pikaajalise liikuvuse taotluse kohta, tingimusel et
    - i) artikli 21 lõikes 1 sätestatud ajavahemik ja esimeses liikmesriigis välja antud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa kehtivusaeg ei ole lõppenud ning
    - ii) teisele liikmesriigile on, kui ta seda nõuab, esitatud täielik taotlus vähemalt 20 päeva enne ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja pikaajalise liikuvuse algust;
  - e) pikaajalise liikuvuse loa taotlust ei või esitada samal ajal lühiajalise liikuvuse teatega. Kui vajadus pikaajalise liikuvuse järele tekib pärast seda, kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja lühiajaline liikuvus on alanud, võib teine liikmesriik nõuda, et pikaajalise liikuvuse taotlus esitataks vähemalt 20 päeva enne lühiajalise liikuvuse lõppemist.
3. Liikmesriik võib pikaajalise liikuvuse taotluse tagasi lükata, kui
- a) käesoleva artikli lõike 2 punktis a sätestatud tingimused või artikli 5 lõikes 4, 5 või 8 sätestatud kriteeriumid ei ole täidetud;
  - b) tegemist on ühega põhjustest, mis on hõlmatud artikli 7 lõike 1 punktiga b või d või artikli 7 lõikega 2, 3 või 4, või
  - c) ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba aegub menetluse käigus.

4. Kui teine liikmesriik võtab lõikes 2 osutatud pikaajalise liikuvuse taotluse kohta vastu positiivse otsuse, väljastatakse pikaajalise liikuvuse luba, mille alusel ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja võib viibida ja töötada tema territooriumil. Kõnealune luba väljastatakse, kasutades selleks määrusega (EÜ) nr 1030/2002 kindlaks määratud ühtset vormi. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1030/2002 lisa punkti a alapunktile 6.4 teevad liikmesriigid rubriiki „Loa liik” kande „mobile ICT”. Liikmesriigid võivad lisada ka märkuse oma ametlikus keeles või ametlikes keeltes.

Liikmesriigid võivad esitada lisateavet ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja tööalase tegevuse kohta pikaajalise liikuvuse kestel kas paberandjal ja/või säilitada sellist teavet elektroonilisel kujul vastavalt määruse (EÜ) nr 1030/2002 artiklile 4 ja selle lisa punkti a alapunktile 16.

5. Pikaajalise liikuvuse loa pikendamine ei piira artikli 11 lõike 3 kohaldamist.

6. Pikaajalise liikuvuse loa väljastamise korral teavitab teine liikmesriik esimese liikmesriigi pädevaid asutusi.

7. Kui liikmesriik võtab vastu otsuse pikaajalise liikuvuse taotluse kohta, kohaldatakse artikli 8, artikli 15 lõigete 2–6 ja artikli 16 sätteid.

Artikkel 23

Tagatised ja karistused

1. Kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa väljastab liikmesriik, kes ei kohalda täielikult Schengeni *acquis*'d, ja ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ületab välispiiri, on teisel liikmesriigil õigus nõuda tõendina selle kohta, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liigub teise liikmesriiki ettevõtjasisese üleviimise eesmärgil, järgmist:

a) koopia esimese liikmesriigi vastuvõtva üksuse poolt vastavalt artikli 21 lõikele 2 saadetud teatest või

b) teise liikmesriigi vastuvõtva üksuse kiri, milles on täpsustatud vähemalt üksikasjad ELi-sisese liikuvuse kestuse ja vastuvõtva üksuse või vastuvõtivate üksuste asukoha kohta teises liikmesriigis.

2. Juhul kui esimene liikmesriik tunnistab kehtetuks ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa, teavitab ta viivitamata teise liikmesriigi ametiasutusi.

3. Teise liikmesriigi vastuvõttev üksus teavitab teise liikmesriigi pädevaid asutusi igast muudatusest, mis mõjutab tingimusi, mille alusel liikuvust lubati.

4. Teine liikmesriik võib nõuda, et ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja lõpetaks viivitamata igasuguse tööalase tegevuse ning lahkuks tema territooriumilt, kui

a) teda ei ole artikli 21 lõigete 2 ja 3 kohaselt teavitatud ja kui ta nõuab sellist teavitamist;

b) ta on esitanud liikuvusele artikli 21 lõike 6 kohaselt vastuväiteid;

c) ta on artikli 22 lõike 3 kohaselt lükanud tagasi pikaajalise liikuvuse taotluse;

d) ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba või pikaajalise liikuvuse luba kasutatakse muudel eesmärkidel kui need, milleks see on väljastatud;

e) tingimused, mille alusel liikuvuse lubamine toimus, ei ole enam täidetud.

5. Esimene liikmesriik lubab lõikes 4 osutatud juhtudel teise liikmesriigi vastava taotluse korral ettevõtjasiseselt üleviidud töötajal, ja kui see on asjakohane, tema pereliikmetel, ilma formaalsusteta ja viivitamata riiki naasta. Seda kohaldatakse ka juhul, kui esimeses liikmesriigis väljastatud ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba on aegunud või see on kehtetuks tunnistatud teises liikmesriigis aset leidnud liikuvuse ajal.

6. Kui ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ületab Schengeni *acquis*'d täielikult kohaldava liikmesriigi välispiiri, teeb see liikmesriik Schengeni infosüsteemis tema kohta otsingu. Asjaomane liikmesriik keeldub riiki lubamast isikuid, kelle kohta on Schengeni infosüsteemi sisestatud hoiatusteadete riiki sisenemise või riigis viibimise keelamise eesmärgil, või esitab vastuväiteid selliste isikute liikuvusele.
7. Liikmesriigid võivad kehtestada oma territooriumil asuva vastuvõtva üksuse suhtes karistusi kooskõlas artikliga 9, kui:
- vastuvõttev üksus ei ole ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja liikuvusest vastavalt artikli 21 lõigetele 2 ja 3 teada andnud;
  - ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja luba või pikaajalise liikuvuse luba kasutatakse muudel eesmärkidel kui need, milleks see on väljastatud;
  - ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja loa taotlus esitatakse muule liikmesriigile kui see, kus ettenähtud viibimine on kõige pikem;
  - ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja ei vasta enam kriteeriumidele ja tingimustele, mille alusel liikuvuse lubamine toimus, ja vastuvõttev üksus ei ole teise liikmesriigi pädevaid asutusi sellest muudatusest teavitanud;
  - ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja alustas tööd teises liikmesriigis, kuigi liikuvuse tingimused ei olnud juhtudel, kui kohaldatakse artikli 21 lõiget 5 või artikli 22 lõike 2 punkti d, täidetud.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 24

Statistika

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile statistika esmakordsete ettevõtjasiseselt üleviidud töötaja lubade ja pikaajalise liikuvuse lubade arvu kohta ning, kui see on asjakohane, vastavalt artikli 21 lõikele 2 saadud teadete kohta ja võimalikus ulatuses nende ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate arvu kohta, kelle luba on pikendatud või kehtetuks tunnistatud. Kõnealune statistika peab olema esitatud kodakondsuse, lubade kehtivusaja ja võimalikus ulatuses majandussektorite ja üleviidud töötajate ametikohtade kaupa.

2. Statistika vaatlusperiood on üks kalendriaasta ning see esitatakse komisjonile kuue kuu jooksul pärast vaatlusaasta lõppu. Esimene vaatlusaasta on 2017.

3. Statistika esitatakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 862/2007 ⁽¹⁾.

Artikkel 25

Aruandlus

Komisjon esitab esimest korda hiljemalt 29. novembriks 2019 ja seejärel iga kolme aasta tagant Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta liikmesriikides ning teeb ettepaneku vajalikeks muudatusteks. Aruandes hinnatakse eelkõige ELi-sisese liikuvuse süsteemi nõuetekohast toimimist ning käsitletakse selle süsteemi võimaliku kuritarvitamise viise ja selle vastasmõjusid Schengeni *acquis*'ga. Komisjon hindab eelkõige artiklite 20, 21, 22, 23 ja 26 praktilist kohaldamist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 862/2007, mis käsitleb ühenduse rände- ja rahvusvahelise kaitse statistikat ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 311/76 võõrtöötajaid käsitleva statistika koostamise kohta (ELT L 199, 31.7.2007, lk 23).

*Artikkel 26***Kontaktpunktide koostöö**

1. Liikmesriigid nimetavad kontaktpunktid, kes teevad tõhusat koostööd ja vastutavad artiklite 21, 22 ja 23 rakendamiseks vajaliku teabe vastuvõtmise ja edastamise eest. Liikmesriigid eelistavad elektroonilist teabe vahetamist.
2. Iga liikmesriik teavitab teisi liikmesriike lõikes 1 osutatud kontaktpunktide kaudu artikli 11 lõikes 4 osutatud kindlaksmääratud asutustest ning artiklites 21 ja 22 osutatud liikuvuse korral kohaldatavast menetlusest.

*Artikkel 27***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 29. novembriks 2016. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

*Artikkel 28***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 29***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 565/2014/EL,

15. mai 2014,

millega kehtestatakse välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord, mille alusel Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia tunnustavad ühepoolselt teatavaid dokumente võrdväärseks oma riigi viisadega, mille nad on välja andnud oma territooriumilt läbisõiduks või kuni 90-päevaseks kavatsetavaks viibimiseks oma territooriumil mis tahes 180-päevase perioodi jooksul, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsused nr 895/2006/EÜ ja nr 582/2008/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkte a ja b,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 2011. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 1 kohaselt peab 1. juulil 2013 liiduga ühinenud Horvaatia kohaldama alates nimetatud kuupäevast nõukogu määruse (EÜ) nr 539/2001 ⁽²⁾ I lisas loetletud kolmandate riikide kodanike suhtes viisanõuet.
- (2) 2011. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 kohaselt kohaldatakse Horvaatia suhtes Schengeni *acquis'* sätteid ühtsete viisade väljaandmise tingimuste ja kriteeriumide, viisade vastastikuse tunnustamise ning elamislubade/pikaajaliste viisade ja lühiajaliste viisade võrdväärse kohta üksnes pärast nõukogu sellekohase otsuse tegemist. Need sätted on siiski Horvaatiale siduvad alates ühinemiskuupäevast.
- (3) Seetõttu nõutakse Horvaatialt oma riigi viisade väljaandmist oma territooriumile sisenemiseks või sellelt läbisõiduks kolmandate riikide kodanikele, kellel on Schengeni *acquis'*d täielikult rakendava liikmesriigi välja antud ühtne viisa, pikaajaline viisa või elamisluba või samalalaadne dokument, mille on välja andnud Bulgaaria, Küpros või Rumeenia, kes Schengeni *acquis'*d veel täielikult ei rakenda.
- (4) Isikud, kellel on Schengeni *acquis'*d täielikult rakendavate liikmesriikide välja antud dokumendid ning Bulgaaria, Küprose ja Rumeenia välja antud dokumendid, ei kujuta endast Horvaatiale mingit ohtu, sest nimetatud liikmesriigid on kõnealuste isikute suhtes rakendanud kõiki vajalikke kontrollimeetmeid. Selleks et Horvaatiale ei tekiks

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 27. veebruari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1).

põhjendamatu täiendavat halduskoormust, tuleks vastu võtta ühised eeskirjad, millega antakse Horvaatiale õigus ühepoolset tunnustada teatavaid kõnealuste liikmesriikide välja antud dokumente võrdväärseks oma riigi viisadega ja kehtestada selle ühepoolse võrdväärse alusel oma välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord.

- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsustega nr 895/2006/EÜ⁽¹⁾ ja nr 582/2008/EÜ⁽²⁾ kehtestatud ühised eeskirjad tuleks tunnustada kehtetuks. Seoses Küprosega, kes on rakendanud otsusega nr 895/2006/EÜ kehtestatud ühist korda alates 10. juulist 2006, ning Bulgaaria ja Rumeeniaga, kes on rakendanud otsusega nr 582/2008/EÜ kehtestatud ühist korda alates 18. juulist 2008, tuleks vastu võtta ühised eeskirjad, millega antakse Bulgaariale, Küprosele ja Rumeeniale nii nagu Horvaatiale õigus ühepoolset tunnustada teatavaid Schengeni *acquis*'d täielikult rakendavate liikmesriikide välja antud dokumente või samalaadseid Horvaatia välja antud dokumente võrdväärseks oma riigi viisadega ning kehtestada selle ühepoolse võrdväärse alusel oma välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord. Käesolev otsus ei mõjuta Bulgaaria ja Rumeenia eesmärki saada viivitamata Schengeni liikmesriigiks.
- (6) Käesolevas otsuses sätestatud lihtsustatud korda tuleks kohaldada üleminekuperioodi jooksul Küprose suhtes kuni 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 2 esimeses lõigus, Bulgaaria ja Rumeenia suhtes 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 esimeses lõigus ning Horvaatia suhtes 2011. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 esimeses lõigus viidatud nõukogu otsusega määratava kuupäevani, võttes arvesse võimalikke üleminekusätteid dokumentide kohta, mis on välja antud enne seda kuupäeva.
- (7) Lihtsustatud korras osalemine peaks olema vabatahtlik, panemata uutele liikmesriikidele täiendavaid kohustusi lisaks 2003., 2005. või 2011. aasta ühinemisaktis ette nähtud kohustustele.
- (8) Ühiseid eeskirju tuleks kohaldada ühtsete lühiajaliste viisade, pikaajaliste viisade ja elamislubade suhtes, mille on välja andnud Schengeni *acquis*'d täielikult rakendavad liikmesriigid, piiratud territoriaalse kehtivusega viisade suhtes, mis on välja antud taotlejale, kelle reisidokumenti ei tunnusta üks või mitu liikmesriiki, kuid mitte kõik liikmesriigid, kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 810/2009⁽³⁾ (viisaeeskiri), ja riigid, kes osalevad Schengeni *acquis*' rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises, ning samuti lühiajaliste viisade, pikaajaliste viisade ja elamislubade suhtes, mille on välja andnud Bulgaaria, Horvaatia, Küpros või Rumeenia. Dokumendi tunnustamine peaks piirduma selle kehtivusajaga.
- (9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 562/2006⁽⁴⁾ kolmandate riikide kodanikele kuue kuu jooksul kuni kolmekuuliseks riigis viibimiseks kehtestatud sisenemise tingimusi, välja arvatud tingimust omada kehtivat viisat, kui seda määruse (EÜ) nr 539/2001 kohaselt nõutakse, peab täitma niivõrd, kui võrd käesoleva otsusega kehtestatakse kord, mille alusel on Bulgaarial, Horvaatial, Küprosel ja Rumeenial õigus ühepoolset tunnustada teatavaid Schengeni *acquis*'d täielikult rakendavate liikmesriikide välja antud dokumente ning samalaadseid Bulgaaria, Horvaatia, Küprose või Rumeenia välja antud dokumente nende territooriumilt läbisõiduks või kuni 90-päevaseks kavatsetavaks viibimiseks nende territooriumil mis tahes 180-päevase perioodi jooksul.
- (10) Kuna käesoleva otsuse eesmärki, nimelt sellise korra kehtestamist, mille alusel Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia tunnustavad ühepoolset teatavaid teiste liikmesriikide välja antud dokumente, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, vaid pigem on seda eesmärki parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta otsus nr 895/2006/EÜ, millega kehtestatakse välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord, mille alusel Tšehhi Vabariik, Eesti, Küpros, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia tunnustavad ühepoolset teatavaid dokumente võrdväärseks oma riigi viisadega, mille nad on välja andnud oma territooriumilt läbisõiduks (ELT L 167, 20.6.2006, lk 1).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta otsus nr 582/2008/EÜ, millega kehtestatakse välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord, mille alusel Bulgaaria, Küpros ja Rumeenia tunnustavad ühepoolset teatavaid dokumente võrdväärseks oma riigi viisadega, mille nad on välja andnud oma territooriumilt läbisõiduks (ELT L 161, 20.6.2008, lk 30).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT L 243, 15.9.2009, lk 1).

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni viisaeeskirjad) (ELT L 105, 13.4.2006, lk 1).

- (11) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu (nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽¹⁾ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ ⁽²⁾ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda.
- (12) Šveitsi puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahel sõlmitud lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽³⁾ tähenduses, mis kuuluvad valdkonda, millele on osutatud otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B, mida tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ ⁽⁴⁾ artikliga 3.
- (13) Liechtensteini puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolliga (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽⁵⁾ tähenduses, mis kuuluvad valdkonda, millele on osutatud otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B, mida tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL ⁽⁶⁾ artikliga 3.
- (14) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolliga nr 22 artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (15) Käesolev otsus kujutab endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2000/365/EÜ ⁽⁷⁾; seetõttu ei osale Ühendkuningriik käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (16) Käesolev otsus kujutab endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ ⁽⁸⁾; seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesoleva otsusega kehtestatakse välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord, mille kohaselt Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia võivad tunnustada ühepoolset võrdväärset oma riigi viisadega, mille nad on välja andnud oma territooriumil läbisõiduks või kuni 90-päevaseks kavatseta viibimiseks oma territooriumil mis tahes 180-päevase perioodi jooksul, käesoleva otsuse artikli 2 lõikes 1 ja artiklis 3 osutatud dokumente, mis on välja antud kolmandate riikide kodanikele, kelle suhtes kehtib viisanõue vastavalt määrusele (EÜ) nr 539/2001.

⁽¹⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

⁽²⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

⁽³⁾ ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

⁽⁴⁾ Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

⁽⁵⁾ ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

⁽⁶⁾ Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolliga (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

⁽⁷⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta otsus 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43).

⁽⁸⁾ Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

Käesoleva otsuse rakendamine ei mõjuta isikute kontrollimist välispiiridel kooskõlas määruse (EÜ) nr 562/2006 artiklitega 5–13 ning artiklitega 18 ja 19.

Artikkel 2

1. Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia võivad tunnustada võrdväärseks oma riigi viisadega, mille nad on välja andnud oma territooriumilt läbisõiduks või kuni 90-päevaseks kavatsetavaks viibimiseks oma territooriumil mis tahes 180-päevase perioodi jooksul, järgmisi Schengeni *acquis*'d täielikult rakendavate liikmesriikide välja antud dokumente, olenemata nende omanike kodakondsusest:

- a) viisaeeskirja artikli 2 punktis 3 määratletud ühtne viisa, mis kehtib kaheks või mitmekordseks sisenemiseks;
- b) Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni ⁽¹⁾ artiklis 18 osutatud pikaajaline viisa;
- c) määruse (EÜ) nr 562/2006 artikli 2 punktis 15 määratletud elamisloa.

2. Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia võivad tunnustada võrdväärseks oma riigi viisadega, mille nad on välja andnud oma territooriumilt läbisõiduks või kuni 90-päevaseks kavatsetavaks viibimiseks oma territooriumil mis tahes 180-päevase perioodi jooksul, piiratud territoriaalse kehtivusega viisad, mis on välja antud vastavalt viisaeeskirja artikli 25 lõike 3 esimesele lausele.

3. Kui Bulgaaria, Horvaatia, Küpros või Rumeenia otsustab käesolevat otsust kohaldada, tunnustab ta kõiki lõigetes 1 ja 2 osutatud dokumente, olenemata sellest, milline liikmesriik on dokumendi välja andnud, välja arvatud juhul, kui need on kantud reisidokumentidesse, mida ta ei tunnusta või mille on välja andnud kolmas riik, kellega tal puuduvad diplomaatilised suhted.

Artikkel 3

1. Kui Bulgaaria, Horvaatia, Küpros või Rumeenia otsustab kohaldada artiklit 2, võib ta tunnustada võrdväärseks oma riigi viisaga, mille ta on andnud oma territooriumilt läbisõiduks või kuni 90-päevaseks kavatsetavaks viibimiseks oma territooriumil mis tahes 180-päevase perioodi jooksul, lisaks kõnealuses artiklis osutatud dokumentidele järgmisi dokumente:

- a) lühiajalised ja pikaajalised viisad, mille Bulgaaria, Horvaatia, Küpros või Rumeenia on välja andnud nõukogu määruses (EÜ) nr 1683/95 ⁽²⁾ kehtestatud ühtses viisavormis;
- b) elamisload, mille Bulgaaria, Horvaatia, Küpros või Rumeenia on välja andnud määruses (EÜ) nr 1030/2002 ⁽³⁾ kehtestatud ühtses viisavormis,

välja arvatud juhul, kui viisad ja elamisload on kantud reisidokumentidesse, mida kõnealused liikmesriigid ei tunnusta, või reisidokumentidesse, mille on välja andnud kolmas riik, kellega neil puuduvad diplomaatilised suhted.

2. Bulgaaria välja antud dokumendid, mida võib tunnustada, on loetletud I lisas.

Horvaatia välja antud dokumendid, mida võib tunnustada, on loetletud II lisas.

Küprose välja antud dokumendid, mida võib tunnustada, on loetletud III lisas.

Rumeenia välja antud dokumendid, mida võib tunnustada, on loetletud IV lisas.

Artikkel 4

Artiklites 2 ja 3 osutatud dokumendid peavad kehtima kogu läbisõidu või riigis viibimise jooksul.

⁽¹⁾ EÜT L 239, 22.9.2000, lk 19.

⁽²⁾ Nõukogu 29. mai 1995. aasta määrus (EÜ) nr 1683/95, ühtse viisavormi kohta (EÜT L 164, 14.7.1995, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1030/2002, millega kehtestatakse ühtne elamisloavorm kolmandate riikide kodanike jaoks (EÜT L 157, 15.6.2002, lk 1).

Artikkel 5

Kui Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia otsustavad käesolevat otsust kohaldada, teavitavad nad sellest komisjoni 20 tööpäeva jooksul käesoleva otsuse jõustumisest. Komisjon avaldab nende liikmesriikide edastatud teabe *Euroopa Liidu Teatajas*.

Nendes teadetes täpsustatakse asjakohasel juhul kolmandad riigid, kelle suhtes Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia vastavalt artikli 2 lõikele 3 ja artikli 3 lõikele 1 ei kohalda käesolevat otsust diplomaatiliste suhete puudumise tõttu.

Artikkel 6

Otsused nr 895/2006/EÜ ja nr 582/2008/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 7

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse Küprose suhtes kuni 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 2 esimese lõigu, Bulgaaria ja Rumeenia suhtes kuni 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 esimese lõigu ja Horvaatia suhtes kuni 2011. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 esimese lõigu kohaselt vastu võetud nõukogu otsusega määratud kuupäevani, mil asjaomase liikmesriigi suhtes hakatakse kohaldama kõiki ühist viisapoliitikat ja liikmesriikide territooriumil seaduslikult elavate kolmanda riigi kodanike liikumist käsitlevaid Schengeni *acquis'* sätteid.

Artikkel 8

Käesolev otsus on adresseeritud Bulgaariale, Horvaatiale, Küprosele ja Rumeeniale.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

I LISA

BULGAARIA VÄLJA ANTUD DOKUMENTIDE NIMEKIRI

Viisad

Kooskõlas Bulgaaria Vabariigi välismaalaste seadusega väljastab Bulgaaria järgmist liiki viisasad:

- Виза за летищен транзит (виза вид А) — Lennujaama transiidiviisa (liik „А“)
- Виза за краткосрочно пребиваване (виза вид С) — Lühiajaline viisa (liik „С“)
- Виза за дългосрочно пребиваване (виза вид D) — Pikaajaline viisa (liik „D“)

Elamisload

Bulgaaria väljastab järgmisi elamislube, mida on nimetatud määruse (EÜ) nr 562/2006 artikli 2 punktis 15:

1. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ в Република България чужденец — Pikaajaline elamisluba.
2. Разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец — Pikaajalise elaniku elamisluba isikule, kes ei ole ELi kodanik.
3. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ в Република България чужденец — Elamisluba.
4. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на семейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване „член на семейство“ — Pikaajaline elamisluba, mis ei ole pereliikme elamisluba Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/38/EÜ ⁽¹⁾ tähenduses.
5. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ член на семейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване „член на семейство“ — Elamisluba, mis ei ole pereliikme elamisluba direktiivi 2004/38/EÜ tähenduses.
6. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО“ — Pikaajaline elamisluba soodustatud isikule direktiivi 2004/38/EÜ artikli 3 lõike 2 tähenduses.
7. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО“ — Elamisluba soodustatud isikule direktiivi 2004/38/EÜ artikli 3 lõike 2 tähenduses.
8. Разрешение за пребиваване тип „синя карта на ЕС“ — Elamisluba, millele on märgitud „ELi sinine kaart“.
9. Единно разрешение за пребиваване и работа — Ühtne luba.
10. Временно разрешение за пребиваване на притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава — членка на ЕС — Tähtajaline elamisluba.
11. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на бежанец или на чужденец с предоставено убежище — Rahvusvahelise kaitse saanud välismaalase perekonnaliikme elamisluba.
12. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с хуманитарен статут — Elamisluba täiendava kaitse saaja perekonnaliikmele.
13. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с предоставена временна закрила — Pikaajaline elamisluba ajutise kaitse saaja perekonnaliikmele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, 30.4.2004, lk 77).

14. Разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „научен работник” — Elamisluba töötamiseks teadusliku tegevuse eesmärgil.
15. Удостоверение за завръщане в Република България на чужденец — Välismaalase Bulgaaria Vabariiki tagasipöördumise luba.
16. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза” на продължително пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС — Liidu kodaniku pereliikme pikaajaline elamisluba.
17. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза” на постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС — Liidu kodaniku pereliikme alaline elamisluba.

II LISA

HORVAATIA VÄLJA ANTUD DOKUMENTIDE NIMEKIRI

Viisad

- Kratkotrajna viza (C) — Lühiajaline viisa (liik „C”)

Elamisload

- Odobrenje boravka — Elamisluba
- Osobna iskaznica za stranca — Välismaalase isikutunnistus

III LISA

KÜPROSE VÄLJA ANTUD DOKUMENTIDE NIMEKIRI

Θ ε ρ η σ ε ι ς (viisad)

- Θεώρηση διέλευσης — Κατηγορία Β (transiidiviisa, liik „B”)
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — Κατηγορία Γ (lühiajaline viisa, liik „C”)
- Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες Β και Γ (grupiviisa, liigid „B” ja „C”)

Α δ ε ι ε ς π α ρ α μ ο ν ή ς (elamisload)

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) — Tähtajaline elamisluba (töö, külaline, üliõpilane)
- Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) — Sissesõiduluba (töö, üliõpilane)
- Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) — Sisserändeluba (alaline luba)

IV LISA

RUMEENIA VÄLJA ANTUD DOKUMENTIDE NIMEKIRI

Viisad

- viză de tranzit, identificată prin simbolul B (transiidiviisa, liik „B”);
- viză de scurtă ședere, identificată prin simbolul C (lühiajaline viisa, liik „C”);
- viză de lungă ședere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfășoare în România străinul căruia i-a fost acordată (pikaajaline viisa, mida tähistatakse ühe alltoodud sümboliga, mis tähistab viisaomaniku tegevust Rumeenias):
  - i) desfășurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE (majanduslik tegevus, tähistatakse sümboliga D/AE);
  - ii) desfășurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP (kutsetegevus, tähistatakse sümboliga D/AP);
  - iii) desfășurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC (äritegevus, tähistatakse sümboliga D/AC);
  - iv) angajare în munca, identificată prin simbolul D/AM (töötamine, tähistatakse sümboliga D/AM);
  - v) detașare, identificată prin simbolul D/DT (lähetus, tähistatakse sümboliga D/DT);
  - vi) studii, identificată prin simbolul D/SD (õppimine, tähistatakse sümboliga D/SD);
  - vii) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF (perekonna taasühinemine, tähistatakse sümboliga D/VF);
  - viii) activități religioase, identificată prin simbolul D/AR (usuline tegevus, tähistatakse sümboliga D/AR);
  - ix) activități de cercetare științifică, identificată prin simbolul D/CS (teadustegevus, tähistatakse sümboliga D/CS);
  - x) viză diplomatică și viză de serviciu, identificată prin simbolul DS (diplomaatiline ja teenistusviisa, tähistatakse sümboliga DS);
  - xi) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS (muud põhjused, tähistatakse sümboliga D/AS).

Elamisload

- permis de ședere (elamisluba);
  - carte albastră a UE (ELi sinine kaart);
  - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (liidu kodaniku pereliikme elamisluba);
  - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (Šveitsi Konföderatsiooni kodaniku pereliikme elamisluba);
  - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (liidu kodaniku pereliikme alaline elamisluba);
  - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (Šveitsi Konföderatsiooni kodaniku pereliikme alaline elamisluba).
-

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

NÕUKOGU OTSUS,

15. juuli 2013,

Euroopa Liidu ja Sri Lanka Demokraatliku Sotsialistliku Vabariigi valitsuse vahelise teatavaid lennundusküsimusi käsitleva lepingu sõlmimise kohta

(2014/300/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 100 lõiget 2 koostoimes artikli 218 lõike 6 punktiga a ja artikli 218 lõikega 8,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu volitas 5. juuni 2003. aasta otsusega komisjoni alustama kolmandate riikidega läbirääkimisi kehtivate kahepoolsete lepingute teatavate sätete asendamiseks liidu tasandil sõlmitava lepinguga.
- (2) Komisjon on pidanud liidu nimel Sri Lanka Demokraatliku Sotsialistliku Vabariigi valitsusega läbirääkimisi teatavaid lennundusküsimusi käsitleva lepingu ⁽¹⁾ („leping”) üle kooskõlas nõukogu 5. juuni 2003. aasta otsuse lisas loetletud menetluste ja suunistega.
- (3) Kooskõlas nõukogu otsusega 2013/100/EL ⁽²⁾ allkirjastati kõnealune leping liidu nimel 27. septembril 2012, tingimusel et leping sõlmitakse hilisemal kuupäeval.
- (4) Leping tuleks liidu nimel heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu ja Sri Lanka Demokraatliku Sotsialistliku Vabariigi valitsuse vaheline teatavaid lennundusküsimusi käsitlev leping kiidetakse liidu nimel heaks.

Artikkel 2

Nõukogu eesistuja esitab liidu nimel lepingu artiklis 7 sätestatud teate ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Leping koos allkirjastamise otsusega on avaldatud ELTs L 49, 22.2.2013, lk 2.

⁽²⁾ ELT L 49, 22.2.2013, lk 1.

⁽³⁾ Nõukogu peasekretariaat avaldab lepingu jõustumise kuupäeva *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Luxembourg, 15. juuli 2013

Nõukogu nimel
eesistuja
V. JUKNA

NÕUKOGU OTSUS,**19. mai 2014,****Euroopa Liidu ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu, mis käsitleb Norra Kuningriigi Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametis osalemise üksikasju, sõlmimise kohta**

(2014/301/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 74 ja artikli 78 lõikeid 1 ja 2 koostoimes artikli 218 lõike 6 punktiga a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt nõukogu otsusele 2014/204/EL ⁽¹⁾ kirjutati 19. märtsil 2014 alla Euroopa Liidu ja Norra Kuningriigi vahelisele lepingule, mis käsitleb Norra Kuningriigi Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametis osalemise üksikasju (edaspidi „leping“), tingimusega et kõnealune leping sõlmitakse.
- (2) Kõnealune leping tuleks heaks kiita.
- (3) Nagu on täpsustatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 439/2010 ⁽²⁾ põhjenduses 21, osalevad Ühendkuningriik ja Iirimaa kõnealuses määruses ning see on nende suhtes siduv. Seepärast peaksid nad määruse (EL) nr 439/2010 artikli 49 lõike 1 jõustamiseks osalema käesolevas otsuses. Seepärast osalevad Ühendkuningriik ja Iirimaa käesolevas otsuses.
- (4) Nagu on täpsustatud määruse (EL) nr 439/2010 põhjenduses 22, ei osale Taani kõnealuses määruses ning see ei ole tema suhtes siduv. Seepärast ei osale Taani käesolevas otsuses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga kiidetakse liidu nimel heaks Euroopa Liidu ja Norra Kuningriigi vaheline leping, mis käsitleb Norra Kuningriigi Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametis osalemise üksikasju ⁽³⁾.

Artikkel 2

Nõukogu eesistuja edastab liidu nimel lepingu ⁽⁴⁾ artikli 13 lõikega 1 ettenähtud teate.

⁽¹⁾ Nõukogu 11. veebruari 2014. aasta otsus nr 2014/204/EL Euroopa Liidu ja Norra Kuningriigi vahelisele lepingule, mis käsitleb Norra Kuningriigi Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametis osalemise üksikasju, liidu nimel allakirjutamise kohta (ELT L 109, 12.4.2014, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta määrus (EL) nr 439/2010, millega luuakse Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet (ELT L 132, 29.5.2010, lk 11).

⁽³⁾ Leping koos sellele allakirjutamise otsusega on avaldatud ELTs L 109, 12.4.2014, lk 3.

⁽⁴⁾ Nõukogu peasekretariaat avaldab lepingu jõustumise kuupäeva Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Brüssel, 19. mai 2014

Nõukogu nimel
eesistuja
A. TSAFTARIS

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 566/2014,

26. mai 2014,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 617/2007 seoses 10. EAFi ja 11. EAFi vahelise üleminekupe-rioodi kohaldamisega kuni 11. EAFi sisekokkuleppe jõustumiseni

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide („AKV riigid“) rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahelist koostöölepingut ⁽¹⁾ selle muudetud kujul („AKV-ELi partnerlusleping“),

võttes arvesse sisekokkulepet nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate vahel ühenduse abi rahastamise kohta mitmeaastase finantsraamistiku (2008–2013) alusel vastavalt AKV-EÜ koostöölepingule ning finantsabi eraldamise kohta nendele ülemeremaadele ja -territooriumidele, mille suhtes kohaldatakse EÜ asutamislepingu neljandat osa ⁽²⁾ („sisekokkulepe“), eelkõige selle artikli 10 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Investeeringuspanga arvamust

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu otsusega 2013/759/EL ⁽³⁾ kehtestati Euroopa Arengufondi („EAF“) juhtimise üleminekumeetmed („üleminekurahastu“), millega tagatakse rahaliste vahendite kättesaadavus nii koostööks Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega kui ka toetuskuludeks alates 1. jaanuarist 2014 kuni 11. EAFi jõustumiseni.
- (2) On vaja muuta nõukogu määrust (EÜ) nr 617/2007 ⁽⁴⁾ üleminekurahastu komisjonipoolse tegev- ja finantsjuhtimise osas 10. EAFi ja 11. EAFi vahelisel üleminekupeerial kuni 11. EAFi sisekokkuleppe ja 11. EAFi rakendusmääruse jõustumiseni.
- (3) On asjakohane samal viisil muuta rakenduseeskirju investeerimisrahastu tegev- ja finantsjuhtimiseks kõnealuse üleminekupeerial jooksul.
- (4) Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine on sätestatud nõukogu otsuses 2010/427/EL ⁽⁵⁾.
- (5) Määrust (EÜ) nr 617/2007 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

⁽¹⁾ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.

⁽²⁾ ELT L 247, 9.9.2006, lk 32.

⁽³⁾ Nõukogu 12. detsembri 2013. aasta otsus 2013/759/EL, milles käsitletakse EAFi juhtimise üleminekumeetmeid alates 1. jaanuarist 2014 kuni 11. Euroopa Arengufondi jõustumiseni (ELT L 335, 14.12.2013, lk 48).

⁽⁴⁾ ELT L 152, 13.6.2007, lk 1.

⁽⁵⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (ELT L 201, 3.8.2010, lk 30).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

10. EAFi ja 11. EAFi vaheliseks üleminekuperioodiks kuni 11. EAFi sisekokkuleppe jõustumiseni asendatakse määruse (EÜ) nr 617/2007 artiklid 1–16 käesoleva määruse lisa sätetega.

Artikkel 2

Käesolevat määrust kohaldatakse kooskõlas otsusega 2010/427/EL.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse kuni 11. EAFi rakendusmääruse jõustumiseni.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 26. mai 2014

Nõukogu nimel
eesistuja
Ch. VASILAKOS

_____

LISA

„I JAOTIS

EESMÄRGID JA ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 1

Eesmärgid ja rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid

1. AKV riikide ja piirkondadega Euroopa Arengufondi („EAF”) raames tehtav geograafiline koostöö tugineb ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikide rühma liikmete ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahelise koostöölepingu ⁽¹⁾ (muudetud kujul) („AKV-ELi partnerlusleping”) üldsätetes esitatud eesmärkidele, aluspõhimõtetele ja väärtustele.
2. Eelkõige ning liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkide, Euroopa arengukonsensuse ja muutuste kava ning nende hilisemate muudatuste ja täienduste raamistikus
  - a) on käesoleva määruse raames tehtava koostöö põhieesmärk vähendada ja pikas plaanis kaotada vaesus;
  - b) aitab käesoleva määruse raames tehtav koostöö samuti
    - i) edendada säästvat ja kaasavat majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnavalast arengut;
    - ii) tugevdada ja toetada demokraatiat, õigusriigi põhimõtteid, head juhtimistava, inimõigusi ja rahvusvahelise õiguse asjaomaseid põhimõtteid ning
    - iii) rakendada õigustel põhinevat lähenemisviisi, mis hõlmab kõiki inimõigusi.

Nende eesmärkide täitmist mõõdetakse asjakohaste näitajatega, sealhulgas inimarengu näitajatega, milleks on punkti a puhul eelkõige 1. aastatuhande arengueesmärk ja punkti b puhul 1.–8. aastatuhande arengueesmärk ning pärast 2015. aastat muud näitajad, milles liit ja liikmesriigid on rahvusvahelisel tasandil kokku leppinud.

3. Abi kavandamisel jälgitakse, et Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni arenguabi komitee („OECD arenguabi komitee”) kehtestatud ametliku arenguabi kriteeriumid oleksid täidetud võimalikult suures ulatuses, võttes arvesse liidu eesmärki tagada, et ajavahemikul 2014–2020 loetaks vähemalt 90 % tema üldisest välisabist ametlikuks arenguabiks.
4. Käesoleva määruse alusel ei rahastata põhimõtteliselt meetmeid, mis on hõlmatud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1257/96 ⁽²⁾ ja mis on selle määruse alusel rahastamiskõlblikud, välja arvatud juhul, kui see on vajalik koostöö jätkamiseks, et väljuda kriisiolukorrast ja saavutada arenguks stabiilsed tingimused. Sellistel juhtudel pööratakse erilist tähelepanu selle tagamisele, et humanitaar-, taastus- ja arenguabi on üksteisega tõhusalt seotud ning aitavad kaasa katastroofiohu vähendamisele ning vastupanuvõime suurendamisele.

Artikkel 2

Üldpõhimõtted

1. Käesoleva määruse rakendamisel tagatakse kooskõla liidu välistegevuse muude valdkondadega ja muude liidu asjakohaste strateegiatega ning poliitikavaldkondade arengusidusus kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 208. Selleks tuginevad käesoleva määruse raames rahastatavad meetmed, kaasa arvatud Euroopa Investeeringispanga hallatavad meetmed, koostööstrateegiatele, mis on sätestatud sellistes dokumentides nagu liidu ning asjaomaste kolmandate riikide ja piirkondade kokkulepped, deklaratsioonid ja tegevuskavad, ning liidu otsustele, erihuvidele, poliitilistele prioriteetidele ja strateegiatele.

⁽¹⁾ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.

⁽²⁾ Nõukogu 20. juuni 1996. aasta määrus (EÜ) nr 1257/96 humanitaarabi kohta (EÜT L 163, 2.7.1996, lk 1).

2. Liit ja liikmesriigid töötavad mitmeaastase ühise kavandamise suunas, mis tugineb partnerriikide vaesuse vähendamisele või samaväärsetele arengustrateegiatele. Nad võivad tegutseda ühiselt, sealhulgas analüüsida ühiselt strateegiaid, milles määratakse kindlaks prioriteetsed sekkumisvaldkonnad ja tööjõu riigisisene jaotus, ning kõnealustele strateegiatele reageerida, kasutades rahastajaid kaasavaid ühiseid missioone ning kaasrahastamise ja delegeeritud koostöö korda.

3. Liit edendab ülemaailmsete probleemide mitmepoolset käsitusviisi ning teeb selles osas liikmesriikide ja partnerriikidega koostööd. Vajaduse korral hõlbustab ta koostööd rahvusvaheliste organisatsioonide ja organitega ning teiste kahepoolsete rahastajatega.

4. Liit ja selle liikmesriikide ning partnerriikide suhete puhul austatakse ja edendatakse selliseid ühiseid väärtusi nagu inimõigused, demokraatia ja õigusriigi põhimõte, samuti omavastutuse ja vastastikuse vastutuse põhimõte. Partneritele antavat toetust kohandatakse vastavalt nende arengulasele olukorrale ja pühendumusele ning edusammudele inimõiguste, demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja hea juhtimistava vallas.

Peale selle võetakse suhetes partnerriikidega arvesse nende pühendumist ning varasemat tegevust rahvusvaheliste lepingute ja liiduga sõlmitud lepinguliste suhete rakendamisel, sealhulgas rände valdkonnas vastavalt AKV-ELi partnerluslepingus sätestatule.

5. Liit edendab kooskõlas parimate rahvusvaheliste tavadega tõhusat koostööd partnerriikide ja -piirkondadega. Võimaluse korral viib liit oma abi vastavusse partnerriikide riiklike või piirkondlike arengustrateegiatega, reformipoliitika ja -korraga ning toetab demokraatlikku omavastutust ning riigi ja vastastikust vastutust. Selleks edendab liit

- a) arenguprotsessi, mis on läbipaistev ja mida juhib või reguleerib partnerriik või -piirkond, parandades sealhulgas kohalikke eriteadmisi;
- b) õigustel põhinevat lähenemisviisi, mis hõlmab kõiki inimõigusi, nii kodanike, poliitilisi, majanduslikke, sotsiaalseid kui ka kultuurilisi õigusi, et integreerida inimõiguste põhimõtted käesoleva määruse rakendamisse, aidata partnerriike oma rahvusvaheliste inimõigustealaste kohustuste täitmisel ning toetada õiguste omajate suutlikkust oma õigusi nõuda, pöörates erilist tähelepanu vaestele ja haavatavatele rühmadele;
- c) partnerriikide elanike mõjuvõimu, kaasavaid ja osalust soodustavaid arengu käsitusviise ning kõikide ühiskonnarühmade laialdast kaasamist arenguprotsessi ning riigisisesse ja piirkondlikku dialoogi, sealhulgas poliitilisse dialoogi. Erilist tähelepanu pööratakse liikmesriikide parlamentide, kohalike asutuste ja kodanikuühiskonna vastavatele ülesannetele, muu hulgas seoses osaluse, järelevalve ja vastutusega;
- d) tõhusaid koostööviise ja -vahendeid, mis on kooskõlas OECD arenguabi komitee parimate tavade, sealhulgas selliste uuenduslike vahendite kasutamist nagu teatud valdkondades ja riikides toetuste ja laenu kombineerimine muude riskijagamismehhanismidega ning erasektori kaasamist, võttes asjakohaselt arvesse võla jätkusuutlikkust ja selliste mehhanismide arvu ning nõuet teha korrapäraselt mõjuhindamist kooskõlas käesoleva määruse eesmärkidega, eelkõige vaesuse vähendamise ja konkreetsete eelarveliste toetusmehhanismide suhtes, näiteks riigi ülesehitamise lepingud. Kõik programmid, sekkumised ning koostööviisid ja -vahendid kohandatakse iga partnerriigi või -piirkonna konkreetsetele vajadustele, keskendudes programmipõhistele käsitusviisidele, abi prognoositavale rahastamisele, erasektori (sealhulgas kohaliku erasektori) vahendite kasutamisele, üldisele ja mittediskrimineerivale juurdepääsule põhiteenustele ning riikide süsteemide arendamisele ja kasutamisele;
- e) siseriikliku tulu kasutamist ja partnerriikide eelarvepoliitika tugevdamist, et vähendada vaesust ja sõltuvust abist;
- f) poliitika ja kavandamise mõju parandamist rahastajate tegevuse koordineerimise, järjepidevuse tagamise ja ühtlustamise kaudu (et saavutada koostoime ning vältida kattumist ja dubleerimist, parandada vastastikust täiendavust ja toetada kõigile rahastajatele avatud algatusi) ning koordineerimise kaudu partnerriikides ja -piirkondades, kasutades kokkulepituid suuniseid ning koordineerimise ja abi tõhususe parimate tavade põhimõtteid;
- g) arengule suunatud, tulemuspõhiseid käsitusviise, sealhulgas selliste läbipaistvate ja riigi juhitavate tulemusraamistike kaudu, mis põhinevad rahvusvaheliselt kokku lepitud eesmärkidel ning võrreldavatel ja koondatavatel näitajatel, näiteks aastatuhande arengueesmärkide näitajatel, et hinnata ja edastada arenguabi tulemusi, sealhulgas väljundeid ja mõju.

6. Liit toetab vastavalt vajadusele kahepoolse, piirkondliku ja mitmepoolse koostöö ja dialoogi, partnerluslepingute arengumõõdme ning kolmepoolse koostöö elluviimist. Liit edendab koostööd lõuna-lõuna suunal.
7. Oma tegevuses arengulase koostöö valdkonnas tugineb liit vajaduse korral liikmesriikide kogemustele seoses reformide ja üleminekuga, jagades neid kogemusi ja võttes neist õppust.
8. Liit vahetab korrapäraselt teavet partnerluses osalejatega kooskõlas AKV-ELi partnerluslepingu artikliga 4.

II JAOTIS

KAVANDAMINE JA VAHENDITE ERALDAMINE

Artikkel 3

Vahendite eraldamise üldraamistik

1. Komisjon määrab mitmeaastased soovituslikud eraldised iga AKV riigi ja piirkonna ning AKV-sisese koostöö jaoks kindlaks AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artiklites 3, 9 ja 12c sätestatud kriteeriumide alusel, lähtudes nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate vahelise sisekokkuleppe (ühenduse abi rahastamise kohta mitmeaastase finantsraamistiku (2008–2013) alusel vastavalt AKV-EÜ koostöölepingule ning finantsabi eraldamise kohta nende ülemere-maadele ja -territooriumidele, mille suhtes kohaldatakse EÜ asutamislepingu neljandat osa) (!) („sisekokkulepe”) artiklis 2 sätestatud rahalistest piirangutest.
2. Riikide soovituslike eraldiste kindlaksmääramisel rakendatakse diferentseeritud käsitlusviisi, et tagada partnerriikidele nende olukorda arvestav konkreetne koostöö, mis põhineb
  - a) nende vajadustel;
  - b) nende suutlikkusel luua rahalisi vahendeid ja tagada neile juurdepääs ning suutlikkusel abi kasutada;
  - c) nende kohustustel ja tulemustel ning
  - d) liidu abi võimalikul mõjul.

Vahendite jaotamisel eelistatakse riike, kes seda enim vajavad, eelkõige vähim arenenud riike, väikese sissetulekuga riike ning kriisi-, kriisijärgses, ebakindlas või haavatavas olukorras olevaid riike.

Vastavalt artikli 7 lõikes 2 osutatule kohandab liit oma abi dünaamiliste, tulemustele suunatud ja riigipõhiste meetmete kaudu vastavalt riigi olukorrale ja pühendumusele ning edusammudele seoses selliste küsimustega nagu hea juhtimistava, inimõigused, demokraatia, õigusriigi põhimõte ja riigi suutlikkus viia läbi reforme ning tulla vastu oma rahva nõudmistele ja rahuldada nende vajadusi.

3. Sisekokkuleppe artikli 8 kohaselt loodud Euroopa Arengufondi komitees („EAFi komitee”) toimub arvamuste vahetamine meetodi üle, millega määratakse kindlaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud mitmeaastased soovituslikud eraldised.

Artikkel 4

Kavandamise üldraamistik

1. AKV riikidele ja piirkondadele AKV-ELi partnerluslepingu alusel antava abi kavandamisel järgitakse kõnealuse lepingu IV lisa artiklites 1–14 ning käesoleva määruse artiklites 1 ja 2 nimetatud üldpõhimõtteid.

(!) ELT L 247, 9.9.2006, lk 32.

2. Välja arvatud lõikes 3 sätestatud juhtudel, toimub kavandamine koos asjaomase partnerriigi või -piirkonnaga ning see viiakse üha enam vastavusse asjaomase partnerriigi või -piirkonna vaesuse vähendamise strateegia või samaväärsete strateegiatega.

Liit ja liikmesriigid konsulteerivad omavahel kavandamise varases etapis ja kogu selle protsessi vältel, et edendada oma koostöö sidusust, vastastikust täiendavust ja järjepidevust. Sellise konsulteerimise tulemuseks võib olla ühine kavandamine kohapeal esindatud liikmesriikidega. Ühine kavandamine peaks tuginema liidu rahastajate suhteliste eelistele. Ka teisi liikmesriike kutsutakse üles andma oma panust eesmärgiga tugevdada liidu ühist välistegevust.

EIP finantstehingud toetavad liidu üldpõhimõtteid, eelkõige neid, mis on kindlaks määratud Euroopa Liidu lepingu (ELi lepingu) artiklis 21, ja AKV-ELi partnerluslepingu eesmäärke, näiteks vaesuse vähendamine kaasava ja jätkusuutliku majanduskasvu ning majandusliku, keskkonnavalase ja sotsiaalse arengu kaudu. EIP ja komisjon peaksid püüdma maksimeerida sünergiaid EAFi kavandamise protsessis, kui see on asjakohane. EIPga konsulteeritakse varases etapis tema pädevusse ja valdkonda kuuluvates küsimustes eesmärgiga suurendada liidu välistegevuse sidusust.

Samuti konsulteeritakse teiste rahastajatega ja arenguvaldkonnas tegutsejatega, sealhulgas kodanikuühiskonna esindajatega ning piirkondlike ja kohalike asutustega.

3. AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artikli 3 lõikes 3 ja artikli 4 lõikes 5 osutatud asjaoludel võib komisjon kehtestada erisätteid arenguabi kavandamiseks ja rakendamiseks, hallates ise kõnealusele riigile eraldatud vahendeid kooskõlas liidu asjaomase poliitikaga.

4. Liit keskendub oma kahepoolse abi andmisel kuni kolmele valdkonnale, mis lepitakse kokku partnerriikidega.

Artikkel 5

Programmdokumendid

1. Strateegiadokumendid on dokumendid, mille on koostanud liit ja asjaomane partnerriik või -piirkond eesmärgiga tagada arengukoostöö jaoks sidus poliitikaraamistik, mis on kooskõlas AKV-ELi partnerluslepingu üldeesmärgi ja reguleerimisala, eesmärkide ja üldpõhimõtetega ning kõnealuse lepingu IV lisa artiklites 2, 8 ja 12a sätestatud põhimõtetega.

Strateegiadokumentide ettevalmistamine ja rakendamine toimub kooskõlas selliste abi tõhusust käsitlevate põhimõtetega nagu riigi omavastutus, partnerlus, koordineerimine, ühtlustamine, abi saavate riikide või piirkondade süsteemidega vastavusse viimine, läbipaistvus, vastastikune vastutus ja keskendumine tulemuste saavutamisele, nagu on sätestatud käesoleva määruse artiklis 2. Kavandamisperiood tuleb viia ajaliselt vastavusse partnerriigi strateegiliste tsüklitega.

2. Asjaomase partnerriigi või -piirkonna nõusolekul ei ole strateegiadokumenti vaja

- a) riikide või piirkondade jaoks, millel on olemas arengukava kujul arengustrateegia või sarnane arengudokument, mille komisjon on mitmeaastase sihtprogrammi vastuvõtmisel asjaomase alusena heaks kiitnud;
- b) riikide või piirkondade jaoks, mille puhul liit ja liikmesriigid on kokku leppinud ühises mitmeaastases programmdokumendis;
- c) riikide või piirkondade jaoks, kus on juba olemas ühine raamdokument, milles sätestatakse ulatuslik liidu strateegia suheteks kõnealuse partnerriigi või -piirkonnaga, sealhulgas liidu arengupoliitika;
- d) piirkondade jaoks, millel on ELiga ühiselt kokku lepitud strateegia;
- e) riikide jaoks, kus liit kavatseb viia oma strateegia ajaliselt kooskõlla enne 1. jaanuari 2017 algava uue riikliku tsükliga; sellistel juhtudel sisaldab mitmeaastane sihtprogramm, mis hõlmab ajavahemikku 2014. aastast kuni uue riikliku tsükli alguseni, liidu meetmeid asjaomase riigi jaoks.

3. Strateegiadokumente ei ole vaja nende riikide ega piirkondade jaoks, millele liidu rahalistest vahenditest käesoleva määruse alusel tehtav esialgne eraldis ei ületa 2014.–2020. aastal 50 miljonit eurot. Sellistel juhtudel sisalduvad liidu meetmed nende riikide või piirkondade jaoks mitmeaastases sihtprogrammis.

Kui lõigetes 2 ja 3 nimetatud valikud ei ole partnerriigi või -piirkonna jaoks vastuvõetavad, koostatakse strateegiadokument.

4. Välja arvatud artikli 4 lõikes 3 nimetatud asjaoludel, koostatakse mitmeaastased sihtprogrammid partnerriigi või -piirkonnaga peetava dialoogi alusel, tuginedes käesolevas artiklis nimetatud strateegiadokumentidele või sarnastele dokumentidele ning kokkuleppel asjaomase riigi või piirkonnaga.

Käesoleva määruse kohaldamisel võib käesoleva artikli lõike 2 punktis b osutatud ühist mitmeaastast programmdokumenti, mis on kooskõlas käesolevas lõikes kehtestatud põhimõtete ja tingimustega, sealhulgas soovituslike rahaeraldistega, käsitada kooskõlas artiklis 14 sätestatud menetlusega ning partnerriigi või -piirkonna nõusolekul mitmeaastase sihtprogrammina.

5. Mitmeaastastes sihtprogrammides määratakse kindlaks liidu rahastamiseks valitud prioriteetsed valdkonnad, erieesmärgid, oodatavad tulemused, tulemusnäitajad ja rahaeraldiste soovituslik jaotus nii üldiselt kui ka prioriteetsete valdkondade kaupa. Samuti selgitatakse neis, kuidas annavad kavandatud programmid panuse käesolevas artiklis osutatud riigi üldisesse strateegiasse ja muutuste kava eesmärkide saavutamisse.

Kooskõlas abi tulemuslikkuse põhimõtetega välditakse AKV-sisese strateegiaga killustumist ning tagatakse vastastikune täiendavus ja tõeline lisandväärtus riiklike ja piirkondlike programmidega.

6. Peale riikide ja piirkondade programmdokumentide koostavad komisjon ja AKV riigid AKV sekretariaadi vahendusel kooskõlas AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artiklites 12–14 kehtestatud põhimõtete ühiselt AKV-sisese strateegiadokumendi ja sellega seotud mitmeaastase sihtprogrammi.

7. Artikli 4 lõikes 3 nimetatud erisätetest võivad saada artikli 6 lõikes 1 nimetatud erikaalutlusi arvesse võttes eritoetusprogrammid.

Artikkel 6

Kavandamine kriisi-, kriisijärgses või ebakindlas olukorras olevate riikide ja piirkondade jaoks

1. Kriisi-, kriisijärgses või ebakindlas olukorras olevate või sagedaste loodusõnnetustega riikide ja piirkondade programmdokumentide koostamisel tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta asjaomase elanikkonna, riikide või piirkondade haavatavust, erivajadusi ja tingimusi.

Liit on jätkuvalt täielikult pühendunud sellele, et rakendada uus kokkulepe tegevuse kohta ebakindlates riikides ja selle põhimõtted, sealhulgas keskendudes rahu kindlustamise ja riigi ülesehitamise viiele eesmärgile, millega tagatakse kohalik omavastutus, ning viies need vastavusse uue kokkuleppe rakendamise osana välja töötatud riiklike kavadega.

Tähelepanu tuleb pöörata konflikti ennetamise ja lahendamise, riigi ülesehitamise ja rahu kindlustamise, konfliktijärgse lepitamise ja taastusmeetmete, keskendudes eriti kaasavale ja õiguspärasele poliitikale, julgeolekule, õigusküsimustele, majanduslikele alustele ja suutlikkuse suurendamisele seoses teenuste vastutustundliku ja õiglase osutamisega. Eristatult tähelepanu pööratakse naiste rollile ja laste perspektiivile nendes protsessides.

Juhul kui partnerriigid või -piirkonnad on vahetult kaasatud kriisi-, kriisijärgsesse või ebakindlasse olukorda või kui neid selline olukord mõjutab, pannakse erilist rõhku hädaabi ning taastus- ja arenguabi koordineerimise kiirendamisele kõigi asjaomases valdkonnas tegutsevate seas, sealhulgas poliitiliste algatuste puhul, et pakkuda abi üleminekul hädaolukorrast arenguetappi. Programmides, mis on kavandatud riikidele või piirkondadele, mis on ebakindlas olukorras või kus esineb pidevalt loodusõnnetusi, nähakse ette, kuidas suurõnnetusteks valmis olla ja neid vältida ning selliste õnnetuste tagajärgi likvideerida, samuti käsitletakse kriisidele vastuvõtlikkust ja tugevdatakse vastupanuvõimet.

2. Riikides või piirkondades, kus on kriisi- või kriisijärgne või ebakindel olukord, võidakse korraldada riigi või piirkonna koostööstrateegia eriotstarbeline läbivaatamine. Selle läbivaatamise tulemusena võidakse kavandada eraldi kohandatud strateegia, et tagada üleminek pikaajalisele koostööle ja arengule, edendades humanitaar- ja arengupoliitika vahendite paremat koordineerimist ja ühelt teisele üleminekut.

Artikkel 7

Programmdokumentide kinnitamine ja muutmine

1. Programmdokumendid, sealhulgas neis esitatud soovituslikud eraldised, kinnitab komisjon artiklis 14 sätestatud menetluse kohaselt.

Samal ajal kui programmdokumendid edastatakse EAFi komiteele, edastab komisjon need teavitamise eesmärgil ka parlamentaarsele ühisassambleele, järgides täielikult käesoleva määruse IV jaotise kohast otsuste tegemise korda.

Seejärel kinnitab programmdokumendid asjaomane AKV riik või piirkond vastavalt AKV-ELi partnerluslepingu IV lisas sätestatud. Riigid või piirkonnad, kellel puudub allkirjastatud programmdokument, jäävad rahastamiskõlblikuks käesoleva määruse artikli 4 lõikes 3 sätestatud tingimustel.

2. Strateegiadokumente ja mitmeaastaseid sihtprogramme, sealhulgas neis esitatud soovituslikke eraldisi, võib kohandada, võttes arvesse AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artiklites 5, 11 ja 14 ette nähtud läbivaatamisi.

Kooskõlas käesoleva määruse artikli 2 lõike 4 ja artikli 3 lõike 2 sätetega ning tuginedes varasemale EAFi ja muudele kogemustele seoses stiimulitega, sealhulgas saadud õppetunnid, võib riikidele eraldatavaid soovituslikke summasid täiendada muu hulgas tulemustel põhineva mehhanismi kaudu. Sellega seoses tuleb teha kättesaadavaks vahendid, võimalusel kuni juhtimistava stimuleerimise toetuse mahuvahemikuni 10. EAFi raames, et pakkuda stiimuleid tulemustele suunatud reformide tegemiseks kooskõlas muutuste kavaga ja AKV-ELi partnerluslepingu sätestatud kohustuste täitmiseks, märkides samal ajal, et ebakindlas ja haavatavas olukorras olevatele riikidele võimaldatakse erikohtlemist tagamaks, et nende erivajadusi on nõuetekohaselt arvesse võetud. EAFi komitee viib kooskõlas käesoleva määruse artikli 14 lõikega 2 läbi arvamustevahetuse tulemustel põhineva mehhanismi üle.

3. Artiklis 14 sätestatud menetlust kohaldatakse ka sisuliste muudatuste suhtes, millega muudetakse märkimisväärselt strateegiat, selle programmdokumente ja/või selle vahendite kavandatud jaotust. Seejärel kinnitab asjaomane AKV riik või piirkond vajaduse korral programmdokumentide vastavad lisad.

4. Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse korral, nagu kriisi või sellise olukorra puhul, mis ohustab vahetult demokraatiat, õigusriiki, inimõigusi või põhivabadusi, sealhulgas artikli 6 lõikes 2 nimetatud juhtudel, võib selleks, et muuta artiklis 5 nimetatud programmdokumente, kasutada artikli 14 lõikes 4 osutatud menetlust.

III JAOTIS

RAKENDAMINE

Artikkel 8

Üldine rakendusraamistik

AKV riikidele ja piirkondadele antavat abi, mida haldavad AKV-ELi partnerluslepingu alusel komisjon ja EIP, rakendatakse kooskõlas sisekokkuleppe artikli 10 lõikes 2 nimetatud finantsmäärusega („EAFi finantsmäärus”).

Artikkel 9

Tegevusprogrammide, üksikmeetmete ja erimeetmete vastuvõtmine

1. Komisjon võtab vastu iga-aastased tegevusprogrammid, tuginedes artiklis 5 nimetatud programmdokumentidele.

Korduva tegevuse korral võib komisjon võtta kuni kolmeks aastaks vastu ka mitmeaastased tegevusprogrammid.

Vajaduse korral ja kui see on nõuetekohaselt põhjendatud, võib meetme vastu võtta üksikmeetmena enne või pärast iga-aastase või mitmeaastase tegevusprogrammi vastuvõtmist.

2. Tegevusprogrammid ja üksikmeetmed töötab välja komisjon koos partnerriigi või -piirkonnaga, kaasates kohapeal esindatud liikmesriike ja kooskõlastades seda tegevust vajaduse korral teiste rahastajatega, eelkõige ühise kavandamise korral, ja EIPga. Liikmesriike, kes ei ole kohapeal esindatud, teavitatakse kohapealsest tegevusest.

Tegevusprogrammid sisaldavad iga ettenähtud meetme konkreetset kirjeldust. Selles kirjelduses täpsustatakse seatud eesmärgid, oodatavad tulemused ja peamised toimingud.

Kirjelduses määratakse kindlaks oodatavad tulemused seoses väljundite, tulemuste ja mõjudega, koos kvantifitseeritud või kvalifitseeritud eesmärkidega, ning neis selgitatakse seoseid nende vahel ja seoseid mitmeaastases sihtprogrammis seatud eesmärkidega. Väljunditel ja põhimõtteliselt ka tulemustel on konkreetsed, mõõdetavad ja realistlikud näitajad, koos lähteolukorra ja ajaga seotud sihttasemetega, mis on nii suures ulatuses kui võimalik vastavuses partnerriigi või -piirkonna enda väljundite ja sihttasemetega. Kui see on asjakohane, viiakse läbi kulude ja tulude analüüs.

Kirjelduses määratakse kindlaks riskid koos ettepanekutega nende leevendamiseks, kui see on asjakohane, konkreetse valdkonna konteksti analüüs ja peamised sidusrühmad, rakendamismeetodid, eelarve ja soovituslik ajakava ning eelarvetootuse puhul summade väljamaksmise kriteeriumid, sealhulgas võimalikud muutuvad osad. Samuti täpsustatakse selles mis tahes seotud toetusmeetmeid ning järelevalve, auditeerimise ja hindamise korda.

Kui see on asjakohane, osutatakse kirjelduses vastastikusele täiendavusele EIP praeguse või kavandatava tegevusega partnerriigis või piirkonnas.

3. Artikli 4 lõikes 3 nimetatud juhtudel ning ettenägematu ja nõuetekohaselt põhjendatud vajaduse korral või erakorralistel asjaoludel võib komisjon vastu võtta erimeetmeid, sealhulgas meetmeid, et lihtsustada üleminekut hädaabilt pikaajalisele arengutegevusele või meetmetele, et valmistada inimesi paremini ette korduvate kriisidega toime tulema.

4. Lõikes 1 sätestatud tegevusprogrammid ja üksikmeetmed, mille puhul liidu rahaline abi ületab 5 miljonit eurot, ning erimeetmed, mille puhul liidu rahaline abi ületab 10 miljonit eurot, võtab vastu komisjon kooskõlas käesoleva määruse artiklis 14 sätestatud menetlusega. Selle menetluse järgimist ei nõuta allapoole nimetatud künniseid jäävate tegevusprogrammide ja meetmete ning nende mitteoluliste muudatuste puhul. Mitteolulised muudatused on tehnilised kohandamised, näiteks rakendusperioodi pikendamine, vahendite ümberjaotamine prognoositud eelarve raames või eelarve suurendamine või vähendamine vähem kui 20 % võrra võrreldes esialgse eelarvega, kuid ületamata 10 miljonit eurot, tingimusel et need muudatused ei mõjuta märkimisväärselt algse tegevusprogrammi või meetme eesmärke. Sellistel juhtudel võtab komisjon tegevusprogrammid ja meetmed ning nende mitteolulised muudatused vastu ning teatab neist ühe kuu jooksul pärast nende vastuvõtmist EAFi komiteele.

Iga liikmesriik võib taotleda tegevusprogrammis konkreetse projekti või programmi tühistamist, mis on esitatud EAFi komiteele kooskõlas käesoleva määruse artiklis 14 sätestatud menetlusega. Kui sellist taotlust toetab liikmesriikide blokeeriv vähemus, nagu on sätestatud artikli 8 lõikes 3 koostoimes sisekokkuleppe artikli 8 lõikega 2, võtab komisjon tegevusprogrammi vastu ilma asjaomase projekti või programmi ta. Välja arvatud juhul, kui komisjon kooskõlas EAFi

komitee liikmesriikide seisukohtadega ei soovi jätkata tühistatud projekti või programmi, esitatakse tühistatud projekt või programm hilisemas etapis uuesti EAFi komiteele väljaspool tegevusprogrammi üksikmeetme kujul, mille võtab seejärel vastu komisjon vastavalt käesoleva määruse artiklis 14 sätestatud menetlusele.

Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse korral, nagu kriisi, loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste või sellise olukorra puhul, mis ohustab vahetult demokraatiat, õigusriiki, inimõigusi või põhivabadusi, võib komisjon võtta käesoleva määruse artikli 14 lõikes 4 osutatud menetlust järgides vastu üksikmeetmed või erimeetmed või olemasolevate tegevusprogrammide ja meetmete muudatused.

5. Komisjon võtab kooskõlas käesoleva määruse artiklis 14 sätestatud menetlusega vastu eritegevusprogrammid, mis on ette nähtud sisekokkuleppe artiklis 6 nimetatud toetuskulude katteks. Kõik toetuskulude tegevusprogrammidesse tehtavad muudatused võetakse vastu sama menetluse kohaselt.

6. Keskkonnatundlike projektide puhul (eelkõige, kui neil on tõenäoliselt märkimisväärne negatiivne keskkonnanalane ja/või sotsiaalne mõju, mis on tundlik, mitmesugune või enneolematu) viiakse projekti tasandil läbi asjakohane keskkonnanalane sõelumine, sealhulgas seoses kliimamuutuste- ja bioloogilise mitmekesisuse alase ning nendega seotud sotsiaalse mõjuga, ning vajaduse korral keskkonnamõju hindamine. Kõnealuse sõelumise puhul juhendatakse rahvusvaheliselt tunnustatud praktikatest. Kui see on asjakohane, kasutatakse valdkondlike programmide rakendamisel keskkonnamõju strateegilist hindamist. Tagada tuleb huvitatud sidusrühmade kaasamine keskkonnamõju hindamisse ja avalikkuse juurdepääs selle tulemustele.

Artikkel 10

Liikmesriikide täiendavad osamaksud

1. Liikmesriigid võivad teha komisjonile või EIP-le omal algatusel vabatahtlikke osamaksud kooskõlas sisekokkuleppe artikli 1 lõikega 9, et aidata saavutada AKV-ELi partnerluslepingu eesmärke, mis jäävad väljapoole ühist kaasrahastamise korda. Sellised osamaksud ei mõjuta EAFi kohaselt eraldatavate vahendite kogusummat. Neid käsitletakse samal viisil nagu sisekokkuleppe artikli 1 lõikes 2 nimetatud liikmesriikide korrapäraseid osamaksud, välja arvatud sisekokkuleppe artiklite 6 ja 7 sätete kohaldamisel, mille jaoks võib kahepoolse kaasrahastamise lepinguga näha ette erikorra.

2. Sihtotstarbelisi assigneeringuid eraldatakse üksnes nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, näiteks reageerimiseks artikli 4 lõikes 3 nimetatud erakorralistele asjaoludele. Sel juhul käsitletakse komisjonile tehtud vabatahtlikke osamaksud kooskõlas EAFi finantsmäärusega sihtotstarbelise tuluna.

3. Täiendavad vahendid integreeritakse käesolevas määruses nimetatud abi kavandamisse, läbivaatamisprotsessi ning iga-aastastes tegevusprogrammidesse, üksikmeetmetesse ja erimeetmetesse ning nende puhul järgitakse partnerriigi või piirkonna omavastutuse põhimõtet.

4. Kõik iga-aastaste tegevusprogrammide, üksikmeetmete ja erimeetmete muudatused võtab vastu komisjon kooskõlas artikliga 9.

5. Liikmesriigid, kes teevad komisjonile või EIP-le täiendavaid vabatahtlikke osamaksud, et aidata saavutada AKV-ELi partnerluslepingu eesmärke, teavitavad kõnealuste osamaksude tegemisest eelnevalt nõukogu ja EAFi komiteed või investimisrahastu komiteed.

Artikkel 11

Maksud, tollimaksud ja muud lõivud

Liidu abi ei tekita konkreetseid makse, tollimakse ega muid lõive ega põhjusta nende kogumist.

Ilma et see piiraks AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artikli 31 kohaldamist, võivad sellised maksud, tollimaksud ja muud lõivud olla rahastamiskõlblikud sisekokkuleppe artikli 10 lõikes 2 nimetatud EAFi finantsmääruses sätestatud tingimustel.

*Artikkel 12***Liidu finantshuvide kaitse**

1. Komisjon võtab vajalikud meetmed tagamaks, et käesoleva määruse alusel rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve pettuse, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse eest ennetavate meetmetega, tõhusate kontrollidega ning juhul, kui avastatakse eeskirjade eiramise juhtumeid, alusetult väljamakstud summade sissenõudmisega ning vajaduse korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate haldus- ja rahaliste karistustega.
2. Komisjonil või selle esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida või rahvusvaheliste organisatsioonide puhul kooskõlas asjaomaste organisatsioonidega saavutatud kokkulepetega kontrollida nii dokumentide põhjal kui ka kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda on rahastatud käesoleva määruse alusel liidu vahenditest.
3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib korraldada juurdlusi, sealhulgas kohapealseid kontrole ja inspekteerimist, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ ning nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽²⁾ sätestatud korras eesmärgiga teha kindlaks, kas käesoleva määruse alusel rahastatava toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või lepingu puhul on esinenud kelmust/pettust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.
4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad käesoleva määruse rakendamisest tulenevad kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöökokkulepped, lepingud, toetuslepingud ja toetuse andmise otsused sätteid, millega antakse komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile sõnaselge õigus viia vastavalt oma pädevusele läbi selliseid auditeid, kohapealseid kontrole ja inspekteerimist.

*Artikkel 13***Eeskirjad kodakondsuse ja päritolu kohta seoses riigihangete, toetuste ja muude toetuse andmise menetlustega**

Eeskirjad kodakondsuse ja päritolu kohta seoses riigihangete, toetuste ja muude toetuse andmise menetlustega on kindlaks määratud AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artiklis 20.

IV JAOTIS

OTSUSTE TEGEMISE KORD*Artikkel 14***EAFi komitee vastutusala**

1. EAFi komitee esitab oma arvamuse kooskõlas käesoleva artikli lõigetes 3 ja 4 sätestatud menetlusega.
EIPga seotud küsimustes toimuvates EAFi komitee menetlustes osaleb EIP vaatleja.
2. EAFi komitee ülesanded on sätestatud käesoleva määruse II ja III jaotises:
  - a) liidu abi kavandamine EAFi raames ja abi kavandamise läbivaatamine, keskendudes eelkõige riikide, piirkondade ja AKV-sisestele strateegiatele, ning
  - b) liidu abi rakendamise ja hindamise järelevalve, mis hõlmab muu hulgas hinnangut sellele, milline on abi mõju vaesuse vähendamisele, valdkondlikke aspekte, valdkondadevahelisi küsimusi, kohapeal liikmesriikide ja teiste rahastajatega tehtava koordineerimise toimimist ning artiklis 2 nimetatud abi tõhususe põhimõtete rakendamisel tehtud edusamme.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

Elarvetoetuse programmide puhul, mille kohta on EAFi komitee väljendanud positiivset arvamust, kuid mis on rakendamise käigus peatatud, teavitab komisjon eelnevalt komiteed peatamisest ja sellele järgnevast otsusest väljamaksed taastada.

Liikmesriigid võivad igal ajal paluda komisjonil anda EAFi komiteele teavet ning korraldada arvamuste vahetamine käesolevas lõikes osutatud ülesannetega seotud küsimustes. Sellise arvamuste vahetamise alusel võivad liikmesriigid koostada soovitusel, mida komisjon arvesse võtab.

3. Kui EAFi komiteelt taotletakse arvamust, esitab komisjoni esindaja EAFi komiteele sisekokkuleppe artikli 8 lõikes 5 osutatud EAFi komitee töökorda käsitlevas nõukogu otsuses sätestatud tähtaegade jooksul võetavate meetmete kavandi. EAFi komitee esitab oma arvamuse tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, kuid mis ei ole pikem kui 30 päeva. Arvamuste vahetamises osaleb ka EIP. Arvamus esitatakse sisekokkuleppe artikli 8 lõikes 3 sätestatud kvalifitseeritud häälteenamusega, kusjuures liikmesriikide hääli arvestatakse sisekokkuleppe artikli 8 lõikes 2 sätestatud korras.

Kui EAFi komitee on oma arvamuse esitanud, võtab komisjon meetmed vastu ning neid kohaldatakse viivitamata.

Kui kõnealused meetmed ei ole EAFi komitee arvamusega siiski kooskõlas, teatab komisjon sellest viivitamata nõukogule. Sellisel juhul lükkab komisjon meetmete kohaldamise edasi ajavahemiku võrra, mis üldjuhul ei ületa 30 päeva alates sellise teatamise kuupäevast, kuid mida võib erakorraliste asjaolude korral pikendada veel kuni 30 päeva võrra. Selle ajavahemiku jooksul võib nõukogu sama kvalifitseeritud häälteenamusega kui EAFi komitee vastu võtta teistsuguse otsuse.

4. Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse korral, nagu on sätestatud artikli 7 lõikes 4 ja artikli 9 lõikes 4, võtab komisjon vastu meetmed, ilma et neid esitataks eelnevalt EAFi komiteele, ja neid kohaldatakse viivitamata ning need jäävad jösse seni, kuni kehtib vastuvõetud või kohandatud dokument, tegevusprogramm või meede.

Eesistuja esitab meetmed hiljemalt 14 päeva möödumisel nende vastuvõtmisest EAFi komiteele, et saada selle arvamus.

Juhul kui EAFi komitee esitab käesoleva artikli lõikes 3 osutatud negatiivse arvamuse, tühistab komisjon viivitamata käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt vastu võetud meetmed.

Artikkel 15

Aafrika rahutagamisrahastu

AKV-siseses sihtprogrammis nähakse ette Aafrika rahutagamisrahastu vahendid. Kõnealuseid vahendeid võib täiendada piirkondlike sihtprogrammidega. Kohaldatakse järgmist erimenetlust:

- a) Aafrika Liidu taotlusel, mille on heaks kiitnud AKV suursaadikute komitee, koostab komisjon mitmeaastased tegevusprogrammid, milles määratakse kindlaks taotletavad eesmärgid, võimalike sekkumiste ulatus ja laad ning rakendus-kord; kokkulepitud aruandluse vormi täpsustatakse sekkumistasandil. Iga tegevusprogrammi lisas kirjeldatakse iga võimaliku sekkumisviisi puhul selle laadist, ulatusest ja kiireloomulisusest sõltuvat otsuste tegemise konkreetset korda;
- b) tegevusprogramme, sealhulgas nende punktis a nimetatud lisa, ning nende mis tahes muudatusi arutatakse asjaomastes nõukogu ettevalmistavates tööühmades ning poliitika- ja julgeolekukomitees ning enne, kui komisjon need vastu võtab, kiidab alaliste esindajate komitee need sisekokkuleppe artikli 8 lõikes 3 sätestatud kvalifitseeritud häälteenamusega heaks;
- c) tegevusprogrammid, välja arvatud nende punktis a osutatud lisa, on komisjoni ja Aafrika Liidu vahel sõlmitava rahastamislepingu aluseks;

- d) iga rahastamislepingukohane sekkumine tuleb eelnevalt heaks kiita poliitika- ja julgeolekukomitees; asjaomaseid nõukogu ettevalmistavaid töörühmi teavitatakse või, vähemalt siis, kui tuleb rahastada uusi rahutagamisoperatsioone, nendega konsulteeritakse õigel ajal enne tegevusprogrammide edastamist poliitika- ja julgeolekukomiteele kooskõlas punktis a nimetatud otsuste tegemise korraga, et tagada lisaks sõjalisele ja julgeolekumõõtmele ka kavandatavate meetmete arengu ja rahastamisega seotud aspektide arvessevõtmine. Ilma et see piiraks rahutagamisoperatsioonide rahastamist, pööratakse erilist tähelepanu ametliku arenguabina tunnustatud tegevusele;
- e) komisjon koostab nõukogu või EAFi komitee taotlusel nende teavitamiseks igal aastal tegevusaruande vahendite kasutamise kohta, eristades ametliku arenguabiga seotud kulukohustused ja väljamaksed muudest kulukohustustest ja väljamaksetest.

Esimese mitmeaastase tegevusprogrammi lõpus vaatavad liit ja selle liikmesriigid läbi Aafrika rahutagamisrahastu tulemused ja menetlused ning arutavad edasiste rahastamisvõimaluste valikuid. Sellega seoses ja selleks, et rajada Aafrika rahutagamisrahastule kindlam alus, viivad liit ja selle liikmesriigid läbi arutelusid, käsitledes nii rahutagamisoperatsioonide (sealhulgas EAFist rahastatavad operatsioonid) rahastamisvahendite küsimust kui ka küsimust jätkusuutliku liidu toetuse andmise kohta Aafrika juhitud rahutagamisoperatsioonidele pärast 2020. aastat. Lisaks viib komisjon läbi Aafrika rahutagamisrahastu hindamise hiljemalt 2018. aastaks.

Artikkel 16

Investeeringisrahastu komitee

1. EIP egiidi all sisekokkuleppe artikli 9 kohaselt moodustatud investeeringisrahastu komitee koosneb liikmesriikide esindajatest ja ühest komisjoni esindajast. Komiteesse on kutsutud osalema ka nõukogu peasekretariaadi vaateleja ja Euroopa välissteenistuse vaateleja. Iga liikmesriik ja samuti komisjon nimetab ühe esindaja ja ühe asendaja. Järjepidevuse tagamiseks valivad investeeringisrahastu komitee liikmed investeeringisrahastu komitee eesistuja endi hulgast kaheks aastaks. Komitee sekretariaadi- ja tugiteenused tagab EIP. Hääletamisõigus on ainult liikmesriikide määratud investeeringisrahastu komitee liikmetel või asendusliikmetel.

Nõukogu võtab ühehääle otsusega vastu investeeringisrahastu komitee töökorra, võttes aluseks komisjoniga konsulteerimise järel koostatud EIP ettepaneku.

Investeeringisrahastu komitee teeb otsused kvalifitseeritud häälteenamusega. Hääli arvestatakse sisekokkuleppe artiklis 8 sätestatud korras.

Investeeringisrahastu komitee tuleb kokku vähemalt neli korda aastas. EIP või investeeringisrahastu komitee liikmete taotlusel võib kooskõlas töökorraga kutsuda kokku lisakoosolekuid. Peale selle võib investeeringisrahastu komitee esitada kirjaliku menetluse teel kooskõlas töökorraga arvamuse.

2. Investeeringisrahastu komitee kiidab heaks

- a) investeeringisrahastu rakendamisel järgitavad tegevussuunised;
- b) investeeringisrahastu investeeringistrateegiad ja äriplaanid, sealhulgas tulemusnäitajad, võttes aluseks AKV-ELi partnerluslepingu eesmärgid ja liidu arengupoliitika üldpõhimõtted;
- c) investeeringisrahastu aastaaruanded;
- d) kõik investeeringisrahastut käsitlevad üldised poliitikadokumendid, sealhulgas hindamisaruanded.

3. Investeeringisrahastu komitee esitab oma arvamuse

- a) AKV-ELi partnerluslepingu II lisa artikli 2 lõike 7 ja artikli 4 lõike 2 punkti b alusel intressitoetuse andmise ettepanekute kohta. Sellistel juhtudel esitab investeeringisrahastu komitee arvamuse ka sellise intressitoetuse kasutamise kohta;
- b) ettepanekute kohta toetada investeeringisrahastust projekte, mille kohta komisjon on esitanud negatiivse arvamuse;

- c) muude investeerimisrahastuga seotud ettepanekute kohta, mille aluseks on rahastu tegevussuunistes kindlaks määratud üldpõhimõtted;
- d) ettepanekute kohta, mis on seotud EIP tulemuste mõõtmise raamistiku väljatöötamisega sellises ulatuses, et sellist raamistikku saaks kohaldada operatsioonidele AKV-ELi partnerluslepingu raames.

Selleks et lihtsustada heakskiitmisprotsessi väikesemahuliste meetmete puhul, võib investeerimisrahastu komitee esitada pooldava arvamuse EIP esitatud ettepanekute kohta, mis käsitlevad ülderaldisi (seoses intressitoetuste või tehnilise abiga) või üldlubasid (seoses laenamise või omakapitaliga), mille EIP eraldab seejärel ilma investeerimisrahastu komitee ja/või komisjoni täiendava arvamusega konkreetsetele projektidele, võttes arvesse ülderaldisi või üldlube käsitlevaid kriteeriume, sealhulgas projekti kohta eraldatavat maksimumsummat.

Lisaks võivad EIP juhtorganid aeg-ajalt taotleda investeerimisrahastu komitee arvamust kõigi rahastamissettepanekute või nende teatavate kategooriate kohta.

4. EIP esitab investeerimisrahastu komiteele õigel ajal kõik küsimused, mille puhul on lõigete 2 ja 3 kohaselt nõutav investeerimisrahastu komitee heakskiit või arvamus. Kõik investeerimisrahastu komiteele arvamuse saamiseks esitatud ettepanekud tehakse rahastu tegevussuunistes sätestatud asjakohaste kriteeriumide ja põhimõtete kohaselt.

5. EIP teeb tihedat koostööd komisjoniga ning vajaduse korral koordineerib oma tegevust teiste rahastajatega. Eelkõige

- a) koostab või vaatab EIP koostöös komisjoniga läbi lõike 2 punktis a osutatud investeerimisrahastu tegevussuunised. EIP vastutab suuniste järgimise eest ning tagab, et tema toetatavate projektide puhul austatakse rahvusvahelisi sotsiaalseid ja keskkonnanorme ning et need on sidusad AKV-ELi partnerluslepingu eesmärkide, ühenduse arengupoliitika üldpõhimõtete ja riikide või piirkondade asjakohaste koostööstrateegiatega;
- b) palub EIP investeerimisstrateegiate, äriplaanide ja üldiste poliitikadokumentide koostamisel komisjoni arvamust;
- c) teavitab EIP komisjoni enda hallatavatest projektidest kooskõlas artikli 18 lõikega 1. Projekti hindamise etapis palub EIP komisjoni arvamust selle kohta, kas projekt on vastavuses riikide või piirkondade asjakohaste koostööstrateegiaga või vajaduse korral investeerimisrahastu üldeesmärkidega;
- d) välja arvatud lõike 3 punktis a osutatud ülderaldisega hõlmatud intressitoetuste puhul, palub EIP projekti hindamise etapis komisjonilt nõusolekut ka selle kohta, et kõik investeerimisrahastu komiteele esitatud intressitoetuste ettepanekud on vastavuses AKV-ELi partnerluslepingu II lisa artikli 2 lõikega 7 ja artikli 4 lõikega 2 ning investeerimisrahastu tegevussuunistes kindlaks määratud kriteeriumidega.

Komisjoni arvamus loetakse pooldavaks või komisjon loetakse ettepanekuga nõustunuks, kui ta ei esita kolme nädala jooksul pärast ettepaneku esitamist ettepaneku kohta negatiivset arvamust. Rahandussektori või avaliku sektori projekte käsitlevate arvamuste ning intressitoetuste puhul võib komisjon nõuda, et lõplik projekti ettepanek esitataks talle arvamuse avaldamiseks või heakskiitmiseks kaks nädalat enne kõnealuse ettepaneku saatmist investeerimisrahastu komiteele.

6. EIP ei võta ühtegi lõike 3 punktides a, b või c osutatud meedet, kui ta ei ole saanud investeerimisrahastu komiteelt pooldavat arvamust.

Saanud investeerimisrahastu komiteelt pooldava arvamuse, teeb EIP otsuse ettepaneku kohta oma korra kohaselt. Eelkõige võib ta otsustada jätta ettepanekuga ette nähtud meede võtmata. EIP teavitab investeerimisrahastu komiteed ja komisjoni korrapäraselt igast oma otsusest nii toimida.

Omavahenditest antavate laenude ja investeerimisrahastu investeeringute kohta, mille puhul investeerimisrahastu komitee arvamust ei nõuta, teeb EIP ettepaneku kohta otsuse oma korra kohaselt ning investeerimisrahastu puhul rahastu tegevussuuniste ja rahastu komitee heakskiidetud investeerimisstrateegiatega kohaselt.

Olenemata investeerimisrahastu komitee negatiivsest arvamusest intressitoetuse andmise ettepaneku kohta võib EIP anda kõnealuse laenu ilma intressitoetuseta. EIP teavitab investeerimisrahastu komiteed ja komisjoni korrapäraselt igast oma otsusest nii toimida.

EIP võib investeerimisrahastu tegevussuunistes sätestatud tingimustel ning tingimusel, et laenu oluline eesmärk või investeerimisrahastu kõnealune investeering ei muutu, otsustada muuta investeerimisrahastu sellise laenu või investeeringu tingimusi, mille kohta investeerimisrahastu komitee on esitanud löike 3 kohase pooldava arvamuse, või ükskõik millise sellise laenu tingimusi, mille kohta investeerimisrahastu komitee on esitanud seoses intressitoetustega pooldava arvamuse. Eelkõige võib EIP otsustada suurendada laenusummat või investeerimisrahastu investeeringut kuni 20 %.

Selline suurendamine võib AKV-ELi partnerluslepingu II lisa artikli 2 lõikes 7 nimetatud intressitoetusega projektide puhul kaasa tuua intressitoetuse väärtuse võrdelise suurenemise. EIP teavitab investeerimisrahastu komiteed ja komisjoni korrapäraselt igast oma otsusest nii toimida. Kui intressitoetuse suurendamist taotletakse AKV-ELi partnerluslepingu II lisa artikli 2 lõike 7 kohaste projektide puhul, esitab investeerimisrahastu komitee oma arvamuse enne EIP otsust.

7. EIP haldab investeerimisrahastu investeeringuid ja kõiki investeerimisrahastu kontrol hoitavaid vahendeid kooskõlas AKV-ELi partnerluslepingu eesmärkidega. EIP võib eelkõige osaleda selliste juriidiliste isikute juhtimis- ja järelevalveorganite töös, millesse investeerimisrahastu on investeerinud, ning võib kooskõlas investeerimisrahastu tegevussuunistega võtta, kasutada ja muuta investeerimisrahastu nimel õigusi.

V JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 17

Kolmanda riigi või piirkonna osalemine

Selleks et tagada liidu abi sidusus ja tõhusus, võib komisjon otsustada, et sisekokkuleppe artikli 1 lõike 2 punkti a alapunktis i nimetatud vahendeid tohib anda AKV riikide hulka mittekuuluvatele arengumaadele ja AKV riikide osalusega piirkondlikele integratsiooniasutustele, kes edendavad piirkondlikku koostööd ja integratsiooni, mille jaoks võib anda teistest liidu välistegevuse rahastamisvahenditest liidu abi, kui asjaomane projekt või programm on piirkondliku või piiriülese iseloomuga ning vastab AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artiklile 6. Ülemeremaad ja -territooriumid („ÜMTd“), millele antakse liidu abi nõukogu otsuse 2013/755/EL⁽¹⁾ kohaselt, ja liidu äärepoolseimad piirkonnad võivad samuti osaleda piirkondlikes koostööprojektides ja -programmides. Kõnealuste territooriumide ja äärepoolseimate piirkondade osalemise võimaldamiseks eraldatakse vahendid lisaks sisekokkuleppe artikli 1 lõike 2 punkti a alapunktis i nimetatud vahenditele. Arvesse tuleks võtta eesmärki tugevdada liikmesriikide, nende äärepoolseimate piirkondade, ÜMTde ja AKV riikide koostööd ning vajaduse korral tuleks luua koordineerimismehhanismid. Sellised rahalised vahendid ja nõukogu määruses (EÜ) nr 215/2008⁽²⁾ osutatud rahastamisviise käsitlevad sätted võidakse ette näha strateegiadokumentides ja mitmeaastastes sihtprogrammides ning käesoleva määruse artiklis 9 nimetatud tegevusprogrammides ja meetmetes.

Artikkel 18

EAFi abiga seotud järelevalve, aruandlus ja hindamine

1. Komisjon ja EIP kontrollivad korrapäraselt oma tegevust ja rahastatud meetmeid ning vaatavad läbi oodatud tulemuste saavutamisel tehtud edusammud. Komisjon hindab ka oma valdkondlike strateegiate ja meetmete mõju ja tulemusi ning kavandamise tõhusust, kasutades selleks vajaduse korral sõltumatut välishindamist. Nõukogu ettepanekuid sõltumatu välishindamise kohta võetakse nõuetekohaselt arvesse. Hindamisel tuleks lähtuda OECD arenguabi komitee heade tavade põhimõtetest ning selle käigus tuleks püüda, soolist võrdõiguslikkust arvesse võttes, kindlaks teha, kas konkreetsed eesmärgid on saavutatud, sõnastada soovitud ja esitada tõendid saadud kogemustest õppimise hõlbustamiseks eesmärgiga täiustada edasist tegevust. Need hindamised viiakse läbi eelnevalt kindlaks määratud selgete, läbipaistvate ning vajaduse korral riigipõhiste ja mõõdetavate näitajate alusel.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. novembri 2013. aasta otsus 2013/755/EL Euroopa Liiduga assotsieerimise kohta (ÜMTde assotsieerimise otsus) (ELT L 344, 19.12.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 18. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 215/2008, mis käsitleb 10. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust (ELT L 78, 19.3.2008, lk 1).

EIP teavitab komisjoni ja liikmesriike korrapäraselt nende projektide rakendamisest, mida rahastatakse EIP hallatavatest EAFi vahenditest, järgides investeerimisrahastu tegevussuunistes sätestatud korda.

2. Komisjon saadab oma hindamisaruanded, koos talituste vastusega peamistele soovitudele, EAFi komitee vahendusel liikmesriikidele ja teavitamise eesmärgil EIP-le. Mis tahes hindamist, sealhulgas soovitusi ja järelemeetmeid, võib arutada EAFi komitees liikmesriigi taotlusel. Sellistel juhtudel esitab komisjon ühe aasta pärast EAFi komiteele aruande kokkulepitud järelemeetmete rakendamise kohta. Tulemusi kasutatakse programmide kavandamisel ja vahendite eraldamisel.
3. Komisjon kaasab käesoleva määruse alusel antava liidu abi hindamise etappi sobilikus ulatuses kõik asjaomased sidusrühmad ning võib vajaduse korral korraldada liikmesriikide, teiste rahastajate ja arengupartneritega ühishindamisi.
4. Komisjon jälgib EAFi (sealhulgas mitmeaastaste sihtprogrammide) rakendamisel tehtud edusamme ja esitab nõukogule alates 2016. aastast aastaaruande rakendamise kohta. Aruanne hõlmab oluliste väljundite ja tulemuste analüüsi ning võimaluse korral liidu rahalise abi mõju. Sel eesmärgil luuakse tulemusraamistik. See aruanne saadetakse ka Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.
5. Aastaaruanne sisaldab riikide, piirkondade ja koostöövaldkondade kaupa ka teavet eelmisel aastal rahastatud meetmete, järelevalve- ja hindamistulemuste ning asjaomaste arengupartnerite kaasamise kohta, samuti teavet kulukohustuste täitmiseks ja makseteks ettenähtud assigneeringute kohta. Samuti sisaldab see algselt ettenähtud ja saavutatud tulemuste kvalitatiivset analüüsi, tuginedes muu hulgas järelevalvesüsteemidest pärinevatele andmetele ja järelemeetmetele seoses saadud õppetundidega.
6. Aruandes kasutatakse võimaluse korral konkreetseid ja mõõdetavaid näitajaid abi rolli kohta AKV-ELi partnerluslepingu eesmärkide saavutamisel. Aruanne sisaldab peamisi saadud õppetunde ja varasemate aastate hindamiste käigus esitatud soovitude põhjal võetud järelemeetmeid. Kui see on võimalik ja asjakohane, hinnatakse aruandes ka abi tulemuslikkuse põhimõtete järgimist, sealhulgas uuenduslike finantsinstrumentide puhul.
7. Liit ja liikmesriigid vaatavad hiljemalt 2018. aasta lõpuks tulemused läbi, hinnates maksekohustuste täitmise ja väljamaksete seisu ning antud abi tulemust ja mõju, võttes aluseks väljundi, tulemuse ja mõju näitajad, millega mõõdetakse vahendite kasutamise tõhusust ja EAFi tulemuslikkust. Samuti käsitletakse nende meetmete panust, mida rahastati AKV-ELi partnerluslepingu eesmärkide ja liidu prioriteetide saavutamiseks vastavalt muutuste kavas sätestatule. Läbivaatamine viiakse läbi komisjoni ettepaneku põhjal.
8. EIP annab investeerimisrahastu komiteele teavet investeerimisrahastu eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude kohta. AKV-ELi partnerluslepingu II lisa artikli 6b kohaselt kontrollitakse investeerimisrahastu üldiseid tulemusi EAFi ühise vahe- ja lõpläbivaatamise käigus. Vaheläbivaatamise teostab sõltumatu välisekspert koostöös EIPga ja selle tulemused tehakse investeerimisrahastu komiteele kättesaadavaks.

Artikkel 19

Kliimameetmete ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutused

Kliimameetmete ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kogukulutusi hinnatakse igal aastal vastu võetud programmdokumentide põhjal. Vältimata nende olemasolu korral täpsemate meetodite kasutamist, kohaldatakse EAFi raames eraldatud rahaliste vahendite suhtes OECD meetodikal (nn Rio markerid) põhinevat iga-aastast jälgimissüsteemi, mis on integreeritud liidu programmide tulemusjuhtimise olemasolevatesse meetoditesse, et kvantifitseerida kliimameetmete ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutused, mis on registreeritud hindamistes ja aastaaruannetes, artiklis 9 nimetatud tegevusprogrammide, üksikmeetmete ja erimeetmete tasandil.

*Artikkel 20***Euroopa välisteenistus**

Käesolevat määrust kohaldatakse kooskõlas nõukogu otsusega 2010/427/EL ⁽¹⁾.”

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (ELT L 201, 3.8.2010, lk 30).

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 567/2014,**26. mai 2014,****millega muudetakse 18. veebruari 2008. aasta määrust (EÜ) nr 215/2008 (mis käsitleb 10. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust) seoses 10. ja 11. Euroopa Arengufondi vahelise üleminekuperioodi kohaldamisega kuni 11. Euroopa Arengufondi sisekokkuleppe jõustumiseni**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse koostöölepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, nagu seda on viimati muudetud ⁽¹⁾ (edaspidi „AKV-ELi koostööleping“),võttes arvesse nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate sisekokkulepet ühenduse abi rahastamise kohta mitmeaastase finantsraamistiku (2008–2013) alusel vastavalt AKV-EÜ koostöölepingule ning finantsabi eraldamise kohta nendele ülemeremaadele ja -territooriumidele, mille suhtes kohaldatakse EÜ asutamislepingu neljandat osa ⁽²⁾ („10. EAFi sisekokkulepe“), eriti selle artikli 10 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse kontrollikoja arvamust,

võttes arvesse Euroopa Investeeringuspanga arvamust

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu otsusega 2013/759/EL ⁽³⁾ kehtestati Euroopa Arengufondi (EAF) juhtimise üleminekumeetmed (üleminekurahastu), millega tagatakse rahaliste vahendite kättesaadavus nii koostööks Aafrika, Kariibi mere (AKV) ja Vaikse ookeani piirkonna riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega kui ka toetuskuludeks alates 1. jaanuarist 2014 kuni 11. EAFi sisekokkuleppe jõustumiseni.
- (2) On vaja muuta nõukogu määrust (EÜ) nr 215/2008 ⁽⁴⁾ seoses üleminekurahastu tegev- ja finantsjuhtimisega komisjoni poolt 10. EAFi ja 11. EAFi vahelisel üleminekuperioodil kuni 11. EAFi sisekokkuleppe ja 11. EAFi rakendusmääruse jõustumiseni.
- (3) On asjakohane muuta samal viisil Euroopa Investeeringuspanga (EIP) rakendatud investeerimisrahastu tegev- ja finantsjuhtimist käsitlevaid rakenduseeskirju kõnealuse üleminekuperioodi ajal ja kuni 11. EAFi sisekokkuleppe jõustumiseni.
- (4) Määrust (EÜ) nr 215/2008 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

10. EAFi ja 11. EAFi vahelisel üleminekuperioodil asendatakse määruse (EÜ) nr 215/2008 artiklid 1 kuni 159 käesoleva määruse lisas sätestatuga.

⁽¹⁾ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3. Lepingut on muudetud 25. juunil 2005 Luxembourgis allkirjutatud lepinguga (ELT L 287, 28.10.2005, lk 4) ja 22. juunil 2010 Ouagadougous allkirjutatud lepinguga (ELT L 287, 4.11.2010, lk 3).

⁽²⁾ ELT L 247, 9.9.2006, lk 32.

⁽³⁾ Nõukogu 12. detsembri 2013. aasta otsus 2013/759/EL, milles käsitletakse EAFi juhtimise üleminekumeetmeid alates 1. jaanuarist 2014 kuni 11. Euroopa Arengufondi jõustumiseni (ELT L 335, 14.12.2013, lk 48).

⁽⁴⁾ Nõukogu 18. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 215/2008, mis käsitleb 10. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust (ELT L 78, 19.3.2008, lk 1).

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse kuni 11. EAFi finantsmääruse jõustumiseni.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 26. mai 2014

Nõukogu nimel

eesistuja

Ch. VASILAKOS

LISA

„ESIMENE OSA

PÕHISÄTTED

I JAOTIS

Reguleerimisese, reguleerimisala ja üldsätted

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega nähakse ette Euroopa Arengufondi (edaspidi „EAF”) vahenditest toimuva rahastamise ning selle raamatupidamise aastaaruande esitamise ja auditeerimise eeskirjad.

Artikkel 2

Seos määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012

1. Kui ei ole selgesõnaliselt teisiti ette nähtud, loetakse et käesolevas määruses esitatud otseviited Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ sätetele hõlmavad ühtlasi viiteid komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 ⁽²⁾ vastavatele sätetele.
2. Käesolevas määruses esitatud viiteid määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 kehtivatele sätetele ei loeta EAFi suhtes asjakohatuks menetlussätteid hõlmavaks, eriti neid, mis käsitlevad õiguse andmist võtta vastu delegeeritud õigusakte.
3. Siseviited määruses (EL, Euratom) nr 966/2012 või delegeeritud määruses (EL) nr 1268/2012 ei muuda viidatud sätteid EAFi suhtes kaudselt kohaldatavateks.
4. Käesolevas määruses kasutatud mõistetel on sama tähendus kui määruses (EL, Euratom) nr 966/2012 kasutatud mõistetel, välja arvatud nimetatud määruse artikli 2 punktides a–e osutatud mõisted.

Samas määratletakse järgmisi määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 mõisteid käesolevas määruses järgmiselt:

- a) „eelarve” või „eelarveline” — EAF;
- b) „eelarveline kulukohustus” — kulukohustus;
- c) „institutsioon” — komisjon;
- d) „assigneeringud” või „tegevusassigneeringud” — EAFi vahendid;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

- e) „eelarverida” või „rida eelarves” — eraldis;
- f) „põhiakt” — asjaomasest kontekstist sõltuvalt 10. EAFi sisekokkulepe, nõukogu otsus 2013/755/EL ⁽¹⁾ („ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsus”) või nõukogu määrus (EÜ) nr 617/2007 ⁽²⁾ („rakendusmäärus”);
- g) „kolmandad riigid” — kõik abi saavad riigid või territooriumid, mis kuuluvad EAFi geograafilisse kohaldamisalasse.

5. Käesoleva määruse tõlgendamisel püütakse säilitada sidusus määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012, välja arvatud juhul, kui selline tõlgendamine oleks vastuolus EAFi erijoontega, nagu on sätestatud AKV-EÜ koostöölepingus, 10. EAFi sisekokkuleppes, ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsuses või rakendusmääruses.

Artikkel 3

Ajavahemikud, kuupäevad ja tähtajad

Kui ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse käesolevas määruses sätestatud tähtaegade suhtes nõukogu määrust (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 ⁽³⁾.

Artikkel 4

Isikuandmete kaitse

Käesolev määrus ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ ⁽⁴⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 45/2001 ⁽⁵⁾ nõuete kohaldamist.

Kohaldatakse delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artiklit 29, mis käsitleb teavet isikuandmete edastamise kohta auditi eesmärgil.

II JAOTIS

Finantspõhimõtted

Artikkel 5

Finantspõhimõtted

EAFi vahendeid rakendatakse kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

- a) ühtsus ja eelarve õigsus;
- b) arvestusühik;
- c) kõikehõlmavus;
- d) sihtotstarbelisus;
- e) usaldusväärne finantsjuhtimine;
- f) läbipaistvus.

Eelarveaasta kestab 1. jaanuarist 31. detsembrini.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. novembri 2013. aasta otsus 2013/755/EL ülemeremaade ja -territooriumide Euroopa Liiduga assotsieerimise kohta (ÜMTde assotsieerimise otsus) (ELT L 344, 19.12.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 14. mai 2007. aasta määrus (EÜ) nr 617/2007 AKV-EÜ koostöölepingu raames 10. Euroopa Arengufondi rakendamise kohta (ELT L 152, 13.6.2007, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

Artikkel 6

Ühtsuse ja eelarve õigsuse põhimõtted

Kõik kogutud tulud ja tehtud kulud fikseeritakse EAFi raamatupidamisarvestuses.

Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 8 lõikeid 2 ja 3 ning artikli 8 lõike 4 esimest lõiku.

Artikkel 7

Arvestusühiku põhimõte

Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 19 euro kasutamise kohta kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 8

Kõikehõlmavuse põhimõte

Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 9 kohaldamist, peab kogutulu katma kavandatavate maksete kogusumma.

Kõik tulud ja kulud kirjendatakse täies mahus neid vastastikku korrigeerimata, ilma et see piiraks määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 23 (mahaarvamist ja vahetuskursierinevuste korrigeerimist käsitlevad eeskirjad) kohaldamist.

Siiski vähendab käesoleva määruse artikli 9 lõike 2 punktis c osutatud tulu automaatselt nende kulukohustuste makseid, millelt see tulu tekkis.

Liit ei või EAFi raames laenu võtta.

Artikkel 9

Sihtotstarbeline tulu

1. Sihtotstarbelist tulu kasutatakse konkreetsete kulukategooriate rahastamiseks.
2. Sihtotstarbeliste tulude hulka kuuluvad:
  - a) liikmesriikide ja kolmandate riikide, sealhulgas mõlemal juhul nende avalik-õiguslike asutuste ning üksuste või füüsiliste isikute, ning rahvusvaheliste organisatsioonide rahaline osalus teatavates välisabiprojektides või -programmides, mida vastavalt rakendusmääruse artiklile 10 rahastab liit ja haldab komisjon või Euroopa Investeeringuspank (EIP) nende nimel;
  - b) teatavad sihtotstarbelised tulud, nagu sihtkapitalina saadud tulu, toetused, kinked ja annakud;
  - c) tulu ebaõigesti makstud summade tagasimaksmisest sissenõude järel;
  - d) eelmaksetelt kogunenud intressitulu vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 8 lõikele 4;
  - e) tagasimaksed ja tulu, mis tekib rahastamisvahenditest vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 140 lõikele 6;
  - f) tulu, mis tekib tagastatud maksudest vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 23 lõike 3 punktile b.

3. Lõike 2 punktides a ja b osutatud sihtotstarbelise tuluga rahastatakse rahastaja määratud kulukategooriaid tingimusel, et komisjon selle heaks kiidab.

Lõike 2 punktides e ja f osutatud sihtotstarbelise tuluga rahastatakse selliseid kulukategooriaid, mis sarnanevad nendega, millest kõnealune tulu tekkis.

4. Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 184 lõiget 3 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

5. Käesoleva artikli lõike 2 punktis b osutatud sihtotstarbelise tulu suhtes kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 22 lõikeid 1 ja 2, mis käsitlevad annetusi. Pidades silmas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 22 lõiget 2, tohib annetusi vastu võtta vaid nõukogu loal.

6. EAFi vahendid, mis vastavad sihtotstarbelisele tulule, tehakse automaatselt kättesaadavaks, kui komisjon on tulu kätte saanud. Saadaolevate summade eelarvestus muudab aga EAFi vahendid kättesaadavaks lõike 2 punktis a osutatud sihtotstarbelise tulu puhul, kui leping liikmesriigiga on sõlmitud euroväringus; makseid selle tulu arvel võib teha alles siis, kui see on kätte saadud.

Artikkel 10

Sihtotstarbelisuse põhimõte

EAFi vahendid nähakse ette sihtotstarbeliselt konkreetseteks eesmärkideks AKV riikide ning ülemeremaade ja -territooriumide kaupa ja kooskõlas peamiste koostöövahenditega.

AKV riikide osas on need vahendid ette nähtud AKV-EÜ koostöölepingusesitatud finantsprotokolliga. Vahendite sihtotstarbe (esialgsed assigneeringud) määramisel lähtutakse ka 10. EAFi sisekokkuleppe ja rakendusmääruse sätetest ning peetakse silmas 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 6 kohaste programmitöö ja rakendamise seotud toetuskulude katteks reserveeritud vahendeid.

Ülemeremaade ja -territooriumide osas on need instrumendid ette nähtud ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsuse neljandas osas ja II lisas. Nende vahendite sihtotstarbe määramisel võetakse arvesse ka selle lisa artikli 3 lõikes 3 sätestatud eraldamata vahendite reservi ning selle artikli 1 lõike 1 punkti c kohasteks uuringuteks või tehnilise abi meetmeteks mõeldud vahendeid.

Artikkel 11

Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõte

1. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 30 lõikeid 1 ja 2, milles käsitletakse säästlikkuse, tõhususe ja tulemuslikkuse põhimõtet. Ilma et see mõjutaks lõike 3 punkti a kohaldamist, ei kohaldata delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artiklit 18.

2. Püstitatakse konkreetseid, mõõdetavaid, saavutatavaid, asjakohaseid ja ajastatud eesmärke. Nende saavutamist jälgitakse tulemuslikkuse näitajate abil.

3. Otsuste tegemise parandamiseks, eelkõige käesoleva määruse artiklis 21 osutatud liikmesriikide osamaksude kindlaksmääramise põhjendamiseks ja täpsustamiseks, on vaja järgmisi hindamisi:

a) EAFi vahendite kasutamisele eelneb kavandatava toimingu hindamine, mis hõlmab delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikli 18 lõikes 1 loetletud elemente;

b) toiming esitatakse järeelhindamiseks, et tagada kasutatud vahendite vastavus kavandatud eesmärkidele.

4. Käesoleva määruse VIII jaotises ette nähtud rahastamisvormid ja käesoleva määruse artiklis 17 ette nähtud rakendusmeetodid valitakse selle alusel, kas nende abil on võimalik saavutada meetmete konkreetseid eesmärke ja anda tulemusi, võttes arvesse eelkõige kontrollimisega seotud kulusid, halduskoormust ja prognoositud mittevastavuste riski. Toetuste puhul kaalutakse selle raames ühekordsete maksete, kindlasummaliste maksete ja ühikukulude kasutamist.

Artikkel 12

Sisekontroll

Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 32.

Artikkel 13

Läbipaistvuse põhimõte

1. EAFi rakendatakse ning raamatupidamise aastaaruanne esitatakse kooskõlas läbipaistvuse põhimõttega.
2. 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 7 kohane iga-aastane kulukohustuste, maksete ja nõutavate aastaste osamaksude summa kalkulatsioon avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.
3. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 4 kohaldamist, kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 35 lõike 2 esimest lõiku ja artikli 35 lõiget 3, milles käsitletakse vahendite saajaid käsitleva ja muu teabe avaldamist. Delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikli 21 lõike 2 teise lõigu tähenduses tähendab mõiste „asukoht” vajaduse korral, kui abisaajaks on füüsiline isik, NUTS 2 taseme piirkonnaga samaväärset piirkonda.
4. EAFi raames rahastatavaid meetmeid võidakse rakendada paralleelse või ühise kaasrahastamisega.

Paralleelse kaasrahastamise korral tuleb jagada meede mitmeks selgelt eristatavaks osaks, millest igauht rahastavad erinevad kaasrahastavad partnerid nii, et rahastamise lõppkasutust on alati võimalik kindlaks teha.

Ühise kaasrahastamise puhul tuleb jagada meetme kogukulud kaasrahastavate partnerite vahel ning vahendid tuleb ühendada nii, et meetme konkreetsete tegevuste rahastamisallikat ei ole hiljem enam võimalik kindlaks teha. Sellistel juhtudel peab toetus- ja hankelepingute tagantjärele avalikustamine, nagu nähakse ette määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 35 lõike 2 esimeses lõigus ja lõikes 3, olema kooskõlas volitatud üksuse eeskirjadega, kui neid on.

5. Rahalise abi andmisel võtab komisjon vajaduse korral vajalikud meetmed, et tagada liidu finantsabi nähtavus. See hõlmab meetmeid, millega kehtestatakse liidu vahendite saajatele nähtavusnõuded, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud juhud. Komisjon vastutab nende nõuete saajatepoolse täitmise seire eest.

III JAOTIS

EAFi vahendid ja rakendamine

Artikkel 14

EAFi vahendite allikad

EAFi vahendid koosnevad otsuse 2013/759/EL artiklis 1 osutatud ülemmäärast ning käesoleva määruse artiklis 9 osutatud muust sihtotstarbelisest tulust.

EIP hallatavad EAFi vahendid koosnevad samuti nendest investeerimisrahastu vahenditest, mida hallatakse kui käibefondi.

*Artikkel 15***EAFi ülesehitus**

EAFi tulud ja kulud liigitatakse nende liigi või neile määratud kasutusotstarbe järgi.

*Artikkel 16***EAFi rakendamine usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtte kohaselt**

1. Komisjon asub täitma liidu kohustusi, mis on määratletud AKV-EÜ koostöölepingu artiklis 57 ja ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsuses. Selleks rakendab ta EAFi tulud ja kulud kooskõlas käesoleva määruse käesoleva ja 3. osaga omal vastutusel ja EAFi vahendite piires.
2. Liikmesriigid teevad komisjoniga koostööd, et tagada EAFi vahendite kasutamine usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtte kohaselt.

*Artikkel 17***Eelarve täitmise viisid**

1. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikleid 56 ja 57.
2. Kui käesoleva artikli lõigete 3–5 sätetega ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 esimese osa IV jaotise peatükis 2 ning nimetatud määruse artiklis 188 ja 193 ette nähtud eelarve täitmise viise käsitlevaid eeskirju. Nimetatud määruse artikli 58 lõike 1 punkti b ja artiklit 59 koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise kohta aga ei kohaldata.
3. Volitatud üksused tagavad ühtsuse liidu välispoliitikaga ja võivad anda eelarve täitmise ülesanded üle muudele üksustele komisjoni suhtes kehtivatega samaväärsetel tingimustel. Nad täidavad igal aastal oma kohustused vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 60 lõikele 5. Auditirvamus esitatakse ühe kuu jooksul pärast aruande ja vahendite haldaja kinnituse esitamist ning seda võetakse arvesse komisjoni kinnituses.

Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 58 lõike 1 punkti c alapunktis ii osutatud rahvusvahelised organisatsioonid ja nimetatud määruse artikli 58 lõike 1 punkti c alapunktides v ja vi osutatud liikmesriikide asutused, kellele komisjon on delegeerinud eelarve täitmise seotud ülesandeid, võivad samuti delegeerida eelarve täitmise seotud ülesandeid sobiva tegutsemis- ja finantssuutlikkusega mittetulundusühendustele komisjoni suhtes kohaldatavate tingimustega samaväärsetel tingimustel.

AKV riigid ning ülemeremaad ja -territooriumid võivad anda eelarve täitmise ülesandeid edasi ka oma osakondade piires ja teenuslepingu alusel eraõiguslikele asutustele. Kõnealused asutused valitakse avatud, läbipaistva, proportsionaalse ja mittediskrimineeriva menetluse alusel, vältides huvide konflikte. Teenuslepingu tingimused määratakse kindlaks rahastamislepingus.

4. Kui EAFi rakendatakse kaudse eelarve täitmise raames koos AKV riikide või ülemeremaade ja -territooriumidega, siis komisjon, ilma et see piiraks avaliku sektori hankija rollis olevate AKV riikide või ülemeremaade ja -territooriumide kohustusi:
  - a) nõuab vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklile 80 vajaduse korral maksmisele kuuluvad summad abisaajalt sisse, sealhulgas otsuse alusel, mis jõustatakse tingimustel, mis on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 299;
  - b) võib, kui asjaolud nõuavad, määrata haldus- ja/või finantskaristusi tingimustel, mis on sätestatud määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklis 109.

Rahastamisleping sisaldab selleks sätteid komisjoni ning AKV riigi või ülemeremaade või -territooriumi koostöö kohta.

5. Liidu rahalist abi võib anda toetusena rahvusvahelistele, piirkondlikele või riiklikele fondidele, näiteks fondidele, mille on loonud või mida haldavad EIP, liikmesriigid, partnerrriigid ja -piirkonnad või rahvusvahelised organisatsioonid, et suurendada mitme rahastaja poolset ühisrahastamist, või mille on rajanud üks või mitu rahastajat projektide ühiseks rakendamiseks.

Kui see on asjakohane, edendatakse liidu finantsasutuste vastastikust juurdepääsu muude organisatsioonide loodud rahastamisvahenditele.

IV JAOTIS

Finantsjuhtimises osalejad

Artikkel 18

Üldsätted finantsjuhtimises osalejate ja nende vastutuse kohta

1. Komisjon tagab igale finantsjuhtimises osalejale ülesannete täitmiseks vajalikud vahendid ning lepingu, kus on üksikasjalikult määratletud osaleja ülesanded, õigused ja kohustused.
2. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 64 ülesannete lahususe kohta.
3. Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 esimese osa IV jaotise peatükki IV finantsjuhtimises osalejate vastutuse kohta kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 19

Eelarvevahendite käsutaja

1. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikleid 65, 66 ja 67, milles käsitletakse vastavalt eelarvevahendite käsutajat, tema volitusi ja ülesandeid ning liidu delegatsioonide juhtide volitusi ja ülesandeid.

Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 66 lõikes 9 osutatud iga-aastane tegevusaruanne hõlmab lisana tabelleid, milles esitatakse eraldiste, riikide, territooriumide, piirkondade või allpiirkondade kaupa eelarveaasta kulukohustuste, assigneeritud summade ja tehtud maksete kogusummad ning koondsummad alates vastava EAFi avamisest.

2. Kui komisjoni vastutav eelarvevahendite käsutaja saab teada probleemidest EAFi vahendite haldamisega seotud menetlustes, võtab ta koos määratud riikliku, piirkondliku, AKV-sisese või territoriaalse eelarvevahendite käsutajaga olukorra parandamiseks ühendust kõigi vajalike isikutega ning võtab mis tahes vajalikke meetmeid. Kui riiklik, piirkondlik, AKV-sisene või territoriaalne eelarvevahendite käsutaja ei täida või ei suuda täita talle AKV-EÜ koostöölepingu või ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsusega määratud ülesandeid, võib komisjoni vastutav eelarvevahendite käsutaja asuda ajutiselt eelnimetatu kohale ning tegutseda tema nimel ja eest; sellisel juhul võib komisjon saada tekkinud täiendava halduskoormuse eest hüvitist asjaomasele AKV riigile või ülemeremaale või -territooriumile eraldatud vahenditest.

Artikkel 20

Peaarvepidaja

1. EAFi peaarvepidajaks on komisjoni peaarvepidaja.
2. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 68, välja arvatud selle lõike 1 teine lõik, ja artiklit 69, milles käsitletakse vastavalt peaarvepidaja volitusi ja ülesandeid ning volitusi, mida peaarvepidaja võib delegeerida. Delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artiklit 54 ja artikli 57 lõiget 3 ning artikli 58 lõike 5 teist lõiku ja artikli 58 lõiget 6 ei kohaldata.

V JAOTIS

Tulutoimingud

Artikkel 21

Aastane osamaks ja selle osad

1. Kooskõlas 10. EAFi sisekokkuleppe artikliga 7 määratakse aastase osamaksu ülemmäär $N + 2$ aastaks ja aastane osamaks $N + 1$ aastaks ning selle maksmine kolmes osas kindlaks käesoleva artikli lõigetes 2–7 sätestatud korra kohaselt.

Iga liikmesriigi makstavad osamaksu osad kehtestatakse selliselt, et need oleksid proportsionaalsed asjaomase liikmesriigi poolt EAFi makstavate osamaksudega, mis on sätestatud 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 1 lõikes 2.

2. Komisjon esitab N aasta 15. oktoobriks ettepaneku, mis sätestab:

- a) aastase osamaksu ülemmäär $N + 2$ aastaks;
- b) aastane osamaks $N + 1$ aastaks;
- c) $N + 1$ aasta osamaksu esimese osa suurus;
- d) statistilisel lähenemisel põhinev hinnanguline mittesiduv prognoos aastate $N + 3$ ja $N + 4$ eeldatava aastase osamaksu kohta.

Nõukogu teeb kõnealuse ettepaneku suhtes otsuse N aasta 15. novembriks.

Liikmesriigid maksavad $N + 1$ aasta osamaksu esimese osa hiljemalt $N + 1$ aasta 21. jaanuariks.

3. Komisjon esitab $N + 1$ aasta 15. juuniks ettepaneku, mis sätestab:

- a) $N + 1$ aasta osamaksu teise osa suurus;
- b) $N + 1$ aasta osamaks, mida on muudetud vastavalt tegelikele vajadustele, juhtudel kui aastane osamaks erineb tegelikest vajadustest vastavalt 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 7 lõikele 3.

Nõukogu teeb ettepaneku suhtes otsuse hiljemalt 21 kalendripäeva möödudes pärast komisjoni ettepaneku esitamist.

Liikmesriigid maksavad osamaksu teise osa hiljemalt 21 kalendripäeva möödudes pärast nõukogu otsuse vastuvõtmist.

4. Võttes arvesse EIP prognoose investeerimisrahastu haldamise ja toimingute, sealhulgas EIP rakendatavate intressitoetuste kohta, koostab komisjon $N + 1$ aasta 15. juuniks kulukohustuste ja maksete ning N aastal makstud ja $N + 1$ aastal ning $N + 2$ aastal nõutavate aastaste osamaksude summa kalkulatsiooni ja edastab selle nõukogule. Komisjon esitab liikmesriikide aastased osamaksud ning samuti EAFist veel maksta oleva summa, tehes vahet EIP ja komisjoni osal. $N + 1$ ja $N + 2$ aasta määrade aluseks on suutlikkus tagada tegelikult ettepanekule vastav vahendite tase, püüdes samal ajal vältida märkimisväärseid erinevusi eri aastate vahel ja märkimisväärset eelarveaasta lõppsaldot.

5. Komisjon esitab $N + 1$ aasta 10. oktoobriks ettepaneku, mis sätestab:

- a) $N + 1$ aasta osamaksu kolmanda osa suurus;
- b) $N + 1$ aasta osamaks, mida on muudetud vastavalt tegelikele vajadustele, juhtudel kui aastane osamaks erineb tegelikest vajadustest vastavalt 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 7 lõikele 3.

Nõukogu teeb ettepaneku suhtes otsuse hiljemalt 21 kalendripäeva möödudes pärast komisjoni ettepaneku esitamist.

Liikmesriigid maksavad osamaksu kolmanda osa hiljemalt 21 kalendripäeva möödudes pärast nõukogu otsuse vastuvõtmist.

6. Teatava aasta osamaksu osade kogusumma ei või ületada kõnealuseks aastaks määratud aastase osamaksu suurust. Aastase osamaksu suurus ei või ületada selleks aastaks määratud ülemmäära. Ülemmäära ei või suurendada, välja arvatud 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 7 lõike 4 kohaselt. Ülemmäära võimalik suurendamine lisatakse käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 5 nimetatud ettepanekutesse.

7. $N + 2$ aastal iga liikmesriigi poolt makstava aastase osamaksu ülemmäär, $N + 1$ aasta aastane osamaks ja osamaksu osad sisaldavad järgmist:

- a) komisjoni poolt hallatav summa ja
- b) EIP poolt hallatav summa, sealhulgas tema hallatavad intressitoetused.

Artikkel 22

Osamaksude maksmine

1. Osamaksunõuetega kustutatakse kõigepealt järjestikku varasemate EAFide jaoks ette nähtud summad.
2. Liikmesriikide osamaksud esitatakse ja tasutakse eurodes.
3. Artikli 21 lõike 7 punktis a osutatud osamaksu kannab iga liikmesriik erikontole nimega „Euroopa Komisjon — Euroopa Arengufond”, mis on avatud asjaomase liikmesriigi keskpangas või tema määratud finantsasutuses. Osamaksude summad jäävad neile erikontodele, kuni on tarvis teha makseid. Komisjon püüab kõik raha väljavõtmised erikontodelt teha nii, et neil kontodel olevad vahendid jaguneksid alati vastavalt 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 1 lõike 2 punktis a esitatud osamaksude jaotusele.

Iga liikmesriik kannab käesoleva määruse artikli 21 lõike 7 punktis b osutatud osamaksu üle kooskõlas artikli 53 lõikega 1.

Artikkel 23

Üle kandmata osamaksusummadelt kogunev intress

1. Artikli 21 lõigetes 2, 3 ja 5 sätestatud tähtaegade möödumisel on asjaomane liikmesriik kohustatud tasuma intressi järgmistel tingimustel:
  - a) intressimäär vastab Euroopa Keskpanga põhiliste refinantseerimistoimingute puhul kohaldatavale *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias avaldatud intressimäärale, mis kehtib selle kuu esimesel kalendripäeval, mil tähtaeg möödub, ning millele lisandub kaks protsendipunkti. Intressimäärale lisandub veerand protsendipunkti iga viivitatud kuu kohta;
  - b) intressi makstakse ajavahemiku eest, mis algab maksetähtpäevale järgneval kalendripäeval ja lõpeb maksmiskuu-päeval.
2. Artikli 21 lõike 7 punktis a osutatud osamaksu intress kantakse ühele 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 1 lõikes 6 sätestatud kontodest.

Artikli 21 lõike 7 punktis b osutatud osamaksu intress kantakse üle investeerimisrahastusse kooskõlas artikli 53 lõikega 1.

*Artikkel 24***Üle kandmata osamaksude sissenõudmine**

AKV-EÜ koostöölepingus esitatud finantsprotokolli kehtivusaja lõppedes esitavad komisjon ja EIP vajaduse korral käesolevas määruses sätestatud tingimuste kohase nõude selle osamaksude osa kohta, mille liikmesriigid on veel kohustatud tasuma käesoleva määruse artikli 21 alusel.

*Artikkel 25***Muud tulutoimingud**

1. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikleid 77–79, artikli 80 lõikeid 1 ja 2 ning artikleid 81–82, milles käsitletakse saadaolevate summade eelarvestust, saadaolevate summade kindlaksmääramist, sissenõudmise kinnitamist ja eeskirju, liidu nõuete aegumistähtaegu ja käsitlemist liikmesriikides. Sissenõudmine võib toimuda komisjoni otsusega, mis jõustatakse vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 299.
2. Vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 77 lõikele 3 ja artikli 78 lõikele 2 tuleb viidet omavahenditele mõista viitena liikmesriigi osamaksudele, mis on kindlaks määratud käesoleva määruse artiklis 21.
3. Eurodes väljendatud sissenõuete suhtes kohaldatakse delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikli 83 lõiget 2. Kohalikus vääringus sissenõuete suhtes kohaldatakse seda, kasutades asjaomast vääringut emiteeriva riigi keskpanga intressimäära, mis kehtis sissenõudekorralduse esitamise kuu esimesel kalendripäeval.
4. Vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikli 84 lõikele 3, koostatakse nõuete loetelu EAFi kohta eraldi ja see lisatakse käesoleva määruse artikli 44 lõikes 2 osutatud aruandesse.
5. Delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikleid 85 ja 90 ei kohaldata.

VI JAOTIS

Kulutoimingud*Artikkel 26***Rahastamisotsus**

Kulukohustusele eelneb komisjoni poolt vastuvõetud rahastamisotsus.

Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 84, välja arvatud selle lõige 2.

*Artikkel 27***Kulukohustuste suhtes kohaldatavad eeskirjad**

1. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 85, välja arvatud selle lõike 3 punkt c, artikleid 86, 87 ja 185 ning artikli 189 lõikeid 1 ja 2, milles käsitletakse kulukohustusi ja välismeetmete rakendamist. Delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikli 95 lõiget 2, artikli 97 lõike 1 punkte a ja e ning artiklit 98 ei kohaldata.
2. Seoses määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 189 lõike 2 kohaldamisega võidakse meetmeid rakendavate üksiklepingute ja toetuslepingute sõlmimise perioodi pikendada kauemaks kui kolm aastat pärast rahastamislepingu sõlmimist, juhul kui AKV riigid ning ülemeremaad ja -territooriumid delegeerivad eelarve täitmise ülesanded vastavalt käesoleva määruse artikli 17 lõikele 3.

3. Kui EAFi vahendeid rakendatakse kaudse eelarve täitmise raames koos AKV riikide või ülemeremaade ja -territooriumidega, võib vastutav eelarvehendite käsutaja, olles põhjenduse heaks kiitnud, pikendada määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 86 lõike 5 kolmandas lõigus osutatud kaheaastast ning nimetatud määruse artikli 189 lõike 2 teises lõigus osutatud kolmeaastast perioodi.
4. Käesoleva artikli lõikes 3 osutatud pikendatud perioodide või määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 86 lõike 5 kolmandas lõigus ja artikli 189 lõike 2 teises lõigus osutatud perioodide lõppemisel vabastatakse kasutamata jäänud jäägid.
5. Kui meetmed võetakse AKV-EÜ koostöölepingu artikli 96 ja 97 alusel, võidakse käesoleva artikli lõikes 3 osutatud pikendatud perioodid või määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 86 lõike 5 kolmandas lõigus ja artikli 189 lõike 2 teises lõigus osutatud perioodid peatada.
6. Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 87 lõike 1 punkti c ja lõike 2 punkti b kohaldamisel hinnatakse nõuetele vastavust ja õiguspärasust asjaomaste sätete, eelkõige aluslepingute, AKV-EÜ koostöölepingu, ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsuse, 10. EAFi sisekokkuleppe ja käesoleva määruse ning kõigi nende sätete rakendamiseks vastu võetud õigusaktide alusel.
7. Iga juriidilise kohustusega nähakse komisjonile ja kontrollikojale selgesõnaliselt ette õigus kontrollida ja auditeerida ning OLAFi õigus uurida dokumentide põhjal ja kohapeal kõiki EAFist vahendeid saanud abisaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid.

Artikkel 28

Kulude tõendamine, kinnitamine ja maksmine

Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikleid 88, 89 ja 90, välja arvatud viimase lõike 4 teine lõik, artiklit 91 ja artikli 184 lõiget 4.

Artikkel 29

Maksmistähtajad

1. Kui lõikes 2 ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse komisjoni poolt tehtavate maksete suhtes määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 92.
2. Kui EAFi rakendatakse kaudse eelarve täitmise raames koos AKV riikide või ülemeremaade ja -territooriumidega ning komisjon teostab makseid nende nimel, kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 92 lõike 1 punktis b osutatud tähtaega kõigi maksete suhtes, mida ei ole nimetatud selle lõike punktis a. Rahastamisleping sisaldab vajalikke sätteid avaliku sektori hankija õigeaegse koostöö tagamiseks.
3. Nõuded seoses hilinenud maksetega, mille eest vastutab komisjon, kaetakse 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 1 lõikes 6 osutatud kontolt või kontodelt.

VII JAOTIS

Mitmesugused rakendussätted

Artikkel 30

Siseaudiitor

EAFi siseaudiitoriks on komisjoni siseaudiitor. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikleid 99 ja 100.

*Artikkel 31***IT-süsteemid, elektroonilised ülekanded ja e-haldus**

Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikleid 93, 94 ja 95, milles käsitletakse toimingute ja dokumentide elektroonilist haldust, kohaldatakse *mutatis mutandis*.

*Artikkel 32***Hea haldus ja õiguskaitse**

Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikleid 96 ja 97.

*Artikkel 33***Menetlusest kõrvalejätmise juhtumeid sisaldava keskandmebaasi kasutamine**

EAFi rakendamiseks kasutatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 108 lõike 1 alusel loodud menetlusest kõrvalejätmise juhtumeid sisaldavat keskandmebaasi, mis hõlmab andmeid taotlejate ja pakkujate ning taotlejate ja toetusajaajate kohta, kes on mõnes artiklis 106, artikli 109 lõike 1 esimese lõigu punktis b ja artikli 109 lõike 2 punktis a nimetatud olukorras.

Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 108 lõikeid 2 ja 5 ning delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikleid 142 ja 144, milles käsitletakse menetlusest kõrvalejätmise juhtumeid sisaldava keskandmebaasi kasutamist ja sellele juurdepääsu, kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 108 lõikele 2 hõlmavad liidu finantshuvid EAFi rakendamist.

*Artikkel 34***Halduskokkulepped Euroopa välisteenistusega**

Euroopa välisteenistus ja komisjon võivad kokku leppida üksikasjaliku korra, et lihtsustada 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 6 kohaste EAFiga seotud kulude katteks reserveeritud vahendite kasutamist liidu delegatsioonide poolt.

*VIII JAOTIS***Rahastamisvormid***Artikkel 35***Üldsätted rahastamisvormide kohta**

1. Rahalise abi andmiseks käesoleva jaotise raames, võib liidu, AKV riikide ning ülemeremaade ja -territooriumide koostöö toimuda muu hulgas järgmistest vormidest:

- a) kolmepoolsed kokkulepped, mille kaudu liit koordineerib AKV riigile, ülemeremaale või -territooriumile või nende piirkonnale antavat abi mis tahes kolmanda riigiga;
- b) halduskoostöö meetmed, näiteks liikmesriigi või äärepoolseima piirkonna ja AKV riigi või ülemeremaa või -territooriumi või nende piirkonna avalik-õiguslike asutuste, kohalike asutuste, riigiasutuste või avalikke teenuseid osutavate eraõiguslike üksuste vaheline mestimine, samuti liikmesriikide lähetatud avaliku sektori eksperte ning nende piirkondlikke ja kohalikke ametiasutusi hõlmavad koostöömeetmed;

- c) valdkondlikud programmid sihipäraseks suutlikkuse suurendamiseks AKV riigis, ülemeremaal või -territooriumil või nende piirkonnas ning neile antav lühiajaline tehniline abi ja nõu, samuti valitsemistava ja avaliku sektori reformi alaste eriteadmiste ja -pädevustega jätkusuutlike keskuste toetamine;
  - d) toetus avaliku ja erasektori partnerluse loomiseks ja haldamiseks vajalike kulude rahastamiseks;
  - e) valdkondliku poliitika toetusprogrammid, millega liit toetab AKV riigi või ülemeremaa või -territooriumi valdkondlikku programmi, või
  - f) intressitoetused vastavalt artiklile 37.
2. Lisaks artiklites 36–42 ette nähtud rahastamisvormidele võidakse rahalist abi anda:
- a) võlakergendusena rahvusvaheliselt kokkulepitud võlakergendusprogrammide alusel;
  - b) erandjuhul valdkondlike ja üldiste impordikavadena, mis võivad esineda järgmisel kujul:
    - valdkondlikud mitterahalised impordikavad;
    - valdkondlikud impordikavad, mis hõlmavad valuutaabi vastava valdkonna impordi rahastamiseks või
    - üldised impordikavad, mis hõlmavad valuutaabi mitmesuguseid tooteid hõlmava üldimpordi rahastamiseks.
3. Rahalist abi võib anda ka toetusena rahvusvahelistele, piirkondlikele või riiklikele fondidele, näiteks fondidele, mille on loonud või mida haldavad Euroopa Investeeringuspank, liikmesriigid või AKV riigid või ülemeremaa ja -territooriumid ja nende piirkonnad või rahvusvahelised organisatsioonid, et suurendada mitme rahastaja poolset ühisrahastamist, või mille on rajanud üks või mitu rahastajat projektide ühiseks rakendamiseks.

Kui see on asjakohane, edendatakse liidu finantsasutuste vastastikust juurdepääsu muude organisatsioonide loodud rahastamisvahenditele.

4. Toetades üleminekut ja reforme AKV riikides ning ülemeremaal ja -territooriumidel, tugineb liit liikmesriikide kogemustele ja õppetundidele ning annab nende kohta teavet.

Artikkel 36

Hanked

1. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 101, milles määratletakse avaliku hanke lepingud.
2. Avaliku sektori hankijaiks käesoleva määruse tähenduses on:
  - a) komisjon ühe või mitme AKV riigi või ülemeremaa või -territooriumi nimel ja arvel;
  - b) määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklis 185 osutatud üksused ja isikud, kellele on delegeeritud asjaomased eelarve täitmise seotud ülesanded.
3. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud hankijate poolt või nende nimel sõlmitud hankelepingute suhtes kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 esimese osa V jaotise peatüki 1 ja teise osa IV jaotise peatüki 3 sätteid, välja arvatud:
  - a) määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikkel 103, artikli 104 lõike 1 teine lõik ja artikkel 111;
  - b) delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikli 127 lõiked 3 ja 4, artikkel 128, artiklid 134–137, artikli 139 lõiked 3–6, artikli 148 lõige 4, artikli 151 lõige 2, artikkel 160, artikkel 164, artikli 260 teine lause ning artikkel 262.

Kinnisvaralepingute suhtes kohaldatakse delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikli 124 lõiget 2.

Käesoleva lõike esimest lõiku ei kohaldata eespool käesoleva määruse lõike 2 punktis b osutatud hankijate suhtes, kui komisjon on määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklis 61 osutatud eelkontrollide järel lubanud neil kasutada nende oma hankemenetlusi.

4. Komisjoni enda sõlmitud hankelepingute ning kriisihjamis-, kodanikukaitse- ja humanitaarabioperatsioonidega seotud rakendusmeetmete suhtes kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 esimese osa V jaotise sätteid.
5. Juhul kui ei täideta lõikes 3 osutatud menetlusi, ei ole asjaomaste toimingute kulud EAFist rahastamiseks kõlblikud.
6. Lõikes 3 osutatud hankemenetlused sätestatakse rahastamislepingus.
7. Delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikli 263 lõike 1 punkti a kohaldamisel on:
  - a) „eelteade” teade, millega hankija teeb suunavalt teatavaks selliste lepingute ja raamlepingute hinnangulise kogumaksumuse ja eseme, mille ta eelarveaasta jooksul sõlmida kavatseb, välja arvatud väljakuulutamiseta läbirääkimistega hankemenetluse teel sõlmitavate lepingute puhul;
  - b) „hanketeade” teade, mille abil hankija teeb teatavaks kavatsuse alustada menetlust lepingu või raamlepingu sõlmimiseks või delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikli 131 kohase dünaamilise hankesüsteemi loomiseks;
  - c) „hankelepingu sõlmimise teade” teade, milles esitatakse lepingute, raamlepingute või dünaamilisel hankesüsteemil põhinevate lepingute sõlmimise menetluse tulemused.

Artikkel 37

Toetused

1. Kui käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 esimese osa VI jaotist ja artiklit 192.
2. Toetused on EAFist annetustena antavad rahalised otsetoetused, mille abil rahastatakse:
  - a) meedet, mille eesmärk on saavutada AKV-EÜ koostöölepingu, ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsuse või nimetatud lepingu või otsuse kohaselt vastu võetud programmi või projekti eesmärk, või
  - b) punktis a osutatud eesmärki saavutada püüdvat asutuse toimimist.Toetust punkti a tähenduses võidakse anda määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 208 lõikes 1 osutatud asutustele.
3. Töötades AKV riikide ning ülemeremaade ja -territooriumide sidusrühmadega võtab komisjon rahastamise viisi, osaluse liigi, toetuse andmise korra ja toetuste haldamise haldussätete kindlaksmääramisel arvesse nende riikide ja territooriumide eripära, sealhulgas vajadusi ja konteksti, et ulatuda võimalikult laia AKV riikide ning ülemeremaade ja -territooriumide sidusrühmade ringini ja nende vajadustele kõige paremini vastata ning saavutada kõige tõhusamal võimalikul viisil AKV-EÜ koostöölepingu või ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsuse eesmärgid. Innustatakse kasutama teatavaid rahastamisviise, näiteks partnerluslepingud, rahaline toetus kolmandatele isikutele, otserahastamine või piiratud rahastamiskõlblikkusega pakkumiskutsed või ühekordsed maksed.
4. Toetusteks käesoleva määruse tähenduses ei ole:
  - a) määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 121 lõike 2 punktides b–f, h ja i osutatud kulukategooriad;
  - b) käesoleva määruse artikli 35 lõikes 2 osutatud rahaline abi.
5. Delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikleid 175 ja 177 ei kohaldata.

*Artikkel 38***Auhinnad**

Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 esimese osa VII jaotist, välja arvatud selle artikli 138 lõike 2 teine lõik.

*Artikkel 39***Eelarvetoetus**

Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 186.

Liidu üldine või valdkondlik eelarvetoetus põhineb vastastikusel vastutusel ja ühisel pühendumusel üldistele väärtustele ning selle eesmärk on tugevdada liidu ja AKV riikide või ülemeremaade või -territooriumide lepingulisi partnerlusi, et edendada demokraatiat, inimõigusi ja õigusriigi põhimõtteid, toetada jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu ning kaotada vaesus.

Iga otsus anda eelarvetoetust peab põhinema liidu kokkulepitud eelarvetoetuse poliitikal, selgetel kõlblikuskriteeriumidel ning ohtude ja kasude hoolikal hindamisel.

Sellise otsuse üks peamistest määravatest teguritest on AKV riikide ning ülemeremaade ja -territooriumide pühendumuse ning nende edusammude hindamine demokraatia, inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete valdkonnas. Eelarvetoetus diferentseeritakse, et reageerida paremini AKV riikide ning ülemeremaade ja -territooriumide poliitilisele, majanduslikule ja sotsiaalsele kontekstile, võttes arvesse ebakindlaid olukordi.

Komisjon määratleb eelarvetoetuse andmisel selgelt oma tingimused ja jälgib nende täitmist, samuti toetab komisjon parlamentaarse kontrolli ja auditivõime arendamist ning suurendab läbipaistvust ja teabe kättesaadavust avalikkusele.

Eelarvetoetuse väljamaksmine sõltub AKV riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega kokku lepitud eesmärkide saavutamisel tehtud edusammudest.

Eelarvetoetuse andmisel ülemeremaadele ja -territooriumidele võetakse arvesse nende institutsioonilisi sidemeid asjaomase liikmesriigiga.

*Artikkel 40***Rahastamisvahendid**

Rahastamisvahendeid võidakse luua artiklis 26 osutatud rahastamisotsustega. Need on võimaluse korral alati Euroopa Investeeringupanga, mitmepoolse Euroopa finantsasutuse, näiteks Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga, või kahepoolse Euroopa finantsasutuse, näiteks kahepoolse arengupanga juhtimisel ning võimalik, et ühendatud täiendavate toetustega muudest allikatest.

Komisjon võib rakendada rahastamisvahendeid kas otsese või kaudse eelarve täitmise raames, delegerides viimasel juhul eelarve täitmise seotud ülesanded määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 58 lõike 1 punkti c alapunktide ii, iii, v ja vi kohastele üksustele. Nimetatud üksused peavad täitma määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 nõuded ja vastama liidu eesmärkidele, normidele ja poliitikale ning lähtuma liidu vahendite kasutamisel ja selle kohta aru andmisel parimatest tavadest.

Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 60 lõikes 2 sätestatud kriteeriume täitvaid üksusi peetakse nimetatud määruse artiklis 139 osutatud valikukriteeriumitele vastavaks. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 esimese osa VIII jaotist, välja arvatud artikli 139 lõige 1, lõike 4 esimene lõik ja lõige 5.

Rahastamisvahendeid võidakse rühmitada rakendus- ja aruandluse otstarbel eri rahastutesse.

*Artikkel 41***Eksperdid**

Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 204 teist lõiku ja delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artiklit 287, milles käsitletakse tasustatud väliseksperthe.

*Artikkel 42***Liidu usaldusfondid**

1. Kui käesoleva artikli lõikes 2 ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 187.
2. Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 187 lõike 8 kohaldamisel on pädev komitee 10. EAFi sisekokkuleppe artiklis 8 osutatud komitee.

IX JAOTIS

Raamatupidamise aastaaruande esitamine ja raamatupidamisarvestus*Artikkel 43***EAFi raamatupidamisaruandlus**

1. EAFi raamatupidamise aastaaruanne, mis kirjeldab tema finantsseisundit iga aasta 31. detsembri seisuga, sisaldab:
  - a) raamatupidamisaruandeid,
  - b) rakendamisaruanne.Vastavalt artiklile 57 lisatakse raamatupidamisaruannetele EIP esitatud teave.
2. Peaarvpidaja saadab esialgse raamatupidamisaruande järgmise aasta 31. märtsiks kontrollikoja.
3. Kontrollikoda esitab järgmise aasta 15. juuniks oma märkused esialgse raamatupidamisaruande selle osa kohta, mis käsitleb neid EAFi vahendeid, mille finantsjuhtimise eest vastutab komisjon, et komisjon saaks teha lõpliku raamatupidamisaruande koostamiseks vajalikud parandused.
4. Komisjon kiidab lõpliku raamatupidamisaruande heaks ja saadab selle Euroopa Parlamendile, nõukogule ja kontrollikoja hiljemalt järgmise aasta 31. juuliks.
5. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 148 lõike 3 teist lõiku.
6. Lõplik raamatupidamise aastaaruanne avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* hiljemalt järgmise aasta 15. novembril koos kinnitava avaldusega, mille kontrollikoda on teinud kooskõlas artikliga 49.
7. Lõigetes 2 ja 4 nimetatud esialgse ja lõpliku raamatupidamisaruande võib saata elektrooniliselt.

*Artikkel 44***Raamatupidamisaruanded ja rakendamisaruanne**

1. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 145.

2. Rakendamisaruaude koostab vastutav eelarvevahendite käsutaja ja see edastatakse 15. märtsiks peaarvepidajale lisamiseks EAFi raamatupidamisaruannetesse. See peab andma õige ja õiglase ülevaate EAFi vahendite arvel tehtud tulu- ja kulutoimingutest. See koostatakse miljonites eurodes ja see sisaldab:

- a) eelarve täitmise ülevaadet, milles esitatakse kõik eelarveaasta tulu- ja kulutoimingud;
- b) eelarve täitmise ülevaate lisa, millega täiendatakse ja kommenteeritakse ülevaates esitatud teavet.

3. Eelarve täitmise ülevaade sisaldab järgmist:

- a) tabel, mis kirjeldab eraldistes eelnenud eelarveaasta jooksul toimunud muudatusi;
- b) tabel, milles esitatakse jaotuste kaupa eelarveaasta kulukohustuste, assigneeritud summade ja maksete kogusummad ning koondsummad alates EAFi avamisest.

Artikkel 45

Komisjoni ja EIP poolne järelevalve ja aruandlus

1. Komisjon ja EIP teostavad kumbki oma vastutusosal järelevalvet EAFi abi kasutamise üle AKV riikides, ülemere-maadel ja -territooriumidel ja muude abisaajate poolt ning EAFi vahenditest rahastatavate projektide rakendamise üle, pöörates erilist tähelepanu AKV-EÜ koostöölepingu artiklites 55 ja 56 ning ülemere-maade ja -territooriumide assotsieerimise otsuse vastavates sätetes nimetatud eesmärkide täitmisele.

2. EIP teavitab komisjoni korrapäraselt tema hallatavate EAFi vahenditest rahastatavate projektide rakendamisest, järgides investeerimisrahastu tegevussuunistes sätestatud korda.

3. Komisjon ja EIP annavad liikmesriikidele teavet EAFi vahendite rakendamise kohta, nagu nähakse ette rakendusmääruse artiklis 18. Komisjon saadab selle teabe kooskõlas 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 11 lõikega 5 kontrollikoja-le.

Artikkel 46

Raamatupidamisarvestus

Komisjoni hallatavate EAFi vahendite suhtes kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 143 lõikes 1 osutatud raamatupidamiseeskirju. Nimetatud eeskirju kohaldatakse EAFi suhtes, võttes arvesse tema tegevuse eripära.

Käesoleva määruse artiklis 44 osutatud raamatupidamisaruannete suhtes kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklis 144 sisalduvaid raamatupidamispõhimõtteid.

Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikleid 151, 153, 154 ja 155.

Peaarvepidaja koostab ja kehtestab pärast vastutava eelarvevahendite käsutajaga konsulteerimist EAFi toimingute suhtes kohaldatava kontoplaani.

Artikkel 47

Eelarveline raamatupidamisarvestus

1. Eelarveline raamatupidamisarvestus annab üksikasjaliku ülevaate EAFi vahendite kasutamisest.

2. Eelarvelisse raamatupidamisarvestusse kirjendatakse kõik:

- a) assigneeringud ja EAFi vastavad vahendid;
- b) kulukohustused;

- c) eelarveaasta maksed ning
  - d) kindlaksmääratud võlad ja laekumised täies mahus ja ilma neid vastastikku kohandamata.
3. Kui kohustused, maksed ja võlad esitatakse riikide väeringutes, peab raamatupidamisarvestuse süsteem vajadusel võimaldama need kirjendada nii riikide väeringutes kui ka eurodes.
4. Üldised kulukohustused kirjendatakse eurodes komisjoni poolt vastu võetud rahastamisotsuste väärtuse alusel. Üksikud kulukohustused kirjendatakse eurodes juriidiliste kohustuste väärtuse alusel. See väärtus sisaldab vajaduse korral:
- a) eraldist tagasimakstavate kulude tasumiseks tõendavate dokumentide esitamise korral;
  - b) eraldist EAFist rahastatavates lepingutes määratletud hinnamuutuste, koguste suurenemise ja ettenägematute kulude puhuks;
  - c) finantseraldist vahetuskursside kõikumiste puhuks.
5. Kõiki kohustuste täitmist käsitlevaid raamatupidamisandmeid säilitatakse viis aastat alates artiklis 50 viidatud otsuse tegemisest, millega kiidetakse heaks EAFi vahendite kasutamine eelarveaastal, mil kohustus raamatupidamise seisukohalt täidetuks loeti.

X JAOTIS

Välisaudit ja eelarve täitmisele heakskiidu andmine

Artikkel 48

Välisaudit

1. Artikli 16 kohaselt komisjoni hallatavatest EAFi vahenditest rahastatavate toimingute osas teostab kontrollikoda oma volitusi vastavalt käesolevale artiklile ja artiklile 49.
2. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikleid 159, 160 ja 161, välja arvatud selle lõige 6, artiklit 162, välja arvatud selle lõike 3 esimene lause ja lõige 5, ning artiklit 163.
3. Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 159 lõike 1 kohaldamisel võtab kontrollikoda arvesse aluslepinguid, AKV-EÜ koostöölepingut, ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsust, 10. EAFi sisekokkulepet, käesolevat määrust ja kõiki muid nende kohaselt vastu võetud õigusakte.
4. Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 162 lõike 1 esimeses lauses sätestatud tähtaeg on 15. juuni.
5. Kontrollikoda teavitatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 56 lõikes 1 osutatud sise-eeskirjadest, sealhulgas eelarvevahendite käsutaja määramisest, ning määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklis 69 osutatud delegerimisdokumentid.
6. AKV riikide ning ülemeremaade ja -territooriumide auditeerimisasutusi innustatakse tegema kontrollikojaga tema üleskutsel koostööd.
7. Kontrollikoda võib liidu mõne teise institutsiooni taotlusel esitada arvamusi EAFiga seotud küsimustes.

*Artikkel 49***Kinnitav avaldus**

Samal ajal määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklis 162 nimetatud aastaaruandega esitab kontrollikoda Euroopa Parlamendile ja nõukogule avalduse, mis kinnitab raamatupidamisaruannete usaldusväärsust ja nende aluseks olevate tehingute nõuetele vastavust ja õiguspärasust ning mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 50***Eelarve täitmisele heakskiidu andmine komisjoni puhul**

1. Eelarve täitmisele heakskiidu andmise otsus hõlmab artiklis 43 nimetatud raamatupidamisaruandeid, välja arvatud see osa, mille esitab vastavalt artiklile 57 EIP, ja see võetakse vastu vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklile 164 ning artikli 165 lõigetele 2 ja 3. Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 164 lõikes 1 osutatud eelarve täitmise heakskiit antakse nende EAFi vahendite kohta N aastal, mida käesoleva määruse artikli 16 lõike 1 kohaselt haldab komisjon.
2. Eelarve täitmisele heakskiidu andmise otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.
3. Kohaldatakse määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikleid 166 ja 167.

TEINE OSA

INVESTEERIMISRAHASTU*Artikkel 51***Euroopa Investeerimispannga roll**

Kooskõlas käesoleva määruse teise osaga haldab EIP liidu nimel investeerimisrahastut ja viib läbi selle toiminguid, andes sealhulgas intressitoetusi ja tehnilist abi.

Peale selle teostab EIP, kui see on asjakohane, muid toiminguid, mida rahastatakse 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 4 kohaselt tema omavahenditest, millele võivad olla liidetud intressitoetused EAFi vahenditest.

Käesoleva määruse teise osa rakendamise tulemusena ei teki komisjonil nõudeid ega kohustusi.

*Artikkel 52***Investeerimisrahastu kulukohustuste ja maksete eelarvestus**

EIP saadab 10. EAFi sisekokkuleppe kohaselt igal aastal enne 1. septembrit komisjonile 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 7 lõikes 1 osutatud kalkulatsiooni koostamiseks vajaliku kulukohustuste ja maksete prognoosi investeerimisrahastu toimingu, sealhulgas tema enda antavate intressitoetuste kohta. Vajaduse korral saadab EIP komisjonile kohustuste ja maksete ajakohastatud prognoosi. Prognooside edastamise kord määratletakse käesoleva määruse artikli 55 lõikes 4 osutatud halduslepingus.

*Artikkel 53***Investeeringisrahastu osamaksude haldamine**

1. Liikmesriigid tasuvad artikli 21 lõike 7 punktis b nimetatud ja nõukogu poolt kinnitatud osamaksud ilma saaja kuludeta EIP-le läbi erikonto, mille EIP avab investeeringisrahastu nimel vastavalt artikli 55 lõikes 4 sätestatud halduslepinguga ette nähtud üksikasjalikele eeskirjadele.
2. Välja arvatud juhul, kui nõukogu otsustab 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 5 kohase EIP-le hüvitise maksmise osas teisiti, lisatakse tulud, mille EIP saab lõikes 1 nimetatud erikontode krediteerimisest, täiendavalt investeeringisrahastule ning neid võetakse arvesse artiklis 21 osutatud osamaksunõuete puhul.
3. EIP teostab lõikes 1 nimetatud summade sularahahaldust vastavalt artikli 55 lõikes 4 sätestatud halduslepinguga ette nähtud üksikasjalikele eeskirjadele.
4. Investeeringisrahastut hallatakse vastavalt AKV-EÜ koostöölepingus, ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsuses, 10. EAFi sisekokkuleppes ja käesoleva määruse teises osas ette nähtud tingimustele.

*Artikkel 54***Hüvitis EIP-le**

EIP-le makstakse täielikku hüvitist investeeringisrahastu toimingute haldamise eest. Nõukogu otsustab EIP-le hüvitise maksmise allikate ja mehhanismide üle vastavalt 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 5 lõikele 4. Kõnealuse otsuse rakendusmeetmed lisatakse artikli 55 lõikes 4 sätestatud halduslepingule.

*Artikkel 55***Investeeringisrahastu rakendamine**

1. EIP poolt hallatavatest EAFi vahenditest rahastatavate rahastamisvahendite suhtes kohaldatakse EIP oma eeskirju.
2. Programmide või projektide puhul, mida kaasrahastavad liikmesriigid või nende täitevasutused ning mis vastavad 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 10 lõikes 1 ja ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsuse artiklis 83 ette nähtud ja rakendusmääruses sätestatud riikide koostööstrateegia ja programmdokumentide prioriteetidele, võib EIP delegerida investeeringisrahastu rakendamise ülesanded liikmesriikidele või nende täitevasutustele.
3. EIP avaldab investeeringisrahastust rahalise toetuse saajate nimed, välja arvatud juhul, kui selline avalikustamine võib kahjustada saaja ärihuve, järgides konfidentsiaalsuse ja turvalisuse ja eelkõige isikuandmete kaitse nõudeid. Avalikustamise kriteeriumide ja üksikasjalikkuse juures võetakse arvesse asjaomase majandusharu ja investeeringisrahastu olemuse eripärasid.
4. Käesoleva osa üksikasjalikud rakenduseeskirjad kehtestatakse liitu esindava komisjoni ja EIP vahelise halduslepinguga.

*Artikkel 56***Investeeringisrahastu aruandlus**

EIP teavitab komisjoni korrapäraselt investeeringisrahastu toimingutest, sealhulgas intressitoetustest, iga EIP-le tasutud osamaksunõude kasutamisest ning eelkõige kohustuste, lepingute ja maksete kvartalisummadest vastavalt artikli 55 lõikes 4 sätestatud halduslepinguga ette nähtud üksikasjalikele eeskirjadele.

*Artikkel 57***Investeeringisrahastu raamatupidamisarvestus, raamatupidamisaruanded ja aastaaruanne**

1. EIP peab investeeringisrahastu, sealhulgas tema rakendatavate ja EAFi vahenditest rahastatavate intressitoetuste kohta eraldi raamatupidamisarvestust, et tagada piisav kontrolljalg raha kõikide liikumiste kohta alates saamisest kuni väljamaksmiseni ning sellest edaspidi saadava tulu ning võimalike tagasimaksete kohta. EIP koostab vastavad raamatupidamisarvestuse eeskirjad ja meetodid vastavalt rahvusvahelistele raamatupidamisstandarditele ning teavitab nendest komisjoni ja liikmesriike.
2. Igal aastal saadab EIP nõukogule ja komisjonile aruande tema hallatavatest EAFi vahenditest rahastatavate toimingute rakendamise kohta, sealhulgas lõikes 1 osutatud eeskirjade ja meetodite kohaselt koostatud raamatupidamisaruanded ja artikli 44 lõikes 3 nimetatud andmed.

Nende dokumentide projektid esitatakse hiljemalt järgmise eelarveaasta 28. veebruariks ning lõplikud versioonid 30. juuniks, et komisjonil oleks võimalik neid kasutada artiklis 43 nimetatud raamatupidamisaruande koostamiseks vastavalt 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 11 lõikele 6. EIP esitab enda hallatavate vahendite kasutamise aruande komisjonile hiljemalt 31. märtsiks.

*Artikkel 58***EIP toimingute välisaudit ja eelarve täitmise kinnitamise menetlus**

Käesoleva osa kohaselt EIP hallatavatest EAFi vahenditest rahastatavate toimingute suhtes kohaldatakse auditi- ja eelarve täitmise kinnitamise menetlust, mis on EIP põhikirjaga ette nähtud selle kõikide toimingute puhuks. Kontrollikoja poolse auditeerimise üksikasjalikud eeskirjad on sätestatud EIP, komisjoni ja kontrollikoja vahelises kolmepoolses kokkuleppes.

KOLMAS OSA

ÜLEMINEKUSÄTTED*Artikkel 59***Intressitulu 8., 9. ja 10. EAFi vahenditelt**

8., 9. ja 10. EAFi vahenditelt kogunenud intressitulu jääk kantakse üle EAFi ning seda kasutatakse samal otstarbel kui 10. EAFi sisekokkuleppe artikli 1 lõikes 6 osutatud tulu. Sama kehtib 8., 9. ja 10. EAFiga seotud mitmesuguste tulude suhtes, nagu näiteks liikmesriikidelt nendes EAFidesse osamaksude tasumisega viivitamise puhul saadav viivisintress. EIP poolt hallatavatelt EAFi vahenditelt kogunev intress lisatakse investeeringisrahastule.

*Artikkel 60***Käesoleva määruse kohaldamine 8., 9. ja 10. EAFi raames tehtud toimingute suhtes**

Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse ka 8., 9. ja 10. EAFi rahastatavate toimingute suhtes, ilma et see mõjutaks kehtivaid juriidilisi kohustusi. Seda eeskirja ei kohaldata investeerimisrahastu suhtes.

*Artikkel 61***Osamaksude menetluse algus**

Käesoleva määruse artiklites 21–24 sätestatud liikmesriikide osamaksude menetlust kohaldatakse esimest korda 2016. aasta osamaksude suhtes. Kuni selle ajani kohaldatakse jätkuvalt määruse (EÜ) nr 215/2008 artikleid 57–61.”

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 568/2014,**18. veebruar 2014,****millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 305/2011 V lisa seoses ehitustoodete toimivuse püsivuse hindamise ja kontrollimisega**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta määrust (EL) nr 305/2011, millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 60 punkti e,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EL) nr 305/2011 artikli 28 kohaselt hinnatakse ja kontrollitakse ehitustoodete põhiomadustega seotud toimivuse püsivust vastavalt määruse (EL) nr 305/2011 V lisas sätestatud süsteemidele.
- (2) V lisa tuleks kohandada, et reageerida tehnika arengule, näha ette erisäte toodete kohta, millele on antud Euroopa tehniline hinnang, ning suurendada lisa kasutatavate kirjelduste ja tingimuste selgust, täpsust ja ühtsust vastavalt V lisa kohaldamisel saadud praktilistele kogemustele.
- (3) Kohandamine lihtsustaks tootjate tööd ning toimivuse püsivuse hindamisel ja kontrollimisel kolmandate isikute ülesandeid täitvate teavitatud asutuste tööd, vähendaks halduskoormust ja suurendaks selgust määruse (EL) nr 305/2011 tõlgendamisel, mõjutades seega soodsalt Euroopa ehitussektori kui terviku konkurentsivõimet.
- (4) Määruses (EL) nr 305/2011 on sätestatud, et tootja määrab kindlaks tootetüübi iga toote puhul, mida ta soovib turule lasta. Samuti ei eelda määruse (EL) nr 305/2011 loogika toote sertifitseerimise olemasolu; teavitatud asutused hindavad vaid ehitustoodete toimivust, mille püsivust tuleb seejärel sertifitseerida. Tootja ja teavitatud asutuste pädevuste lahusus tuleks V lisas paremini edasi anda, ilma et see nihutaks kõnealuste osalejate vahelist vastutust.
- (5) Kuna teavitatud asutused ei saa teha pidevat järelevalvet tehase tootmisohje üle ja praktikas seda ka ei tehta, tuleb viidata järelevalve püsivale iseloomule.
- (6) Ühtlustatud standarditega hõlmamata või täielikult hõlmamata ehitustoodete puhul võib Euroopa tehnilise hinnangu anda tehnilise hindamise asutus. Vastavalt määruse (EL) nr 305/2011 artikli 2 lõikele 13 sisaldab selline Euroopa tehniline hinnang juba ehitustoote põhiomadustega seotud toimivuse hinnangut. Hindamise õigsuse täiendav kontrollimine ei annaks mingit lisaväärtust, vaid põhjustaks tootjatele tarbetuid kulusid. Ettevõtte on juba taotlenud Euroopa tehnilisi hinnanguid ja neil on vaja õiguskindlust seoses ülesannetega, mida täidavad kolmandad isikud ehitustoodete toimivuse püsivuse hindamisel ja kontrollimisel.
- (7) Praeguse tava paremaks selgitamiseks tuleks kohandada teavitatud asutuste liike ja nende ülesannete kirjeldusi.

⁽¹⁾ ELT L 88, 4.4.2011, lk 5.

- (8) Tehniline kohandamine on vajalik seoses määruse (EL) nr 305/2011 V lisa 3. jaos osutatud mõistega „müra neelduvus”, et koostada hinnatavate põhiomaduste täpsem kirjeldus ja saavutada suurem ühtsus vastavates ühtlustatud tehnilistes kirjeldustes kasutatud terminoloogiaga.
- (9) Tootjad peaksid sujuva ülemineku tagamiseks saama edasi kasutada selliseid sertifikaate ja muid dokumente, mille teavitatud asutused on välja andnud kooskõlas määruse (EL) nr 305/2011 V lisaga enne käesoleva määruse jõustumist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 305/2011 V lisa asendatakse käesoleva määruse lisa tekstiga.

Artikkel 2

Sertifikaadid ja muud dokumendid, mille teavitatud asutused on välja andnud määruse (EL) nr 305/2011 V lisa kohaselt enne käesoleva määruse jõustumist, loetakse käesolevale määrusele vastavaks.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. veebruar 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

LISA

„V LISA

TOIMIVUSE PÜSIVUSE HINDAMINE JA KONTROLLIMINE

1. TOIMIVUSE PÜSIVUSE HINDAMISE JA KONTROLLIMISE SÜSTEEMID

Tootja koostab toimusdeklaratsiooni ja määrab kindlaks tootetüübi järgmiste toimivuse püsivuse hindamise ja kontrollimise süsteemide alusel.

1.1. Süsteem 1+

a) Tootja teostab:

- i) tehase tootmisohje;
- ii) tootmisettevõttes võetud proovide tootjapoolse edasise katsetamise vastavalt kindlaksmääratud katsetamisplaanile.

b) Teavitatud toote sertifitseerimisasutus teeb otsuse ehitustoote toimivuse püsivuse sertifikaadi väljaandmise, piiramise, peatamise või tühistamise kohta sertifitseerimisasutuse läbi viidud järgmiste hindamiste ja kontrollimiste tulemuste põhjal:

- i) ehitustoote toimivuse hindamine katsetuse (sealhulgas proovivõtt), arvutuse, tabelis esitatud väärtuste või tootekirjeldusdokumentide alusel;
- ii) tootmisettevõtte esmane ülevaatus ja tehase tootmisohje esmane ülevaatus;
- iii) tehase tootmisohje pidev järelevalve ja hindamine;
- iv) audit — teavitatud toote sertifitseerimisasutuse poolt tootmisettevõttes või tootmisettevõtte laoruumides võetud proovide katsetamine.

1.2. Süsteem 1

a) Tootja teostab:

- i) tehase tootmisohje;
- ii) tootmisettevõttes võetud proovide tootjapoolse edasise katsetamise vastavalt kindlaksmääratud katsetamisplaanile.

b) Teavitatud toote sertifitseerimisasutus teeb otsuse ehitustoote toimivuse püsivuse sertifikaadi väljaandmise, piiramise, peatamise või tühistamise kohta sertifitseerimisasutuse läbi viidud järgmiste hindamiste ja kontrollimiste tulemuste põhjal:

- i) ehitustoote toimivuse hindamine katsetuse (sealhulgas proovivõtt), arvutuse, tabelis esitatud väärtuste või tootekirjeldusdokumentide alusel;
- ii) tootmisettevõtte esmane ülevaatus ja tehase tootmisohje esmane ülevaatus;
- iii) tehase tootmisohje pidev järelevalve ja hindamine.

1.3. Süsteem 2+

a) Tootja teostab:

- i) ehitustoote toimivuse hindamise katsetuse (sealhulgas proovivõtt), arvutuse, tabelis esitatud väärtuste või tootekirjeldusdokumentide alusel;
- ii) tehase tootmisohje;
- iii) tootmisettevõttes võetud proovide tootjapoolse katsetamise vastavalt kindlaksmääratud katsetamisplaanile.

- b) Teavitatud tehase tootmisohje sertifitseerimisasutus teeb otsuse tehase tootmisohje vastavussertifikaadi väljaandmise, piiramise, peatamise või tühistamise kohta sertifitseerimisasutuse läbi viidud järgmiste hindamiste ja kontrollimiste tulemuste põhjal:
- i) tootmisettevõtte esmane ülevaatus ja tehase tootmisohje esmane ülevaatus;
  - ii) tehase tootmisohje pidev järelevalve ja hindamine.

1.4. Süsteem 3

- a) Tootja teostab tehase tootmisohje;
- b) teavitatud katselabor hindab toimivust katsetuse (tootja tehtud proovivõtu alusel), arvutuse, tabelis esitatud väärtuste või tootekirjeldusdokumentide alusel.

1.5. Süsteem 4

- a) Tootja teostab:
  - i) ehitustootete toimivuse hindamise katsetuse, arvutuse, tabelis esitatud väärtuste või tootekirjeldusdokumentide alusel;
  - ii) tehase tootmisohje.
- b) Teavitatud asutuste sekkumine ei ole ühegi ülesande puhul vajalik.

1.6. Ehitustooted, mille kohta on antud Euroopa tehniline hinnang

Süsteemide 1+, 1 ja 3 kohaseid ülesandeid täitvad teavitatud asutused ning süsteemide 2+ ja 4 kohaseid ülesandeid täitvad tootjad peavad ehitustootete kohta antud Euroopa tehnilist hinnangut käsitama toote toimivuse hindamisena. Seepärast ei tohi teavitatud asutused ja tootjad täita punkti 1.1 alapunkti b alapunktis i, punkti 1.2 alapunkti b alapunktis i, punkti 1.3 alapunkti a alapunktis i, punkti 1.4 alapunkti b ja punkti 1.5 alapunkti a alapunktis i osutatud ülesandeid.

2. TOIMIVUSE PÜSIVUSE HINDAMISE JA KONTROLLIMISEGA SEOTUD ASUTUSED

Arvestades ehitustoodete toimivuse püsivuse hindamise ja kontrollimisega seotud teavitatud asutuste ülesannet, eristatakse üksteisest järgmisi asutusi:

- 1) toote sertifitseerimise asutus: teavitatud asutus, millel on vajalik pädevus sertifitseerida toote toimivuse püsivust vastavalt VII peatükile;
- 2) tehase tootmisohje sertifitseerimise asutus: teavitatud asutus, millel on vajalik pädevus sertifitseerida tehase tootmisohjet vastavalt VII peatükile;
- 3) katselabor: teavitatud asutus, mis mõõdab, uurib, katsetab, arvutab või määrab muul viisil kindlaks ehitustoodete toimivust vastavalt VII peatükile.

3. HORISONTAALSED TEATED: PÕHIOMADUSED, MILLE PUHUL EI NÕUTA VIIDET ÜHTLUSTATUD TEHNILISELE KIRJELDUSELE

1. Tuletundlikkus;
  2. tulepüsivus;
  3. vastupidavus välisele tulele;
  4. akustiline toimivus;
  5. ohtlike ainete eraldumine.”
-

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 569/2014,**23. mai 2014,****millega muudetakse nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 1389/2011 ja kehtestatakse pärast nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 4 kohast uut eksportijat käsitlevat läbivaatamist Hiina Rahvavabariigist pärit trikloroisotsüanuurhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed ⁽¹⁾ (edaspidi „algmäärus“), eriti selle artikli 11 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

A. KEHTIVAD MEETMED

- (1) 2005. aasta oktoobris kehtestas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1631/2005 ⁽²⁾ (edaspidi „esialgne määrus“) Hiina Rahvavabariigist (edaspidi „Hiina RV“) pärit trikloroisotsüanuurhappe impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu. Tollimaksu määrad ulatusid 7,3 % kuni 42,6 %.
- (2) Rakendusmäärusega (EL) nr 855/2010 ⁽³⁾ muutis nõukogu esialgset määrust ja alandas dumpinguvastase tollimaksu ühe eksportiva tootja jaoks 3,2 %.
- (3) Pärast aegumise läbivaatamist algmääruse artikli 11 lõike 2 kohaselt kehtestas nõukogu rakendusmäärusega (EL) nr 1389/2011 ⁽⁴⁾ Hiina RVst pärit trikloroisotsüanuurhappe impordi suhtes lõplikud dumpinguvastased meetmed, mis koosnesid individuaalsest tollimaksust alates 3,2 % kuni 40,5 % ja jääktollimaksust 42,6 %.

B. PRAEGUNE MENETLUS**1. Läbivaatamise taotlus**

- (4) Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) sai 3. mail 2013 taotluse algmääruse artikli 11 lõike 4 kohase uue eksportijaga seotud läbivaatamise algatamiseks. Taotluse esitas ettevõtja Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd. (edaspidi „taotluse esitaja“), Hiina RVs registreeritud eksportiv tootja.
- (5) Taotluse esitaja väitis, et esialgse uurimisperioodi jooksul, s.o perioodil 1. aprillist 2003 kuni 31. märtsini 2004 (edaspidi „esialgne uurimisperiood“), ei eksportinud ta trikloroisotsüanuurhappet liitu.
- (6) Peale selle väitis taotluse esitaja, et ta ei ole seotud ühegi eksportiva tootjaga, kes toodab trikloroisotsüanuurhappet ja kelle suhtes on kehtestatud eespool nimetatud dumpinguvastased meetmed.
- (7) Taotluse esitaja väitis veel, et ta alustas trikloroisotsüanuurhappe eksportimist liitu pärast esialgse uurimisperioodi lõppu.

2. Uut eksportijat käsitleva läbivaatamise algatamine

- (8) Komisjon tutvus taotluse esitaja edastatud esmapilgul usutavate tõenditega, mida ta pidas piisavaks, et algatada läbivaatamine vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 4. Pärast nõuandekomiteega konsulteerimist ja liidu tootmis-
harule märkuste esitamiseks võimaluse andmist algatas komisjon määrusega (EL) nr 809/2013 ⁽⁵⁾ taotluse esitaja suhtes rakendusmääruse (EL) nr 1389/2011 läbivaatamise.

⁽¹⁾ ELT L 343, 22.12.2009, lk 51.⁽²⁾ ELT L 261, 7.10.2005, lk 1.⁽³⁾ ELT L 254, 29.9.2010, lk 1.⁽⁴⁾ ELT L 346, 30.12.2011, lk 6.⁽⁵⁾ ELT L 229, 28.8.2013, lk 2.

- (9) Määruse (EL) nr 809/2013 kohaselt tunnustati kehtetuks rakendusmäärusega (EL) nr 1389/2011 kehtestatud dumpinguvastane tollimaks taotluse esitaja toodetud ja liitu eksportimiseks müüdnud trikloroisotsüaanuurhappe impordi suhtes. Samal ajal anti tolliasutustele vastavalt algmääruse artikli 14 lõikele 5 korraldus astuda samme asjaomase impordi registreerimiseks.

3. Vaatlusalune toode

- (10) Käesolevas läbivaatamises vaadeldav toode on sama, mida on kirjeldatud esialgses määruses, st Hiina Rahvabariigist pärit CN-koodide ex 2933 69 80 ja ex 3808 94 20 alla kuuluv trikloroisotsüaanuurhappe ja sellest valmistatud tooted (tuntakse ka rahvusvahelise mittekaubandusliku nimetuse „sümkloseen” all) (edaspidi „vaatlusalune toode”).
- (11) Trikloroisotsüaanuurhappe on keemiatoodet, mida kasutatakse laialdaselt orgaanilise kloori baasil desinfektsioonivahendina ja pleegitusvahendina, eelkõige vee desinfitseerimiseks basseinides. Seda müüakse pulbrina, graanulitena, tablettidena ja laastudena. Kõikidel trikloroisotsüaanuurhappe vormidel ja sellest valmistatud toodetel on samad põhitunnused (keemiline koostis) ja omadused (desinfektsioonivahend) ning need on kõik nähtud ette sarnaseks kasutuseks, mistõttu neid käsitletakse ühe tootena.

4. Huvitatud isikud

- (12) Komisjon teavitas läbivaatamise algatamisest ametlikult taotluse esitajat, liidu tootmisharu ning eksportiva riigi esindajaid. Huvitatud isikutele anti võimalus oma seisukohad kirjalikult ja suuliselt teatavaks teha.
- (13) Uurimiseks vajaliku teabe saamiseks saatis komisjon taotluse esitajale turumajandusliku kohtlemise taotluse vormi ja küsimustiku ning sai ettenähtud tähtaja jooksul vastused. Komisjon soovis kontrollida kõiki uue eksportija staatuse ja dumpingumarginaali kindlakstegemiseks vajalikke andmeid. Taotluse esitaja valdustesse Hiina RVs tehti kontrollkäik.

5. Uurimisperiood

- (14) Dumpingu uurimine hõlmas ajavahemikku 1. augustist 2012 kuni 31. juulini 2013 (edaspidi „uurimisperiood”).

C. UURIMISE TULEMUSED

1. Uue eksportija vastavus tingimustele

- (15) Uurimine kinnitas, et taotluse esitaja ei olnud eksportinud vaatlusalust toodet esialgse uurimisperioodi jooksul ja et ta oli alustanud vaatlusaluse toote liitu eksportimist pärast nimetatud ajavahemikku.
- (16) Muude uue eksportija staatuse saamiseks vajalike tingimuste osas suutis taotluse esitaja tõendada, et tal ei olnud otseseid ega kaudseid sidemeid Hiina eksportivate tootjatega, kelle suhtes kohaldatakse vaatlusaluse toote osas kehtivaid dumpinguvastaseid meetmeid.
- (17) Sellest tulenevalt kinnitatakse, et taotluse esitajat tuleks käsitada uue eksportijana vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 4 ja seega tuleks tema jaoks määrata kindlaks individuaalne dumpingumarginaal.

2. Dumpinguhinnaga müük

Turumajanduslik kohtlemine

- (18) Vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile b määratakse Hiina RVst pärit impordi käsitlevates dumpinguvastastes uurimistes normaalväärtus kindlaks vastavalt algmääruse artikli 2 lõigetele 1–6 selliste eksportivate tootjate puhul, kes täidavad algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c kehtestatud tingimusi, st kelle puhul samasuguse toote valmistamine ja müük toimuvad tõestatud turumajanduse tingimustes.
- (19) Need tingimused on kokkuvõtlikult järgmised:
- majandustegevust käsitlevad otsused tehakse lähtuvalt turusituatsioonist ja riigi märkimisväärse sekkumiseta ning kulud peegeldavad turuväärtust;
  - äriühingutel on üks selge peamiste raamatupidamisdokumentide kogum, mida auditeeritakse sõltumatult kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega ning kohaldatakse kõikidel eesmärkidel;

- puuduvad varasemale mitteturumajanduslikule süsteemile iseloomulikud märkimisväärsed moonutused;
  - pankroti- ja asjaõigusseadused tagavad stabiilsuse ja õiguskindluse;
  - vahetuskursside ümberarvestus toimub turukursside alusel.
- (20) Uurimise käigus tehti kindlaks, et taotluse esitaja raamatupidamisdokumendid ei olnud kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega ja et seetõttu ei vasta tema raamatupidamistavad teisele tingimusele. Eelkõige ei kajastanud taotluse esitaja raamatupidamises juhtkonnale mõeldud soodustuste kava rakendamist kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega.
- (21) Selle tagajärjel ei kajastanud bilanss äriühingu finantsseisundit tõeselt ning kasumiaruanne ja rahavoogude aruanne sisaldasid põhjendamata finantseerimiskulusid.
- (22) Nendele kaalutlustele tuginedes ei saa taotluse esitajale võimaldada turumajanduslikku kohtlemist.
- (23) Taotluse esitajale ja teistele huvitatud isikutele anti võimalus eespool esitatud järeldusi kommenteerida.
- (24) Taotluse esitaja märkis, et soodustuste kava hakatakse kajastama 2013. aastal, et sellel ei ole seost 2012. aasta bilansiga ja et 2012. aastal ei olnud veel selge, milline see kava olema saab. Taotluse esitaja väitis, et soodustuste kava sisu määratakse kindlaks vastavalt audiitorite soovitudele, kes tegelevad praegu 2013. aasta raamatupidamise auditeerimisega, ja et soodustused võivad olla tasu, laenu pealt makstava intressi või kvaasi-osaluse kujul.
- (25) Soodustuste kava loodi lepinguga äriühingu ja selle juhtkonna vahel 2012. aastal. Seda ei mainitud aga 2012. aasta auditeeritud raamatupidamisaruandes, isegi mitte finantsaruande lisades. Ka 2013. majandusaasta jooksul ei tehtud soodustuste kava kohta raamatupidamiskannet kuni uurimise alguseni (2013. aasta novembris).
- (26) Soodustuste kava raamatupidamisaruandes kajastamata jätmine on tõsine probleem. Näiteks uurimisperioodi lõpus, 31. juulil 2013 koostatud proovibilansis olid kohustused oluliselt alakajastatud, kuna juhtkonna liikmete lubatud laenude summa oleks kohustuste kogumahtu suurendanud 14 % võrra. Lisaks sisaldab 2013. aasta kasumiaruanne finantseerimiskulusid, millel ei ole õiguslikku alust, kuna soodustuste kavale vastavat sissetulevat rahavoogu ei olnud ja sellest hoolimata maksti 2013. aastal tegelikult intressi. Selle tagajärjel on 2013. aasta finantseerimiskulud üheksa korda suuremad kui 2012. aasta aruandes kajastatud kulud. See tähendab, et raamatupidamisaruandes esitatud finantsteave ei andnud äriühingu finantsseisundist usaldusväärset ja tõest ülevaadet.
- (27) Samuti tuleks märkida, et soodustuste kava sisu ja selle kajastamine raamatupidamisaruandes ei saa sõltuda sellest, millisenä audiitor seda määratleb, ning et selle kirjendamine peaks toimuma nõuetekohaselt ja õigeaegselt, mitte tagantjärele. Seetõttu tuleb soodustuste kavaga seotud finantsseisundi ja voogude ebakorrektnet kajastamine lugeda rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega vastuolus olevaks.
- (28) Vastusena komisjoni järelduste teatavakstegemisele kordas taotluse esitaja oma taotlust, et talle võimaldataks turumajanduslikku kohtlemist, ilma ühtegi uut argumenti esitamata. Seepärast kinnitatakse turumajandusliku kohtlemise määramise käigus tehtud järeldused.

Normaalväärtus

- (29) Vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile a tuleb mitteturumajanduslike riikide puhul ning ulatuses, mil turumajanduslikku kohtlemist ei saa kohaldada, siirderiikide puhul normaalväärtus määrata võrdlusriigis kehtivate hindade või arvestusliku väärtuse põhjal.
- (30) Määruses (EL) nr 809/2013 on märgitud, et juhul, kui taotluse esitajale ei võimaldata turumajanduslikku kohtlemist, kavatses komisjon kasutada tema puhul normaalväärtuse määramiseks võrdlusriigina Jaapanit, nagu seda tehti ka uurimise käigus, mille tulemusena kehtestati esialgse määrusega meetmed.
- (31) Huvitatud isikutel paluti esitada oma märkused Jaapani sobivuse kohta võrdlusriigina ja nad ei esitanud märkusi. Komisjon loetis ühendust ka tootjatega Ameerika Ühendriikides, kuid neid ei õnnestunud koostöösse kaasata. Seetõttu loetakse Jaapan võrdlusriigina sobivaks. Üks tootja Jaapanis nõustus koostööd tegema ja esitas taotletud teabe.

- (32) Vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 2 uuris komisjon kõigepealt, kas Jaapani tootja omamaine trikloroisotsüaanuurhappe müük sõltumatutele klientidele on representatiivne. Seoses sellega leiti, et niisuguse müügi kogumaht võrdub vähemalt 5 % taotluse esitaja liitu suunatud eksportmüügi kogumahust.
- (33) Seejärel uuris komisjon, kas koostööd tegeva Jaapani tootja oma riigis müüdava trikloroisotsüaanuurhappe mõned liigid on taotluse esitaja poolt liitu ekspordiks müüdava trikloroisotsüaanuurhappe liikidega piisavalt võrreldavad. Komisjon tegi kindlaks trikloroisotsüaanuurhappe liigid, mis olid identsed või otseselt võrreldavad liikidega, mida taotluse esitaja müüs ekspordiks liitu. Kindlaks tehti ka asjaolu, et Jaapani äriühing müüb neid trikloroisotsüaanuurhappe liike tulutoovalt tavapärase äritegevuse käigus ja et nende omamaiseid müügihindu võib normaalväärtuse kindlakstegemisel arvesse võtta.
- (34) Seetõttu tugines normaalväärtus võrreldavaks loetud trikloroisotsüaanuurhappe toote liikide tegeliku omamaise müügihinna kaalutud keskmisele.

Ekspordihind

- (35) Kuna vaatlusalust toodet eksporditi otse liidu sõltumatutele klientidele, määrati ekspordihind kooskõlas algmääruse artikli 2 lõikega 8, st tegelikult liitu ekspordimisel makstud või makstava hinna alusel.

Võrdlus

- (36) Normaalväärtust ja ekspordihindu võrreldi tehases hankimise tasandil ja samal kaubandustasandil. Normaalväärtuse ja ekspordihinna õiglase võrdluse tagamiseks võeti algmääruse artikli 2 lõike 10 järgi arvesse tegurite erinevust, mis mõjutab hindade võrreldavust. Selleks jäeti nii Hiina ekspordihindadest kui ka koostööd tegeva Jaapani tootja omamaistest müügihindadest välja transpordi- ja pakendamiskulud.

Dumpingumarginaal

- (37) Nagu on sätestatud algmääruse artikli 2 lõikes 11, määrati dumpingumarginaal kindlaks vaatlusaluse toote liikide kaupa kaalutud keskmise normaalväärtuse ja vastava tooteliigi kaalutud keskmise ekspordihinna võrdlemise teel. Võrdlus näitas dumpingu esinemist.
- (38) Taotluse esitaja dumpingumarginaal, väljendatud protsendina vabast netohinnast liidu piiril oli 32,8 %.

D. LÄBIVAADATAVATE MEETMETE MUUTMINE

- (39) Uurimise järeldusi silmas pidades ja väiksema tollimaksu reeglit arvesse võttes leitakse, et taotluse esitaja suhtes tuleks kehtestada lõplik dumpinguvastane meede, mis vastaks tuvastatud dumpingumarginaali tasemele, mis on käesoleval juhul madalam kui esialgse uurimise käigus tuvastatud kahjumarginaal.

E. REGISTREERIMINE

- (40) Eespool nimetatud uurimistulemustest lähtudes kehtestatakse taotluse esitajale tagasiulatava jõuga dumpinguvastane tollimaks sellise vaatlusaluse toote impordi suhtes, mis kuulus registreerimisele vastavalt määruse (EL) nr 809/2013 artiklile 3.

F. MEETMETE TEATAVAKSTEGEMINE JA KEHTIVUS

- (41) Asjaomastele isikutele tehti teatavaks olulised faktid ja kaalutlused, mille põhjal kavatseti taotluse esitajalt pärit trikloroisotsüaanuurhappe impordi suhtes kehtestada muudetud lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõuda see tollimaks registreeritud impordilt tagasiulatavalt sisse. Taotluse esitaja esitas oma märkused, kuid nagu eespool selgitatud, ei olnud need eelkirjeldatud järelduste muutmiseks asjakohased.
- (42) Käesolev läbivaatamine ei mõjuta kuupäeva, mil rakendusmäärusega (EL) nr 1389/2011 kehtestatud meetmed kaotavad kehtivuse.

G. KOMITEE ARVAMUS

- (43) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas algmääruse artikli 15 lõike 1 kohaselt asutatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÖTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Rakendusmääruse (EL) nr 1389/2011 artikli 1 lõikes 2 esitatud tabelisse lisatakse järgmine rida:

Äriühing	Dumpinguvastase tollimaksu määr	TARICi lisakood
Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd	32,8 %	A998

2. Rakendusmääruse (EL) nr 1389/2011 artikli 1 lõike 3 kohaselt kohaldatakse individuaalset tollimaksumäära tingimusele, et liikmesriikide tollile esitatakse kõnealuse määruse lisas sätestatud nõuetele vastav kehtiv faktuurarve. Kui sellist arvet ei esitata, kohaldatakse rakendusmääruse (EL) nr 1389/2011 artikli 1 lõikes 2 esitatud tabelis nimetatud „kõigi teiste äriühingute” suhtes kohaldatavat dumpinguvastase tollimaksu määra.

Kehtestatud tollimaksuga maksustatakse tagasiulatuvalt ka vaatlusaluse toote import, mis on registreeritud vastavalt määruse (EL) nr 809/2013 artiklile 3. Selle impordi suhtes ei kohaldata faktuurarve esitamise tingimust, kuna see oli registreeritud.

Tolliasutused peavad käesolevaga lõpetama Hiina Rahvavabariigist pärit, ettevõtte Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd toodetud ja liitu ekspordiks müüdüd vaatlusaluse toote impordi registreerimise.

3. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel, 23. mai 2014

Komisjoni nimel
president
 José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 570/2014,**26. mai 2014,****teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit rasvalkoholide ja nende segude impordi käsitleva dumpinguvastase uurimise osalise taaslustamise lõpetamise kohta**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed ⁽¹⁾ (edaspidi „algmäärus“), eriti selle artikli 9 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

A. KEHTIVAD MEETMED

- (1) Nõukogu on kehtestanud rakendusmäärusega (EL) nr 1138/2011 ⁽²⁾ (edaspidi „lõplik määrus“) teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit rasvalkoholide ja nende segude impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu. Lõplikule määrusele eelnes komisjoni määrus (EL) nr 446/2011, ⁽³⁾ millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit rasvalkoholide ja nende segude impordi suhtes (edaspidi „ajutine määrus“). Järeldusi, mis viisid lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamiseni, nimetatakse edaspidi „esialgse uurimise järeldusteks“.
- (2) 21. jaanuaril 2012 esitasid PT Ecogreen Oleochemicals (Indoneesias paiknev rasvalkoholide ja nende segude eksportiv tootja), Ecogreen Oleochemicals (Singapur) Pte. Ltd ja Ecogreen Oleochemicals GmbH (edaspidi ühise nimetusega „Ecogreen“) üldkohtule taotluse (kohtuasi T-28/12), milles taotleti lõpliku määruse tühistamist Ecogreeni suhtes kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu osas. Ecogreen vaidlustas kohanduse, mis oli tehtud algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i alusel ekspordihinnas selleks, et võrrelda ekspordihinda äriühingu normaalväärtusega.
- (3) Üldkohus tühistas kohtuasjas T-249/06 (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) versus Euroopa Liidu Nõukogu) seoses äriühinguga Interpipe NTRP VAT määruse (EÜ) nr 954/2006 artikli 1 muu hulgas hinnangu ilmse vea tõttu, mis oli tekkinud artikli 2 lõike 10 punkti i alusel kohanduse tegemisel, ja seoses äriühinguga Interpipe Niko Tube ZAT muudel põhjustel. 16. veebruaril 2012 lükkas Euroopa Kohus nõukogu ja komisjoni esitatud apellatsioonkaebuse tagasi (liidetud kohtuasjad C-191/09 P ja C-200/09 P).
- (4) Arvestades, et vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 10 punktile i tehtud kohandusele olid Ecogreeniga seotud faktilised asjaolud samasugused nagu äriühingu Interpipe NTRP VAT puhul, leiti, et on asjakohane arvutada Ecogreeni dumpingumarginaal uuesti, tegemata artikli 2 lõike 10 punkti i alusel kohandust.
- (5) Seepärast avaldati 21. detsembril 2012 nõukogu 11. detsembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1241/2012, ⁽⁴⁾ millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 1138/2011, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit rasvalkoholide ja nende segude impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks, ning mida kohaldatakse tagasiulatuvalt 12. novembrist 2011 (edaspidi „muutmismäärus“).
- (6) Selles määruses Ecogreeni suhtes kindlaks tehtud dumpingumarginaal oli algmääruse artikli 9 lõike 3 kohaselt miinimumtasemel. Seetõttu lõpetati Ecogreeni suhtes uurimine meetmeid kehtestamata. Üldkohus otsustas seejärel 9. aprillil 2013, et otsus lagi üle kohtuasjas T-28/12 ei ole vajalik.
- (7) Ehkki kõigi teiste India, Indoneesia ja Malaisia eksportivate tootjate suhtes jäid tollimaksud kehtima, tuleks esialgse uurimise järeldusi, eriti dumpinguhinnaga impordi kahjulikku mõju hinnata muutmismääruses sisalduvaid dumpingu kohta tehtud uusi järeldusi silmas pidades.

⁽¹⁾ ELT L 343, 22.12.2009, lk 51.⁽²⁾ ELT L 293, 11.11.2011, lk 1.⁽³⁾ ELT L 122, 11.5.2011, lk 47.⁽⁴⁾ ELT L 352, 21.12.2012, lk 1.

B. ESIALGSE UURIMISE JÄRELDUSTE UUESTI HINDAMINE**1. Uuesti hindamise raamistik**

- (8) Teade teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast (edaspidi „asjaomased riigid“) pärit rasvalkoholide ja nende segude importi käsitleva dumpinguvastase uurimise osalise taasalustamise kohta avaldati 28. veebruaril 2013⁽¹⁾ (edaspidi „taasalustamine“). Teates on märgitud, et taasalustamise raames uuriti üksnes äsja kehtestatud dumpingumarginaalide võimalikku mõju järeldustele, mis on seotud eeskätt esialgse uurimise käigus kindlaks tehtud kahju ja põhjuslike seostega (edaspidi „kordusuurimine“).
- (9) Komisjon teavitas ametlikult kõiki teadaolevalt asjast huvitatud eksportivaid tootjaid, importijaid ja kasutajaid ning liidu tootmisharu uurimise osalisest taasalustamisest. Huvitatud isikutele anti võimalus teha oma seisukohad kirjalikult teatavaks ja taotleda ärakuulamist teates sätestatud tähtaja jooksul.
- (10) Mitu huvitatud isikut väitis, et on ebaselge, millisel seaduslikul alusel komisjon esialgset uurimist taasalustas ning milliseid andmeid on komisjonil kavas koguda asjaolude kindlakstegemiseks ja järeldustele jõudmiseks praeguse kordusuurimise käigus.
- (11) Ühtlasi väitsid huvitatud isikud, et puudub selgus, mis tüüpi uurimine algatati, milline on selle lõpptulemus seoses lõplike meetmete tasemega, millist perioodi käsitletakse ning milliseid esialgse uurimise aspekte ümber hinnatakse.
- (12) Meenutatakse, et taasalustamise tingis paratamatult muutmismäärus, mis omakorda tulenes üldkohtu järeldustest kohtuasjas T-249/06 (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) versus Euroopa Liidu Nõukogu).
- (13) Meenutatakse, et esialgse uurimise käigus vältas uurimisperiood 1. juulist 2009 kuni 30. juunini 2010. Kahju hindamine käsitles ajavahemikku 1. jaanuarist 2007 kuni uurimisperioodi lõpuni ning sellele osutati kui „vaatlusalusele perioodile“.
- (14) Praeguses kordusuurimises vaadeldakse sama uurimisperioodi ning sama vaatlusalust perioodi. Nimetatud perioodide kohta esialgse uurimise käigus tehtud järeldusi kahju ja põhjuslike seoste kohta hinnatakse ümber Indoneesia eksportijate suhtes äsja muutmismääruses kehtestatud dumpingumarginaale silmas pidades.
- (15) Täpsemalt, nagu on märgitud ka taasalustamist käsitlevas teates, on praeguse kordusuurimise eesmärk teha kindlaks, kas ühe Indoneesia eksportiva tootja suhtes kehtestatud miinimumtasemega dumpingumarginaal ning muutmismäärusega sätestatud muutus teiste Indoneesia äriühingute dumpingumarginaalide tasemes võivad mõjutada esialgse uurimise järeldusi kahju ja põhjuslike seoste kohta.
- (16) Kordusuurimise tulemused on esitatud allpool. Nagu esialgse uurimise puhul, on teatavad andmed ja teave esitatud võrdlusaluse põhjal, et säilitada eeskätt algselt esitatud andmete konfidentsiaalsust.

2. Vaatlusalune toode ja samasugune toode

- (17) Tuletatakse meelde, et vaatlusalune toode on sama, mis esialgses uurimises määratletud, nimelt Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit küllastunud rasvalkoholid, mille süsinikuaehela pikkus on C8, C10, C12, C14, C16 või C18 (välja arvatud hargahelaga isomeerid), sealhulgas individuaalsed küllastunud rasvalkoholid ja segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuaehelaid pikkusega C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 (mida üldiselt liigitatakse C8–C10 alla), ning segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuaehelaid pikkusega C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 (mida üldiselt liigitatakse C12–C14 alla), ning segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuaehelaid pikkusega C16–C18, ja mida praegu liigitatakse CN-koodide ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00 alla (edaspidi „rasvalkohol“).
- (18) Muutmismääruse järeldused ei mõjuta esialgse uurimise käigus tehtud järeldusi vaatlusaluse toote ja samasuguse toote kohta.

3. Dumpinguhinnaga müük

- (19) Nagu märgitud muutmismääruse põhjenduses 7, vaadati läbi kõikide Indoneesia äriühingute suhtes kehtivad dumpingumarginaalid, välja arvatud Indoneesia teise eksportiva tootja puhul, kelle individuaalne dumpingumarginaal põhineb koostööd teinud Indoneesia eksportivate tootjate kõrgeimal dumpingumarginaalil, et võtta arvesse Ecogreeni jaoks uuesti arvatud dumpingumarginaali.

⁽¹⁾ ELT C 58, 28.2.2013, lk 24.

- (20) Muutmismäärus ei mõjutanud lõpliku määruse põhjenduses 23 India eksportivatele tootjatele kehtestatud dumpingumarginaale ega põhjenduses 55 Malaisia eksportivatele tootjatele kehtestatud dumpingumarginaale.
- (21) Nagu märgitud muutmismääruse põhjenduses 6, määrati Ecogreeni dumpingumarginaaliks vähem kui 2 %, mis on seega alla algmääruse artikli 9 lõikega 3 ette nähtud minimaalse piirmäära. Kõnealuse eksportiva tootja impordi liitu tuleks seega kordusuurimisel käsitleda dumpinguvaba impordina.
- (22) Nimetatud Indoneesia eksportiva tootja dumpinguvaba impordi maht, hind ja turuosa muutusid vaatlusalusel perioodil vastavalt alltoodud tabelile. Nagu märgitud põhjenduses 16, on andmed esitatud võrdlusaluse kujul.

Import	2007	2008	2009	Uurimisperiood
Tonni				
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	110	107	115
Δ % aastas		9,6	- 2,3	7,5
Turuosa				
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	107	110	113
Δ % aastas		6,8	2,9	2,8
Keskmine hind eurodes tonni kohta				
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	110	91	91
Δ % aastas		9,9	- 17,0	0,2

Allikas: küsimustiku vastused.

- (23) Nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 70 esitatud tabelis, mida on kinnitatud lõpliku määruse põhjenduses 64, ning eespool olevas tabelis, näitas uurimine, et dumpinguvaba import moodustas piiratud osa asjaomaste riikide koguimpordist ning kasvas vaatlusaluse perioodi vältel proportsionaalselt vähem kui dumpinguhinnaga import. Dumpinguvaba import moodustas 2007. aastal tõepoolest ligikaudu 15–18 % asjaomaste riikide koguimpordist ning uurimisperioodil vaid ligikaudu 10–13 %.
- (24) Kordusuurimisest nähtub, et Ecogreeni dumpinguvaba impordi keskmised hinnad vähenesid vaatlusalusel perioodil 9 %, kuid püsisid stabiilsena 2009. aasta ja uurimisperioodi vahel.

4. Kahju

4.1. Liidu toodang ja liidu tootmisharu

- (25) Kordusuurimine ei mõjuta lõpliku määruse põhjendustes 57–61 esitatud järeldusi liidu toodangu ja liidu tootmisharu kohta ja need järeldused kinnitatakse.

4.2. Liidu tarbimine

- (26) Ajutise määruse põhjendustes 64–66 esitatud järeldustele, mida kinnitas lõpliku määruse põhjendus 62, mõju puudub. Nagu alljärgnevast tabelist näha võib, oli rasvalkoholide tarbimine liidus küllaltki stabiilne ning kasvas vaatlusaluse perioodi jooksul vaid 2 %. Nagu märgitud ajutise määruse põhjenduses 64, esitati tarbimist käsitlev teave võrdlusaluse kujul, et säilitada andmete konfidentsiaalsust.

Tarbimine	2007	2008	2009	Uurimisperiood
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	102	97	102
Δ % aastas		2,2	- 4,8	4,6

4.3. Asjaomastest riikidest pärit import liitu ja hinna allalöömine

4.3.1. Dumpinguhinnaga impordi kumulatiivne hindamine

- (27) Sarnaselt esialgse uurimisega vaadeldi, kas dumpinguhinnaga impordi kumulatiivne hindamine kolme asjaomase riigi puhul on endiselt põhjendatud algmääruse artikli 3 lõike 4 sätete kohaselt, võttes arvesse Indoneesia eksportivate tootjate korrigeeritud dumpingumarginaale põhjendustes 19 ja 21.
- (28) Meenutatakse, et algmääruse artikli 3 lõikes 4 on sätestatud, et kui dumpinguvastast uurimist kohaldatakse samaaegselt toote impordi suhtes, mis pärineb rohkem kui ühest riigist, hinnatakse sellise impordi mõju kumulatiivselt ainult sel juhul, kui on kindlaks tehtud, et: a) igast riigist pärineva impordi puhul kindlaks määratud dumpingumarginaal on suurem kõnealuse määruse artikli 9 lõikes 3 määratletud miinimumtasemest ning et igast kõnesolevast riigist pärit impordi maht ei ole tähtsusetu; ja b) impordi mõju kumulatiivne hindamine on importtoodete vahelise konkurentsi tingimusi ning importtoodete ja samasuguste liidu toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvesse võttes asjakohane.
- (29) Järeldused dumpinguhinnaga impordi mahu ja hinna kohta iga asjaomase riigi puhul ning vaatlusalust perioodi arvestades hinnati ümber. Impordikogusega seotud teave, mida kasutati lõpliku määruse põhjenduse 63 punkti b tabelis esitatud keskmiste hindade määramiseks, jäävad Malaisia ja India puhul muutmata. Indoneesiat käsitlevad andmed vaadati läbi, et võtta arvesse põhjenduses 21 nimetatud asjaolu, et üks eksportiv tootja ei müünud oma tooteid liidu turule enam dumpinguhinnaga. Asja kehtestatud dumpinguhinnaga import muutus vastavalt alljärgnevale tabelile. Nagu on märgitud põhjenduses 16, esitatakse impordikogust käsitlev teave võrdlusaluse kujul iga asjaomase riigi kohta eraldi.

Dumpinguhinnaga impordi maht	2007	2008	2009	Uurimisperiood
Malaisia				
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	161	141	137
Δ % aastas		61,4	- 12,5	- 2,9
India				
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	118	104	143
Δ % aastas		18,2	- 11,8	37,5
Indoneesia				
Võrdlusalus: 2008 = 100		100	142	168
Δ % aastas			42,1	17,9

- (30) Uurimine näitas, et dumpinguhinnaga impordi kogus iga asjaomase riigi puhul oli uurimisperioodil märkimisväärne ning et dumpinguhinnaga impordi kogus liidu turul jäi märkimisväärseks vaatlusalusel perioodil ja eriti uurimisperioodil. Asjaolu, et ühe Indoneesia eksportiva tootja puhul muutmismääruse kohaselt dumpingut ei tuvastatud, ei muuda seda järeldust.
- (31) Dumpinguhinnaga impordi hinnakujundust käsitlevad järeldused hinnati iga asjaomase riigi ja vaatlusaluse perioodi puhul samuti ümber ning need on esitatud alljärgnevas tabelis. Lõpliku määruse põhjenduse 63 punkti b tabelis esitatud keskmised hinnad jäävad Malaisia ja India puhul muutmata. Indoneesiat käsitlevad andmed vaadati läbi, et võtta arvesse põhjenduses 21 nimetatud asjaolu, et üks tootja ei ekspordid dumpinguhinnaga tooteid liidu turule. Nagu on märgitud põhjenduses 16, esitatakse dumpinguhinnaga eksportiva Indoneesia tootja hindasid käsitlev teave võrdlusaluse kujul.

Import Eurostati andmetel (asjaomase toote ja dumpinguhinnaga impordi kohta)	2007	2008	2009	Uurimisperiod
Keskmine hind (eurodes tonni kohta) Malaisias	911	944	799	857
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	104	88	94
Δ % aastas		3,6	- 15,4	7,3
Keskmine hind (eurodes tonni kohta) Indias	997	1 141	897	915
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	114	90	92
Δ % aastas		14,4	- 21,4	2,1
Keskmine hind (eurodes tonni kohta) Indoneesias				
Võrdlusalus: 2008 = 100		100	70	72
Δ % aastas			- 30,0	2,6

Allikas: Eurostati andmed ja küsimustike vastused.

- (32) Uurimine näitas, et kui välja arvata 2007. aasta, mil impordi Indoneesias ei olnud, jäi Indoneesia eksportivate tootjate hinnakujundus peaaegu samaks, nagu esialgse uurimise puhul. Seega võib kinnitada lõpliku määruse põhjenduse 63 punktis b tehtud järeldust, et asjaomaste riikide hinnakujundus ja hinnadiinamika olid suuresti sarnased eeskätt uurimisperiodil. Asjaolu, et ühe Indoneesia eksportiva tootja puhul muutmismääruse kohaselt dumpingut ei tuvastatud, ei muuda seda järeldust.
- (33) Lisaks sellele jäävad kehtima ajutise määruse põhjenduses 127 tehtud ning lõpliku määruse põhjenduses 122 kinnitust leidnud järeldused selle kohta, et asjaomaste riikide suhtes kehtestatud kahju kõrvaldamise tasemed olid minimaalsest 2 % piirmäärast tunduvalt kõrgemal. Lisaks analüüsiti iga asjaomase riigi puhul müügikanaleid ja hinnasuundumisi ja leiti, et need on sarnased, nagu näitab eespool olev tabel. Asjaomastest riikidest imporditud toodete hinnad järgisid pärast 2008. aasta tippaset langustendentsi ning olid, nagu uurimine näitas, globaalsel tasandil eriti madalad, võrreldes liidu tootmisharu keskmiste hindadega.
- (34) Allolevast tabelist võib näha, et igast asjaomastest riigist pärit dumpinguhinnaga impordi turuosa tervikuna suurenes vaatlusaluse perioodi vältel. Nagu on märgitud põhjenduses 16, esitatakse teave võrdlusalusel kujul.

Dumpinguhinnaga impordi turuosa	2007	2008	2009	Uurimisperiod
Malaisia				
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	157	145	135
Δ % aastas		57	- 8	- 7
India				
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	115	107	141
Δ % aastas		15	- 7	31
Indoneesia				
Võrdlusalus: 2008 = 100		100	142	168
Δ % aastas			50	13

- (35) Eespool esitatud asjaolude ja kaalutluste põhjal nähtub kordusuurimisest, et esialgse uurimise järeldused kumulatsiooni kohta on jäänud kehtima. Seega võib väita, et algmääruse artikli 3 lõikes 4 esitatud tingimused asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordi kumulatiivse hindamise kohta on endiselt täidetud. Asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordi mõju võib seega kahju ja põhjuslikke seoseid käsitleva kordusuurimise seisukohast hinnata ühiselt.

4.3.2. Dumpinguhinnaga impordi maht, hind ja turuosa

- (36) Selleks, et määrata kindlaks liidu turule jõudnud dumpinguhinnaga impordi kumulatiivne tase vaatlusalusel perioodil, võetakse arvesse asjaolu, et muutmismäärus kinnitas dumpingu olemasolu kõigi Indoneesia eksportivate tootjate puhul, välja arvatud Ecogreen. Nende eksporti võib pidada dumpinguks ja seega kehtivad selle suhtes dumpinguvastased tollimaksud.
- (37) Ühtlasi on kordusuurimises võetud arvesse asjaolu, et esialgse uurimise põhjal kehtestatud dumpingumarginaalid kõikide India ja Malaisia eksportivate tootjate suhtes jäävad muutumatuks ning et nende impordi võib pidada dumpinguks, mille suhtes kehtivad dumpinguvastased tollimaksud.
- (38) Asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordi mahtu on kohandatud, lahutades sellest ühelt Indoneesia tootjalt pärineva dumpinguvaba impordi mahu, nagu märgitud põhjenduses 29.
- (39) Eelnevat arvesse võttes korrigeeritakse alljärgnevalt ajutise määruse põhjenduses 70 nimetatud ja lõpliku määruse põhjenduses 64 kinnitust leidnud andmeid ning ajutise määruse põhjendustes 71–73 sisalduvaid järeldusi, mis käsitlevad dumpinguhinnaga impordi hindamist vaatlusalusel perioodil, nagu on kinnitatud lõpliku määruse põhjenduses 65. Nagu on märgitud põhjenduses 16, esitatakse impordi kogumahtu ja dumpinguhinnaga impordi turuosa käsitlev teave võrdlusaluse kujul.

Asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga import	2007	2008	2009	Uurimisperiood
Tonni				
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	167	155	165
Δ % aastas		67,0	- 7,3	6,5
Turuosa				
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	163	159	162
Δ % aastas		62,7	- 2,3	1,8
Dumpinguhinnaga impordi keskmine hind eurodes tonni kohta	931	1 007	827	878
Võrdlusalus: 2007 = 100	100	108	89	94
Δ % aastas		8,2	- 17,9	6,1

Allikas: Eurostati andmed ja küsimustike vastused

- (40) Asjaomastest riikidest pärit ning kordusuurimise käigus kindlaks tehtud dumpinguhinnaga impordi maht suurenes vaatlusaluse perioodi jooksul märkimisväärselt ehk 65 %. Kasv oli suurim 2007–2008, kui import suurenes 67 %. Import vähenes seejärel pisut 2009. aastal, kuid suurenes uurimisperioodi jooksul jälle peaaegu 2008. aasta tasemeni.
- (41) Asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordi korrigeeritud keskmised hinnad kõikisid vaatlusaluse perioodi jooksul märkimisväärselt, näidates üldist 6 % langust. Väärrib aga märkimist, et 2008. aasta ja uurimisperioodi vahel oli langus koguni 14 %. Kogu vaatlusaluse perioodi vältel olid asjaomaste riikide keskmised impordihinnad alati madalamad kui muu maailma hinnad ja löid alla ka liidu tootmisharu hinnad, mille tulemuseks oli seega dumpinguhinnaga impordi turuosa suurenemine.

- (42) Asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordi turuosa suurenes vaatlusaluse perioodi jooksul märkimisväärselt ehk 62 %. Suurim tõus toimus 2007.–2008. aastal. Import vähenes pisut majanduskriisi ajal, mis vähendas 2008.–2009. aastal asjaomaste riikide turuosa 4 % võrra, kuid seejärel taastasid nad turuosa vaatlusaluse perioodi lõpuks.
- (43) Ecogreenilt pärineva dumpinguvaba impordi väljajätmine ei muuda seega mingil moel esialgse uurimise järeldusi dumpinguhinnaga impordi mahu, hinna ja turuosa suhtes ning need järeldused on seega kinnitatud.

4.3.3. Hinna allalöömine

- (44) Meenutatakse, et esialgse uurimise käigus kindlaks tehtud hinna allalöömise vahemikke on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 74 ja 75 ning kinnitatud lõpliku määruse põhjenduses 67. Muutmismäärus ei mõjutanud iga asjaomase eksportija kohta eraldi koostatud arvutusi. Need järeldused seega kinnitatakse.
- (45) Dumpinguhinnaga impordi puhul kindlaks tehtud keskmine hindade allalöömine, mida hinnati kumulatiivselt kolme riigi kohta pärast dumpinguvaba impordi väljajätmist, on 2 %. Selle näiliselt väikese allalöömise puhul tuleks silmas pidada asjaolu, et liidu tootmisharu oli sunnitud hindu langetama madala hinnaga imporditud toodete olemasolu tõttu ELi turul. Nimetatud hinnad ei sisaldanud aga tootmiskulusid, seda eeskätt uurimisperioodi vältel. Kumulatiivselt hinnatud dumpinguhinnaga impordi, kui Ecogreen välja arvata, müüdi turuhinnast keskmiselt 22 % madalama hinnaga.
- (46) Reaktsioonina komisjoni järelduste avalikustamisele väitis üks Indoneesiast pärit rasvalkoholide ja nende segude importija, et dumpinguvaba impordi keskmine hind on madalam kui nendel imporditud toodetel, mida toodab Indoneesia eksportiv tootja, kelle suhtes meetmed jäävad kehtima. Selline väide ei mõjuta aga järeldust hinna allalöömise kohta kumulatiivselt hinnatud dumpinguhinnaga impordi puhul.

4.4. ELi tootmisharu majanduslik olukord

- (47) Ajutise määruse põhjendustes 76–91 tehtud ja lõpliku määruse põhjendustes 71–84 kinnitatud järeldusi liidu tootmisharu majandusliku olukorra kohta muutmismäärus ei mõjuta ja seega võib need kinnitada.
- (48) Meenutatakse, et esialgse uurimise tulemusena selgus, et enamik liidu tootmisharuga seotud kahjunäitajatest nagu tootmismahd (–17 %), tootmisvõimsuse rakendamine (–15 %), müügimaht (–18 %), turuosa (–12 %) ja tööhõive (–13 %) halvenesid vaatlusalusel perioodil. Eeskätt halvenesid tunduvalt liidu tootmisharu finantstulemustega seotud näitajad nagu rahavoog ja kasumlikkus. See tähendab, et ka liidu tootmisharu suutlikkus kaasata kapitali vähenes eelkõige uurimisperioodil.
- (49) Eelöeldut arvesse võttes võib kinnitada järeldust, et liidu tootmisharu kandis olulist kahju algmääruse artikli 3 lõike 5 tähenduses.

5. Põhjuslik seos

- (50) Täienduseks kinnitusele, et liidu tootmisharu on kandnud olulist kahju, on antud uus hinnang küsimuses, kas muutmismääruses sätestatud dumpingu korrigeeritud järeldustest tuleneva ülalnimetatud kahju ning asjaomastest riikidest pärineva ja korrigeeritud dumpinguhinnaga impordi vahel on endiselt olemas põhjuslik seos.

5.1. Dumpinguhinnaga impordi mõju

- (51) Nagu on märgitud põhjenduses 26, oli liidu tarbimine küllaltki stabiilne ja kasvas vaatlusaluse perioodi jooksul kõigest 2 %.
- (52) Põhjenduse 39 tabelist, millest on välja jäetud selle Indoneesia eksportija import, kes muutmismääruse kohaselt ei eksportinud dumpinguhinnaga tooteid liidu turule, selgub, et dumpinguhinnaga impordi korrigeeritud maht kolmest asjaomastest riigist oli vaatlusalusel perioodil märkimisväärne ning suurenes absoluutarvudes 60 000 tonni võrra ja suhtarvuna enam kui 60 %. Ühtlasi suurenes dumpinguhinnaga impordi turuosa märkimisväärselt, kasvades kõnealuse perioodi jooksul enam kui viis protsendipunkti.

- (53) Need suundumused on väga sarnased esialgse uurimise käigus tuvastatud ning eriti lõpliku uurimise põhjendustes 86–94 esitatud suundumustega. Turuosa suurenemine vaatlusalusel perioodil, mis esialgse uurimise põhjal oli 57 %, on nüüdseks korrigeeritud andmete põhjal enam kui 60 %.
- (54) Kordusuurimine kinnitaski, et dumpinguhinnaga import asjaomastest riikidest avaldas survet liidu tootmisharule eriti alates 2008. aastast, kui kõnealune import kasvas 67 %. Kõnealusel aastal olid dumpinguhinnaga impordi hinnad, nagu selgub põhjendusest 39, märksa madalamad liidu tootmisharu hindadest. See põhjustas liidu tootmisharule märkimisväärset langust müügi mahus (–15,4 %) ja turuosas, mida ülejäänud vaatlusaluse perioodi jooksul ei suudetud taastada. Samal ajal suurenes asjaomastest riikidest pärineva dumpinguhinnaga impordi turuosa enam kui üheksa protsendipunkti võrra.
- (55) Lõpliku määruse põhjenduses 72 on märgitud, et sellisele survele reageerimiseks pidi liidu tootmisharu langetama oma müügi hindu märkimisväärselt (16,9 %) 2009. aastal ning tegema seda uurimisperioodi jooksul täiendavalt veelgi (5,3 %). Isegi kui selline hinnadünaamika võimaldas liidu tootmisharul turuosa kaotust piirata, põhjustas see vaatlusaluse perioodi jooksul tervikuna märkimisväärsed kaotusi, nagu selgub ajutise määruse põhjendusest 86 ning mida kinnitab lõpliku määruse põhjendus 78. Selle olukorraga kaasnes suure koguse odavate dumpinguhinnaga importtoodete kättesaadavus liidu turul eeskätt uurimisperioodi vältel.
- (56) Ehkki 2009. aastal vähenes asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordi absoluutmaht 7,3 %, millega kaasnes majanduslangus ja ELi turu kahanemine, langes dumpinguhinnaga impordi keskmine hind 17,9 %, mis on enam kui liidu tootmisharu hinnalangus 16,9 %. Uurimisperioodi vältel pidi liidu tootmisharu langetama hindu ja vähendama kuhjunud finantskahju.
- (57) Eespool esitatud kaalutlustest selgub, kui tõsised tagajärgi põhjustab suure koguse odavate dumpinguhinnaga importtoodete olemasolu liidu turul liidu tootmisharu hinnadünaamikale oma peamisel turul ning kui negatiivset mõju avaldas see tootmisharu majanduslikule olukorrale eeskätt uurimisperioodi vältel.
- (58) Eespool nimetatud importija väitis, et põhjusliku seose analüüsimisel tuleks ülejäänud osa Indoneesiast pärit dumpinguhinnaga impordist lahutada Indiast ja Malaisiast pärinevast impordist, tuues põhjuseks tegurid nagu kõnealuse Indoneesiast pärit impordi stabiilne turuosa, kõrgem hinnatase, allalöömise puudumine ja turuhinnast odavamama müügi madalam marginaal ning Indoneesia ja liidu tootmisharu turuosade paralleelne areng. Lisaks sellele väitis importija, et koguimpordist lahutatud Indoneesiast pärit dumpinguhinnaga impordi ja kahju vahel ei ole põhjuslikku seost.
- (59) See väide lükati tagasi, sest importija esitatud kohati selektiivsed tegurid ei ole algmääruse artikli 3 lõike 4 järgi asjakohased, et hinnata kumulatsiooni rakendamise otstarbekust, eriti seoses konkurentsitingimustega importtoodete ja liidu toodete vahel. Esialgses uurimises järeldati tõepoolest, et asjaomane toode on vahetoode, mida kasutatakse peamiselt lähtena rasvalkoholi sulfaatide, etoksülaatide ja eetersulfaatide tootmiseks, ning et imporditud toode konkureerib otseselt liidus toodetud tootega, sõltumata päritoluriigist. Liidu turu konkurentsi ühtsus nõuab seega impordi kumulatiivset hindamist algmääruse artikli 3 lõike 4 punkti b tähenduses. Importija ei käsitle seda järeldust oma argumentides, mis võivad osutada asjakohasteks üksnes pärast koguimpordist lahutamist. Võttes arvesse, et esialgse uurimise järeldusi kumulatsiooni kohta ei ole põhjust muuta, kinnitatakse dumpinguhinnaga impordi mõjude analüüs.
- (60) Lisaks sellele tuleb märkida, et Indoneesiast pärit ülejäänud tooted imporditi dumpinguhindadega, need suurendasid vaatlusalusel perioodil tunduvalt oma turuosa ning neid müüdi liidu tootmisharu turuhindadest odavamalt.
- (61) Lõpuks märkis importija, et Ecogreen müüs turuhinnast veelgi odavamalt kui teine Indoneesia eksportiv tootja ning et seetõttu, võttes arvesse Ecogreeni impordi tühist mõju, peaks sama järeldus seda enam kehtima Indoneesiast pärit ülejäänud impordi suhtes.
- (62) See järeldus põhineb valel eeldusel. Kohtu otsus põhjustas muutuse Ecogreeni dumpinguarvutustes, millega saavutati miinimumtase. See on ainus põhjus, miks Ecogreeni impordi mõju tuli pidada tühisteks. Seega lükatakse väide tagasi.

- (63) Eespool esitatud järelduste põhjal võib teha kokkuvõtte, et dumpinguhinnaga import põhjustas olulist kahju liidu tootmisharule.

5.2. Muude tegurite mõju

- (64) Ühtlasi uuriti uuesti muude tegurite mõju liidu tootmisharu olukorrale põhjuslike seoste kontekstis.

5.2.1. Dumpinguvaba import Indoneesiast

- (65) Nagu on märgitud põhjenduses 23, kasvas dumpinguvaba import proportsionaalselt vähem kui dumpinguhinnaga import ning moodustas uurimisperioodil vältel üksnes piiratud osa asjaomastest riikidest pärit koguimportist. Lisaks selgus uurimisest, et nimetatud impordi turuosa oli vaatlusalusel perioodil ja eriti uurimisperioodil tagasihoidlik.
- (66) Dumpinguhinnaga impordi maht kasvas 2009. aasta ja uurimisperioodi vahelisel ajal 6,5 %, mis on enam kui turu taastumine, mida näitab liidu tarbimise kasv 4,6 % võrra, ning seega suurenes ka turuosa.
- (67) Seetõttu võib väita, et dumpinguvaba impordi võimalik mõju liidu turule uurimisperioodi vältel ei kaalu üles dumpinguhinnaga impordi märkimisväärset negatiivset mõju, mida on üksikasjalikult kirjeldatud põhjendustes 51–57.
- (68) Eespool esitatud järelduste põhjal võib väita, et Ecogreenilt pärineva dumpinguvaba impordi olemasolu liidu turul uurimisperioodi vältel ei katkesta põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharu kantud kahju vahel sama uurimisperioodi vältel.

5.2.2. Muud esialgse uurimise käigus vaadeldud tegurid

- (69) Muud esialgse uurimise käigus vaadeldud tegurid liidu tootmisharu kantud olulise kahju võimalike põhjuste kontekstis olid: liidu import mujalt maailmast, liidu tootmisharu eksporditegevus, majanduskriisi mõju ning hargahelega isomeeride müük, mida vaatlusaluse toote määratlus ei hõlma.
- (70) Võttes arvesse, et Indoneesia eksportivate tootjate puhul kindlaks tehtud korrigeeritud dumpingumarginaalid nimetatud tegureid ei mõjuta, võib kinnitada lõpliku määruse põhjendustes 95–100 tehtud järeldusi ja lõppjäreldust seoses kõnealuste teguritega. Nende tegurite mõju ei kõrvalda dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharu kantud kahju vahelist põhjuslikku seost.

5.3. Kokkuvõtte põhjusliku seose kohta

- (71) Praegune kordusuurimine näitab, et endiselt on alles selge ja otsene seos dumpinguhinnaga impordi mahu kasvu ja negatiivse hinnamõju ning liidu tootmisharu kantud olulise kahju vahel uurimisperioodi vältel.
- (72) Eelnev analüüs näitab, et dumpinguvaba impordi maht oli asjaomastest riikidest imporditud dumpinguhinnaga toodete kogusega võrreldes piiratud. Küllaltki stabiilse tarbimise kontekstis kasvas kõnealune dumpinguhinnaga import vaatlusaluse perioodi jooksul märkimisväärselt nii absoluut- kui ka suhtarvudes ning sellel oli tugev negatiivne mõju liidu turule. Tõepoolest pidi liidu tootmisharu turu moonutuse tõttu oma hindu alates 2008. aastast märkimisväärselt ehk 22,2 % võrra langetama ning ei suutnud eeskätt uurimisperioodil oma kulusid katta ega mõistlikku kasumit saavutada.
- (73) Kordusuurimine kinnitas ühtlasi, et muude tegurite mõju peale dumpinguhinnaga impordi ei suutnud katkestada põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharu kantud kahju vahel.
- (74) Sellest järelduvalt näitab kordusuurimine, et Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit dumpinguhinnaga impordi ning uurimisperioodi vältel liidu tootmisharu kantud olulise kahju vahel eksisteerib põhjuslik seos. Käesolevaga kinnitatakse järeldused, milleni jõuti lõpliku määruse põhjenduses 101 ja 102.

6. Liidu huvid

- (75) Muutmismäärus ei ole mõjutanud lõpliku määruse põhjenduses 118 tehtud lõppjäreldust liidu huvi kohta ning käesolevaga kinnitatakse seda.

C. LÕPLIKE MEETMETE UUESTI HINDAMINE

- (76) Nagu eespool nimetatud, selgus esialgse uurimise asjakohaste faktide ja järelduste kordusuurimisest, mille käigus võeti arvesse muutmismäärusega kehtestatud uusi dumpingumarginaale, et ülejäänud dumpinguhinnaga import Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast liidu turule põhjustas liidu tootmisharule uurimisperioodi vältel olulist kahju.
- (77) Pidades silmas esialgse uurimise lõppjärelusi seoses dumpingu, kahju, põhjusliku seose ja liidu huvidega ning arvestades, et praegune kordusuurimine on kinnitanud põhjusliku seose olemasolu liidu tootmisharu kantud olulise kahju ning asjaomastest riikidest pärit ülejäänud dumpinguhinnaga impordi vahel, tuleks muutmismäärusega kehtestatud lõplikud meetmed kinnitada samal tasemel. Seega järeldatakse, et kõnealune kordusuurimine tuleb lõpetada ilma lõpliku määrusega kehtestatud lõplikke meetmeid muutmata.
- (78) Nõukogu rakendusmäärusega (EL) nr 1241/2012 muudetud nõukogu rakendusmäärusega (EL) nr 1138/2011 kehtestatud kehtivad dumpinguvastased meetmed on jätkuvalt põhjendatud ja peaksid seega jääma kehtima. Meenutatakse, et kohaldatud meetmed olid koguselised tollimaksud ning need määrati iga eksportiva tootja puhul järgmiselt:

Riik	Äriühing	Lõplik koguseline dumpinguvastane tollimaks (eurot tonni kohta)
India	VVF (India) Ltd	46,98
	Kõik teised äriühingud	86,99
Indoneesia	P.T.Ecogreen Oleochemicals	0,00
	P.T. Musim Mas	45,63
	Kõik teised äriühingud	45,63
Malaisia	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Kõik teised äriühingud	61,01

- (79) Asjaomaste riikide ametiasutusi, eksportijaid ja nende ühendusi, kõiki huvitatud isikuid liidus, eriti liidu tootmisharu, importijaid ning tarbijate ja kauplejate ühendusi teavitati peamistest asjaoludest ja kaalutlustest, mille põhjal kavatseti lõpetada dumpinguvastase kordusuurimise osaline taaslustamine seoses asjaomastest riikidest pärit rasvalkoholide impordiga, ning neile anti võimalus teha oma seisukohad teatavaks ja taotleda ärakuulamist. Nimetatud isikute suuliselt ja kirjalikult esitatud seisukohad võeti arvesse, kuid need ei muutnud käesoleva määruse järeldusi.
- (80) Üks eksportiv tootja pakkus välja hinnakohustuse kooskõlas algmääruse artikli 8 lõikega 1.
- (81) Seejuures leiti, et kõnealune eksportiv tootja toodab lisaks asjaomasele tootele mitmesuguseid muid tooteid ja müüb neid samadele klientidele. See tekitaks tõsise ristkompenseerimise ohu ning muudaks hinnakohustuse tulemusliku jälgimise äärmiselt raskeks, kahjustades kõnealuse juhtumi puhul hinnakohustuse tulemuslikkust. Eespool kirjeldatu alusel on komisjon seisukohal, et pakutud hinnakohustusega ei saa nõustuda.
- (82) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas algmääruse artikli 15 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Dumpinguvastase uurimise osaline taaslustamine Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit küllastunud rasvalkoholide suhtes, mille süsinikuaahela pikkus on C8, C10, C12, C14, C16 või C18 (välja arvatud hargahelaga isomeerid), sealhulgas individuaalsed küllastunud rasvalkoholid ja segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuaahelaid pikkusega C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 (mida üldiselt liigitatakse C8–C10 alla), ning segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuaahelaid pikkusega C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 (mida üldiselt liigitatakse C12–C14 alla), ning segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuaahelaid pikkusega C16–C18, ja mida praegu liigitatakse CN-koodide ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00 alla (TARICi koodid 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 ja 3823 70 00 91), on käesolevaga lõpetatud ilma kehtivaid tollimakse muutmata.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 26. mai 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 571/2014,**26. mai 2014,****millega kiidetakse kooskõlas taimekaitsevahendite turulelaskmist käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1107/2009 heaks toimeaine ipkonasool ning muudetakse komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 13 lõiget 2 ja artikli 78 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 80 lõike 1 punktile a kohaldatakse nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ ⁽²⁾ seoses heakskiitmise menetluse ja tingimustega nende toimeainete suhtes, mille kohta on enne 14. juunit 2011 vastu võetud otsus kooskõlas nimetatud direktiivi artikli 6 lõikega 3. Ipkonasooli puhul on määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 80 lõike 1 punkti a tingimused täidetud komisjoni otsusega 2008/20/EÜ ⁽³⁾.
- (2) Vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 6 lõikele 2 sai Ühendkuningriik 30. märtsil 2007 äriühingult Kureha GmbH taotluse toimeaine ipkonasooli kandmiseks direktiivi 91/414/EMÜ I lissasse. Otsusega 2008/20/EÜ kinnitati, et toimik on täielik ning et seda võib pidada põhimõtteliselt vastavaks direktiivi 91/414/EMÜ II ja III lisa esitatud andmete ja teabega seotud nõuetele.
- (3) Kõnealuse toimeaine mõju inimeste ja loomade tervisele ning keskkonnale taotleja kavandatud kasutusviiside puhul on hinnatud vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 6 lõigetele 2 ja 4. Määratud referentliikmesriik Ühendkuningriik esitas esialgse hindamisaruande 22. mail 2008. Komisjoni määruse (EL) nr 188/2011 ⁽⁴⁾ artikli 11 lõike 6 kohaselt nõuti taotlejalt 20. mail 2011 täiendavat teavet. Ühendkuningriigi hinnang täiendavatele andmetele esitati ajakohastatud esialgse hindamisaruandena 2011. aasta novembris.
- (4) Esialgse hindamisaruande on läbi vaadanud liikmesriigid ja Euroopa Toiduohutusamet (edaspidi „toiduohutusamet“). Toiduohutusamet esitas komisjonile oma järeldused ⁽⁵⁾ toimeaine ipkonasooli pestitsiidina kasutamise riskihindamise läbivaatamise kohta 2. aprillil 2013. Liikmesriigid ja komisjon vaatasid esialgse hindamisaruande ja toiduohutusameti järeldused läbi toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitees ning 20. märtsil 2014 vormistati komisjoni lõplik läbivaatamisaruanne ipkonasooli kohta.
- (5) Mitme uuringu põhjal on selgunud, et ipkonasooli sisaldavad taimekaitsevahendid võivad eeldatavalt üldjoontes vastata direktiivi 91/414/EMÜ artikli 5 lõike 1 punktides a ja b ning artikli 5 lõikes 3 sätestatud nõuetele, eelkõige seoses komisjoni läbivaatamisaruandes uuritud ja üksikasjalikult kirjeldatud kasutusviisidega. Seetõttu on asjakohane ipkonasool heaks kiita.
- (6) Määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 13 lõike 2 kohaselt koostoimes artikliga 6 ning teaduse ja tehnika arengut arvestades oleks siiski vaja lisada teatavad tingimused ja piirangud. Eelkõige on asjakohane nõuda kinnitavat lisateavet.

⁽¹⁾ ELT L 309, 24.11.2009, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu direktiiv 91/414/EMÜ, 15. juuli 1991, mis käsitleb taimekaitsevahendite turuleviimist (EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni otsus 2008/20/EÜ, 20. detsember 2007, millega tunnistatakse põhimõtteliselt täielikuks toimikud, mis on esitatud üksikasjalikuks läbivaatamiseks seoses ipkonasooli ja maltodekstriini võimaliku kandmisega nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lissasse (ELT L 1, 4.1.2008, lk 5).

⁽⁴⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 188/2011, 25. veebruar 2011, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ rakendamiseks seoses selliste toimeainete hindamismenetlusega, mis kaks aastat pärast kõnealuse direktiivi teatavastegemist ei olnud veel turule viidud (ELT L 53, 26.2.2011, lk 51).

⁽⁵⁾ Euroopa Toiduohutusamet: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ipconazole. EFSA Journal 2013; 11(4):3181. [76 lk] doi:10.2903/j.efsa.2013.3181. Kättesaadav internetis: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

- (7) Enne toimeaine heakskiitmist tuleks jätta piisav ajavahemik, et liikmesriigid ja huvitatud isikud saaksid teha ettevalmistusi heakskiitmisest tulenevate uute nõuete täitmiseks.
- (8) Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1107/2009 sätestatud kohustusi, mis kaasnevad toimeaine heakskiitmisega, ja võttes arvesse eriolukorda, mille põhjustas üleminek direktiivilt 91/414/EMÜ määrusele (EÜ) nr 1107/2009, tuleks siiski kohaldada järgmisi meetmeid. Liikmesriikidele tuleks pärast toimeaine heakskiitmist anda kuus kuud ipkonasooli sisaldavate taimekaitsevahendite lubade läbivaatamiseks. Liikmesriigid peaksid vajaduse korral lubasid muutma, need asendama või tühistama. Erandina kõnealusest tähtajast tuleks ette näha pikem ajavahemik iga taimekaitsevahendit ja iga selle kavandatud kasutusala käsitleva täieliku, direktiivi 91/414/EMÜ III lisa kohase toimiku esitamiseks ja hindamiseks kooskõlas ühtsete põhimõtetega.
- (9) Kogemused komisjoni määruse (EMÜ) nr 3600/92 ⁽¹⁾ raames hinnatud toimeainete direktiivi 91/414/EMÜ I lissasse kandmisega näitavad, et võib tekkida raskusi kehtivate lubade omanike kohustuste tõlgendamisega seoses andmete juurdepääsuga. Raskuste vältimiseks tulevikus on seega vaja täpsustada liikmesriikide kohustusi, eelkõige kohustust kontrollida, kas loa omanik võimaldab juurdepääsu toimikule, mis vastab kõnealuse direktiivi II lisa nõuetele. Selline täpsustamine ei too liikmesriikidele ega loa omanikele kaasa uusi kohustusi võrreldes kõnealuse direktiivi I lisa muutmiseks seni vastu võetud direktiividega või määrustega, millega kiidetakse heaks toimeaineid.
- (10) Määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 13 lõike 4 kohaselt tuleks komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 ⁽²⁾ lisa vastavalt muuta.
- (11) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Toimeaine heakskiitmine

I lisas esitatud toimeaine ipkonasool kiidetakse heaks vastavalt kõnealuses lisas esitatud tingimustele.

Artikkel 2

Taimekaitsevahendite uuesti hindamine

1. Liikmesriigid muudavad vajaduse korral määruse (EÜ) nr 1107/2009 kohaselt toimeainena ipkonasooli sisaldavate taimekaitsevahendite kehtivaid lube või tühistavad need 28. veebruariks 2015.

Liikmesriigid veenduvad nimetatud tähtpäevaks eelkõige selles, et käesoleva määruse I lisas sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud nimetatud lisa erisätete osas nimetatud tingimused, ning et müügiloa omanikul on vastavalt määruse (EÜ) nr 1107/2009 artiklis 62 ja direktiivi 91/414/EMÜ artikli 13 lõigetes 1–4 sätestatud tingimustele olemas kõnealuse direktiivi II lisa nõuetele vastav toimik või juurdepääs sellele.

2. Erandina lõikest 1 hindavad liikmesriigid uuesti iga lubatud taimekaitsevahendit, mis sisaldab ipkonasooli kas ainsa toimeainena või ühena mitmest toimeainest, mis kõik on hiljemalt 31. augustiks 2014 kantud rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lissasse, lähtudes määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 29 lõikes 6 sätestatud ühtsetest põhimõtetest, tuginedes direktiivi 91/414/EMÜ III lisa nõuetele vastavale toimikule ja võttes arvesse käesoleva määruse I lisa erisätete veergu. Kõnealuse hindamise alusel teevad liikmesriigid kindlaks, kas toode vastab määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 29 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EMÜ) nr 3600/92, 11. detsember 1992, millega nähakse ette taimekaitsevahendite turuleviimist käsitleva nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikes 2 osutatud tööprogrammi esimese etapi üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 366, 15.12.1992, lk 10).

⁽²⁾ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 540/2011, 25. mai 2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1107/2009 seoses heakskiidetud toimeainete loeteluga (ELT L 153, 11.6.2011, lk 1).

Pärast seda toimivad liikmesriigid järgmiselt:

- a) muudavad vajaduse korral luba või tühistavad selle hiljemalt 29. veebruariks 2016, juhul kui taimekaitsevahend sisaldab ipkonasooli ainsa toimeainena, või
- b) kui toode sisaldab ipkonasooli ühena mitmest toimeainest, muudavad nad vajaduse korral luba või tühistavad selle hiljemalt 29. veebruariks 2016 või kuupäevaks, mis on ette nähtud loa muutmiseks või tühistamiseks vastavas õigusaktis või vastavates õigusaktides, millega asjaomane toimeaine või asjaomased toimeained on kantud direktiivi 91/414/EMÜ I lisse või millega asjaomane toimeaine või asjaomased toimeained on heaks kiidetud, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

Artikkel 3

Rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 muutmine

Rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse II lisale.

Artikkel 4

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. septembrist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 26. mai 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

Tavanimetused, tunnuskoovid	IUPACi nimetus	Puhtus (¹)	Heakskiitmise kuupäev	Heakskiitmise aegumine	Erisätted
Ipkonasool CASi nr 125225-28-7 (diastereoisomeeride segu) 115850-69-6 (ipkonasool cc, <i>cis</i> -isomeer) 115937-89-8 (ipkonasool ct, <i>trans</i> -isomeer) CIPACi nr 798	(1 <i>RS</i> ,2 <i>SR</i> ,5 <i>RS</i> ;1 <i>RS</i> ,2- <i>SR</i> ,5 <i>SR</i>)-2-(4-klorobensüül)-5-isopropüül-1-(1 <i>H</i> -1,2,4-triaasool-1-üülmetüül)tsüklopentanool	≥ 955 g/kg Ipkonasool cc: 875–930 g/kg Ipkonasool ct: 65–95 g/kg	1. september 2014	31. august 2024	Määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 29 lõikes 6 osutatud ühtsete põhimõtete rakendamisel võetakse arvesse 20. märtsil 2014 alalises toiduahela ja loomateravishoiu komitees ipkonasooli kohta koostatud läbivaatamisaruande järeldusi, eelkõige selle I ja II liidet. Üldhindamisel peavad liikmesriigid pöörama erilist tähelepanu järgmisele: 1. seemnetoidulistele lindudele tekkivatele ohtudele; 2. töötajate ja käitlejate kaitsele; 3. kaladele tekkivatele ohtudele. Vajaduse korral sisaldavad kasutustingimused riskide vähendamise meetmeid. Taotleja esitab kinnitavad andmed järgmise kohta: a) pikaajalise ohu vastuvõetavus seemnetoiduliste lindude puhul; b) ohu vastuvõetavus mulla makroorganismide puhul; c) enantioselektiivse metaboliseerimise või lagundamise oht; d) ipkonasooli võimalik kahjustav toime lindude ja kalade sisesekretsioonisüsteemile. Taotleja peab esitama komisjonile, liikmesriikidele ja toiduohutusametile punktides a ja b nõutud teabe 31. augustiks 2016, punktis c nõutud teabe kahe aasta jooksul pärast seda, kui on vastu võetud isomeerisegude asjakohast hindamist käsitlev juhised, ning punktis d sätestatud teabe kahe aasta jooksul pärast seda, kui on vastu võetud sisesekretsioonisüsteemi häireid käsitlevad OECD katsesuunised või, alternatiivselt, ELi tasandil heaks kiidetud katsesuunised.

(¹) Täpsemad andmed toimeainete identifitseerimise ja määratlemise kohta on esitatud läbivaatamisaruandes.

Rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa B osasse lisatakse järgmine kanne:

Number	Tavanimetus, tunnuskoodid	IUPACi nimetus	Puhtus (*)	Heakskiitmise kuupäev	Heakskiitmise aegumine	Erisätted
„73	Ipkonasool CASi nr 125225-28-7 (diastereoisomeeride segu) 115850-69-6 (ipkonasool cc, <i>cis</i> -isomeer) 115937-89-8 (ipkonasool ct, <i>trans</i> -isomeer) CIPACi nr 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2SR,5SR)-2-(4-klorobensüül)-5-isopropüül-1-(1H-1,2,4-triasool-1-üülmetüül) tsüklopentanool	≥ 955 g/kg Ipkonasool cc: 875–930 g/kg Ipkonasool ct: 65–95 g/kg	1. september 2014	31. august 2024	Määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 29 lõikes 6 osutatud ühtsete põhimõtete rakendamisel võetakse arvesse 20. märtsil 2014 alalises toiduahela ja loomatervishoiu komitees ipkonasooli kohta koostatud läbivaatamisaruande järeldusi, eelkõige selle I ja II liidet. Üldhindamisel peavad liikmesriigid pöörama erilist tähelepanu järgmisele: 1. seemnetoiduliste lindudele tekkivatele ohtudele; 2. töötajate ja käitlejate kaitsele; 3. kaladele tekkivatele ohtudele. Vajaduse korral sisaldavad kasutustingimused riskide vähendamise meetmeid. Taotleja esitab kinnitavad andmed järgmise kohta: a) pikaajalise ohu vastuvõetavus seemnetoiduliste lindude puhul; b) ohu vastuvõetavus mulla makroorganismide puhul; c) enantioselektiivse metaboliseerimise või lagundamise oht; d) ipkonasooli võimalik kahjustav toime lindude ja kalade sisekretsioonisüsteemile. Taotleja peab esitama komisjonile, liikmesriikidele ja toiduohutusametile punktides a ja b nõutud teabe 31. augustiks 2016, punktis c nõutud teabe kahe aasta jooksul pärast seda, kui on vastu võetud isomeerisegude asjakohast hindamist käsitlev juhised, ning punktis d sätestatud teabe kahe aasta jooksul pärast seda, kui on vastu võetud sisekretsioonisüsteemi häireid käsitlevad OECD katsesuunised või, alternatiivselt, ELi tasandil heaks kiidetud katsesuunised.”

(*) Täpsemad andmed toimeainete identifitseerimise ja määratlemise kohta on esitatud läbivaatamisaruandes.

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 572/2014,**26. mai 2014,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voozu tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.
- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 26. mai 2014

Komisjoni nimel
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril*(eurot 100 kg kohta)*

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	77,8
	TR	65,0
	ZZ	55,5
0707 00 05	AL	36,9
	MK	43,4
	TR	122,8
0709 93 10	ZZ	67,7
	MA	29,9
	TR	114,9
0805 10 20	ZZ	72,4
	EG	50,8
	MA	43,2
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	47,9
	TR	100,4
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	119,9
	AR	103,2
	BR	90,7
	CL	107,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	131,4
US	185,3	
ZA	110,0	
ZZ	106,7	

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET